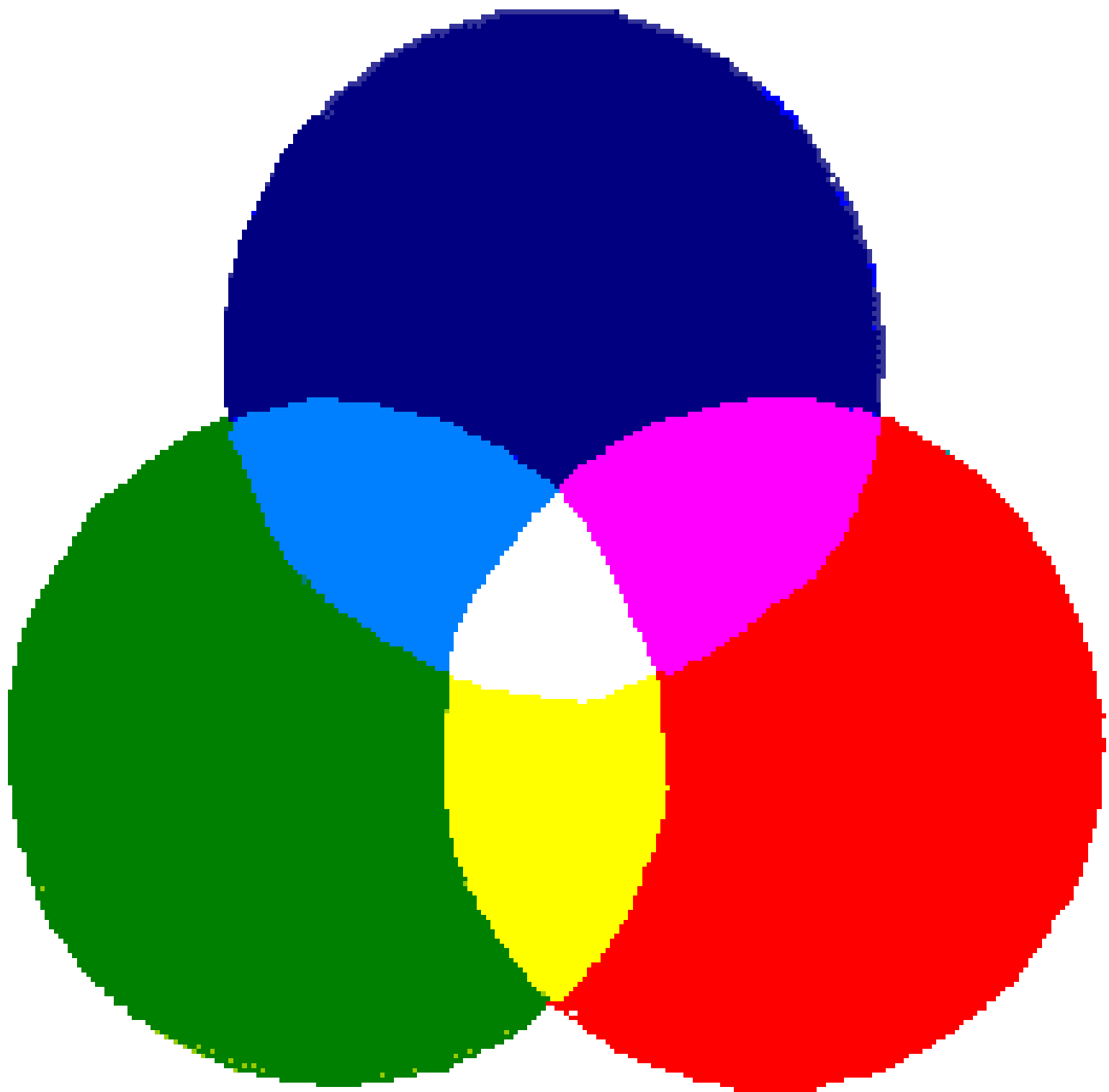

ሰሚቱ እምቧ ትላለች

ህብረት

ታደሰ ሻንቆ

ነሐሴ 1999

ማውጫ

1. መግቢያ	3
2. የአስተሳሰብና የአተያይ ችግር	3
አሮጌነት፣ ጥራዝነጠቅነትና ቅጂነት	3
በተጻራሪነት መተያየት	7
የጠላትነት ፖለቲካ ውጤት	8
በልማትና በለውጥ ላይ ማከረፍ ኪሳራው ለራስ	12
ብሄርተኝነትና ኢብሄርተኝነት	15
ጥንተኝነት የትምክህት ጥሬ ሀብት	16
ብሄርተኝነትና አዳላጭነቱ	19
3. የመፍትሄ አቅጣጫዎች	23
ህብረብሄራዊ አደረጃጀት	23
የታደሰ ኢትዮጵያዊነት	25
ልብ እንግዛ	29
4. መደምደሚያ	33

1. መግቢያ

በኢኮኖሚ፣ በማህበራዊና በፖለቲካ ህይወታችን ረገድ ተወርዋሪ ለውጥ ማምጣት የወቅቱ ቁልፍ ጉዳይ ከሆነ ውሎ ቢያድርም ብዙም የጎላ እርምጃ አልታየም። ለዚህም ሁለት ዋና ችግሮችን መጥቀስ ይቻላል።

አዲስ ለውጥና ግንባታ ብዙ ጊዜ ሲሆን እንደታየው አስቀድሞ የአስተሳሰብና የአመለካከት እርሾውን ይደግሳል። አሮጌ አስተሳሰቦችን የሚበጣጥስ የአዲስ ንቃትና የተሃድሶ እንቅስቃሴ ያቀጣጥላል። ይህ በኢትዮጵያ አንድ አብይ ጉድለት ነው። ከዚህ ጋር በተያያዥነት የኢትዮጵያን ህዝቦች አጠቃላይ ይሁንታ ለማግኘትና የምልክተ ህዝብ የለውጥ ማእበል ለማስነሳት የሚያስችል የፖለቲካ ተቀባይነት መታጣት ሁለተኛው ችግር ነው።

ይህ መፅሃፍ እነዚህን ችግሮች ነፃነቶቹ ባለንበት ሁኔታ ቢያንስ በእጅ ያለ የማቃለያ መላ ለማስታወስ ይሞክራል።

2. የአስተሳሰብና የኣተያይ ችግር

ዘመኑ የእውቀትና የመረጃ አቢዮት እንደመሆኑ በለውጥ ተፀናዋችነትና በልሽቀት ላይ ውጊያ ለመክፈት ከመቼውም ዘመን የበለጠ የተመቸ ነው። ውጊያው የግድ የዲሞክራሲን መሟላት ቅድመ ሁኔታ የሚያደርግ አይደለም። ከ1983 ወደዚህ፣ ቢጠብም ቢሰፋም ከዚህ በፊት ታይቶ በማይታወቅ ደረጃ ሃሳብን የመግለፅ እድል ተከፍቶ የነበረ ቢሆንም የኢትዮጵያ ዘመነ ተሃድሶ መወለጃ ሊሆን አልቻለም። ከሞላ ጎደል የኢትዮጵያ ምሁራን (አዲስ ነገር ያመጡ የመሰሉትም ጭምር) ያሮጌ አስተሳሰብና የግልብነት ሰለባዎች ነበሩ።

አሮጌነት፣ ጥራዝ ነጠቅነትና ቅጂነት

በ1960ዎች፣ በተለይ የ1966 አብዮትን ተከትሎ፣ አዳዲስ አስተሳሰቦች የኢትዮጵያን ማህበራዊ ህሊና ነቅንቀው ነበር። ሆኖም በኢትዮጵያ ከነበረው ህይወት ጋር የሚስተጋበር ለውጠኝነት ያስገኛቸው አልነበሩም። ከዚህ ይልቅ በአለም ሲነፍስ በነበረው ሶሻሊዝም ርእዮት ከመጠመቅና የዚያ ርእዮት ሰባኪና ተሰባኪ ከመሆን የመጣ ነበር። የኢትዮጵያን ሶሲዮ ኢኮኖሚያዊ ባህርያትን መሰረት አድርጎ ለለውጥ ከመገዝ ይልቅ በመፅሃፍ መጠጣ የተገኘ የአምስት ስርአት መዋቅርንና የመደቦችን ትንታኔ በኢትዮጵያ ላይ የመለጠፍ ግልብነት ችግር ሲፈጥር ታይቷል። ሰባኪነቱም ተሰባኪነቱም ህልመኝነትና ፋኖነቱም ተካሂዶ መራራ ልምድ፣ ውርዶ ስርአትና አስተሳሰብ ጥሎ አልፏል።

ከደርግ መደላደል በኋላ እስከ 1983 አካባቢ ህወሃት ይዞት የነበረው የማርክሳዊ-ሌሊናዊነትና የላባደራዊነት ቅብጥርጥር የሞተን ከማስነሳት ልፋት የማይለይ በመፅሃፍ መጣጭነትና በተውሶ ርእዮት አምላኪነት የመታወር ምርጥ መገለጫ ነበር።

የብሄርተኛ ትጥቅ ትግሎች በኢትዮጵያ አጀማመር በጊዜው በአፍሪካ፣ በላቲን አሜሪካና በእስያ የነበረው የሃርነት ትግልና የፋኖነት ንፋስ ያነሳሳው እንደነበር ሁሉ የብሄር ብሄርሰብ ፅንሰሃሳቦችና የእስከመግንጠል መብት አስተሳሰብም ከኢትዮጵያ ህዝቦች ነባራዊና ህሊናዊ ሁኔታ የመነጨ ሳይሆኑ ከማርክሳዊ-ሌኒናዊ አብዮታዊነት የተለቃቀሙና ለጠባብ የስልጣን ፍላጎቶች ማሞያ ሲሰራባቸው የቆዩ፣ በኋላም

ከክልልተኝነት ወደ ጠቅላይ ገዢነት የተሸጋገረው ህወሃት ለጠቅላይ አገዛዙ መሰወሪያ ቢሆንኝ ብሎ የተገለገለባቸው ናቸው። የብሄር/ብሄረሰብ ጥያቄ የኢትዮጵያ ህዝቦች አጠቃላይ የዲሞክራሲ ጥያቄ አካል እንጂ በተገላቢጦሽ የሁሉ ነገር መፍቻ ሆኖ አያቅም። አሁን አይደለም። የመገንጠል ጥያቄ የጥቂቶችና የርእዮት ኮራጆች ችግር እንጂ የኢትዮጵያ ብሄር ብሄረሰቦች ችግር አልነበረም። ዛሬም አይደለም።

የ«ብሄር»ና የ«ብሄረሰብ» ፅንሰሃሳዊ ልዩነት ከጆሴፍ ስታሊን የተቀዳ ነው። በዚህ መሰረት ሁለቱም በታሪካዊ ልውጠት የተገኙ የጋራ ባህል/ ስነልቦናና የጋራ ቋንቋ ይዞ በጋራ መልክአምድር ውስጥ የመኖር ፀባዮች የሚታዩባቸው ሲሆኑ፤ ብሄር ግን የካፒታሊስት ኢኮኖሚያዊ ትስስርን የሚጨምር ነው። የኛ ፖለቲከኞች በእነዚህ መመዘኛዎች የኢትዮጵያን ህዝቦች ባህርይ ሲለኩ መለኪያና እውነታ አልገጣጣም ይላሉ። አንድ ቋንቋ በሚናገር ህዝብ ውስጥ የተለያየ የባህል ይዞታ ስፍራ ለይቶ ይገኛል። አንድ ወጥ የቦታ አያያዝን ለማግኘት ሲለፋ ሌላ አይነት የህዝብ ስብስብ ተሰንቅሮ ይገኛል። ከሰሜን ሸዋ ተነስቶ ወደላይ ቢወጣ ኦሮሞው አማራውና ትግሬው ከቋንቋ በስተቀር በብዙ ነገር ተመሳሰሎ ይገኛል። የከረዩው ኦሮሞ በመሃልና በምራብ ካለው ኦሮሞ ይልቅ አፋሩን ይመስላል። ወደ ደቡብ ምስራቅ ወረድ ሲሉ ኦሮሞው፣ አደሬው፣ ሶማሌውና ሌላ ብሄር መጡ ውጥንቅጥ በሃረር ልጅነት በሚገለፅ መወጋገንና መላላስ ተያይዘው እናገኛለን። የተለያየ ቋንቋ የሚናገሩት የጉራጌ ማህበረሰቦች (የሃይማኖት ልዩነት ኖሮም እንኳ) አንድ ነን የሚያሰኛቸው የአኗኗር፣ የተጣጣሪነት፣ የስራ ወዳድነትና የስነልቦና ተመሳሳይነት አላቸው። ዛሬ «የደቡብ ብሄር ብሄረሰቦችና ህዝቦች» እየተባሉ የሚጠሩትንም ሆነ ሌሎች ትንንሽ ማህበረሰቦችን ከ«ብሄሮች ሉአላዊነት»ና የመገንጠል መብት አስተሳሰብ ጋር ልናዛምድ ብንሞክር በአያሌ ጎጦች አዙሪት ውስጥ መግባት ይሆናል። የሆነ ሆኖ የኢትዮጵያን ህዝቦች አይነተኛ ባህርይ በደንብ የተረዳ አጠቃላይ ግንዛቤ ለመጨበጥ ሳይቻል፣ የስታሊን መስፈርትም እንዳለ ተይዞ፣ አንዱ በኢትዮጵያ ብሄረሰብ እንጂ ብሄር የለም ሲል፣ ሃገረ ብሄር የመሆን ፍላጎቱ እንዳይቀርበት የፈለገ ደግሞ የለም ብሄር አለ እያለ ቆይቷል። ዛሬ ባለንበት ወቅት አንዱ ህዝብ «ብሄር» ሌላው «ብሄረሰብ» እየተባለ የሚጠራበት መመዘኛ ከፅንሰሃሳዊ አመጣጡ ጋር ምን ያህል ልዩነትና አንድነት እንዳለው አይታወቅም። የኢትዮጵያን ህዝቦች ማህበራዊና ስነልቦናዊ አቀነባበር በደንብ ያነጠረ የማህበረሰብ አፈረራጅ ግን እስካሁን የለም።*

ለሰዎች ማህበረሰባዊ መወራረስና የአብሮነት ስነልቦና ቦታ ባልሰጠ ግልብ መመዘኛ ፖለቲከኞች ከዚህ እስከዚህ ኦሮሞ፣ከዚህ በመለስ ጉራጌ/አማራ ወዘተርፈ እያሉ የተላላሱ ማህበረሰቦችን ቆርጠዋል ወይም ወገንህን ፈልግ የማለት ያህል ረብሸዋል። አሁንም ማህበረሰባዊ ቅንብርና ባህርይ በሂደት የሚለወጥ መሆኑን ያልተረዳ አመለካከት ችግር እየሆነ ነው። ሊቆምና ድንበር ሊበጅለት የማይችለውን ማህበረሰባዊ እንቅስቃሴና የመላላስ ሂደት በወሰን ለመለየትና ባለበት እንዲረጋ ለማድረግ ይሞክራል።

አንዳንድ ታሪክ አወቅን ባዮች በሚኒልክ የተጠቃለለች ኢትዮጵያን መፈጠር የብሄር ብሄረሰቦችን የነፃ ሃገርነት እድገት በመቶ አመት ያሳጣ ማለታቸው የቆየና ዛሬም የሚሰማ ቢሆንም ከእውነትነት ይልቅ ምኞታዊነት የሚያጠቃው አስተሳሰብ ነው። በዛን ጊዜ «ብሄሮች»ን በየቦኩል ነጻ ሃገር ወደመሆን የሚወስድ ታሪካዊ ኢኮኖሚያዊ፣ ፖለቲካዊና ስነልቦናዊ ሁኔታ ፈፅሞ አልነበረም። በፍፁማዊ የስልጣን ይዞታዎች ውስጥ በካፒታሊዝምና በክበርቱው አዲስ እድገት ፊደላዊነትን ሲበጣጥሱ ኖሮ ከአሮጌ ቀፎ የመውጣት አይነት ባህርይ የታየበትን የአውሮፓ ብሄራዊ መንግስታት አፈጣጠር ታሪክን ለኢትዮጵያ መመኘት ሰማይና ምድርና ከማገናኘት የማይሻል ነው። ታሪክ

* በቋንቋ ቤት ህዝቦችን ለመግለፅ ያህል ከ«ብሄር»/«ብሄረሰብ» አንዱን መጠቀም የሚቻል ቢሆንም ቅር የሚለው እንዳይኖር ሁለቱንም በዚህ ፅሁፍ ውስጥ የአንድ መጣሪያ ያህል እጠቀምበታለሁ።

በሄደበት ጎዳና ላይ ወደሁዋላ እያዩ ምኒሊክ እንዲህ ባያደርግ ኖሮ ብሎ ማሰብ የሰው ልጅ እሳትን ባያገኝ ኖሮ መዳብና ብረትን አቅልጦና ጦር ሰርቶ ባልተዋጋ ነበር ብሎ የመቆጩትን ያህል ከንቱ ነው። የኢትዮጵያ ህዝቦች ታሪክ የራሱ ልዩ አካሄድና ፀባይ ያለው ነው። በሃገረ ኢትዮጵያ ግንባታ ውስጥ ታላቅ ሚና ያለውን የኦሮሞ ህዝቦችን ስርጭት እንወሰድ። የኦሮሞ ጎሳዎች ባንድ ጋብቻ መወሰንን ግድ ባለደረገ የትዳር ሁኔታ፣ ከተወላጅ እኩል ባለሙሰት በሚከንበት ጉዲፈቻና ኦሮሞ ያልሆነን ወደራሳቸው በመቀላቀል ዘይቤያቸው ቁጥራቸው የሚበራከት ነበር። እንቅስቃሴያቸውም በቁጥር መበራከት በሚቀሰቀስ ሰፊ የመሬት ፍላጎትና አንድ የገዳ ዘመን ካስገኘው መሬት አልፎ ይዞታን የማስፋት ውስጣዊ ግፊት ነበሩት። የሰሜንና የደቡባዊ ገዢዎች የበላይነት ትግል ላይ እየደረሰ የነበረውን የሁለት በኩል መዳከም እያስተዋሉና የበኩላቸውን ምት እያሳረፉ አጥለቅላቂ እንቅስቃሴ ወደምእራብ፣ ወደመሃል፣ ወደምስራቅና ወደሰሜን እስከትግራይ ድረስ አድርገዋል። የተራዘመ የማስቆም ትግል ባይገጥማቸውና በራሳቸውም ላይ ማህበራዊ ልውጠት ባይደርስ ኖሮ እንቅስቃሴያቸው ኤርትራንም የሚሸፍን በሆነ ነበር።

ከላይና ከታች የነበረው የሁለት በኩል የበላይነት ትግል ዘረፋና ማስገበር ከሚያስገኘው የሲሳይ ጥቅም ጋር የተያያዘ ከመሆኑ ሌላ፣ ከሞላ ጎደል የበላይነትን ይዘው የመጡት የሰሜኑ ገዢዎች እንደገዢነት-መኪንንትነት ደረጃቸው የነበራቸው የጋሻጃግሬ ብዛት፣ የዘምቶ አስገባሪነትና የምርኮ አፋሽነት የአኗኗር ባህሪያቸው በየነበሩበት ተወስኖና ተቻችሎ ከመኖር ጋር የሚቃረን፣ መዋወጥንና የሰፊ ግዛት መፈጠርን የሚጠይቅ ነበር። ምኒሊክ መደምደሚያ ሆነ እንጂ የመስፋፋቱ ትግል አዲስ አልነበረም። የምኒሊክ ከሌሎቹ ነጋሲያን ሁሉ የተረገመና «የብሄሮች» ፀር ሆኖ ሳይሆን የሃይል ብልጫ አግኝቶ የፈፀመውን ሌላውም ነጋሲ/አሚር ብልጫ አግኝቶ ቢሆን ኖሮ ወደሁዋላ የማይልበት ተግባር ነበር።

ይህንን ሁኔታና የውጪ ወራሪዎች/ቅኝ ገዢዎች ይፈጥሩ የነበረውን ተጨማሪ ጫና ያላገናዘቡ፣ በዘመነ መሳፍንት ተፈጥሮ የነበረውን ቁርጥራጭነት ከምእራብ አውሮፓ የብሄራዊ መንግስታት አፈጣጠር ጋር የሚያምታቱና እያንዳዱ ቁራጭ ግዛት ነፃ ሆኖ ቢቀጠል ኖሮ ብለው የሚቆጩ ግልቦች እንዳልታጡ ሁሉ በዛሬው የ21ኛው ክፍለዘመን ልዩ አለማዊ ሁኔታ ውስጥ ተቀምጠው ለኢትዮጵያ አሮጌ መፍትሄ የሚያስቡላት የጎረቤት ተጓዦች አሉ። እስከአሁንም ዘመኑንና የኢትዮጵያን ህዝቦች እውነታ በትክክል የተረዱ አይመስሉም። አንዳንዶቹ የቅኝ/የመነጠል ጥያቄ ሲሉ ይኸው ግማሽ ምእት አመት ሊሞላቸው ጥቂት ነው የቀራቸው። ዛሬ በሃገራዊ ገዢነት ላይ ያለው ህወሃትም የተጓዘበትን ክልልተኛነት ገና አራግፎ ያልጨረሰ ነው።

ወያኔ/ ኢህአዴግ ያባዛው ብሄርተኛ አስተሳሰብ፣ አደረጃጀትና የዘረጋው ህገመንግስትና መንግስታዊ አወቃቀር ከውጪቀድቶ ለጣፊነት፣የህወሃት ዋና ገዢ የመሆን ፍላጎት፣ ልነጠል ባይነትና ጎጠኝነት በተለያየ ደረጃ የተቻቻሉበት ነው ማለት ይቻላል። ማህበራዊ ተዛምዶንና አናሳ ጉድኝትን ከልማት አቅም ስርጭት፣ ተግባብቶ ከመተዳደርና ከማደግ እድል ጋር ያገናዘበ ህዝብና ምሁራኑ በደንብ የመከሩበትና በሂደትም የሚቃና የኢስተዳደር አከላለል ተፈጥሮ ቢሆን ኖሮ ወደትግራይ የተካተቱ ስፍራዎች የቅዋሜ ምንጭና ለህወሃትም «እኔ ስልጣን ላይ ከሌለሁ..» እያሉ ማስፈራሪያ ባልሆኑ ነበር። እነጋንቤላና ቤንሻንጉልም በሰፊ የአስተዳደር ይዞታ ውስጥ እኛነታቸው እንደተጠበቀ በቅርብ እገዛ የተሻለ የልማት እርምጃ ባሳዩ ነበር። ዛሬ ባለው ሁኔታ ግን ከሁሉ በፊት የክልል ይዞታ የግዛት ድርሻ ተደርጎ ይወሰዳል። ሁሉም በየክልሉ እንዲወሰን/እንዲሰባሰብ የልማት ጥረትም በክልላዊ ደረጃ እንዲጠብ የሚገፋ አስተሳሰብ አለ። እያንዳንዱ ክልል በሁሉ ነገር ራሱን ይቻል በማለት ሽፋን የፌዴራል አውታሮችን አስቀናንሶ በህገ መንግስቱ የተቀመጠውን የ«ብሄሮች ሉአላዊነት» በተግባር ለማረጋገጥ (ትንንሽ ሃገር ለመፍጠር) የሚጥሩ (በፓርላማው ውስጥም) አልታጡም። እነዚህ መሳሪያ አለማንሳታቸው እንጂ መነጠልንና ህዝብ ውሳኔን ከሚጠይቁት ብዙም የማይለዩ ናቸው።

የዚህ አይነቱ አስተሳሰብ በዛሬዋ እየተሰባሰበች ባለች አለም ራስን የመቻል/የነፃነት አስተሳሰብ ሳይሆን አሮጌ ጥበት (ጎጠኝነት) ነው።

በሌላ አቅጫጫ ምእራባውያን የሚለፍፉባቸውን መፈክሮች እንዳሉ የሚያመልክ፣ የአውሮፓና የአሜሪካ ኢኮኖሚ የአስተዳደግ ታሪክ በገበያ ብቻ የተመራ ሳይሆን የመንግስት ሚና የነበረበትና ዛሬም ጣልቃ የሚጋባበት መሆኑን፣ የኢትዮጵያም ልማት የመንግስት ሚናን የሚጠይቅ መሆኑን ያላጤነና የመሬት መሸጥ መለወጥን የሚሰብክ፣ መሬት ቢሸጥ ዛሬ ባለው ላይ ምን ያህል ማህበራዊ ቀውስና የጉርስ የለሽ መካት ሊፈጥር እንዲሚችል (ይህንን ለማስወገድም የሰፋፊ እርሻዎች ልማት ከትናንሽ የገበሬ ማሳዎች ልማት ጋር፣ የትናንሽ ማሳዎች መቃለልም ከኢንዱስትሪ ልማት ጋር ተግባብቶ መሄድ እንዳለበት) ያልጨበጠ አመለካከት አለ። ሊታለፍ የማይችል የታሪክ ግዴታ ነው ብሎ በአውሮፓ የታየውን፣ ዛሬም በላቲን አሜሪካና በእስያ ውስጥ (በህንድ ጭምር) የሚታየውን የአጠባባቂ ሲኦል በኢትዮጵያ ውስጥ እንዲመጣ የሚሰብክም አልታጣም።

በዚህ በኩል ህወሃት/ኢህአዴግ መሬትን ወደሸቀጥነት ከማዞር መቆጠብና ከፍተኛ ማህበራዊ ቀውስ የማያስከትል መንገድ መምረጡ የሚያስመስግነው አስተዋይነት ነው። ችግሩ ይህ አስተዋይነት ዲሞክራሲያዊ አገዛዝና እኩልነትን ከማረጋገጥና የህዝቦችን ወደ ተነቃናቂነት ከማምጣት ሌላ አስተዋይነት ጋር መገጣጠም አለመቻሉ ነው። የመሬት መሸጥ የተከለከለ ቢሆንም የመሬት «ወረራ»ና ሽያጩ ማገጃ ያጣው፣ በመንግስት መስሪያቤቶችና የልማት ስራዎች ውስጥ መስናና ዘረፋው ጣሪያ የጠበበው ለዚህ ነው። «ወረራ» የሚለው ቃል ከመሬት ጋር የተያያዘውን ህገወጥነት ጥሩ አድርጎ ይገልፀዋል። ኢህአዴግ ይህንን ቃል መጠቀሙም ችግሩን ለመቆጣጠር አለመቻሉን ያመነበት ነው። ነገር ግን ከተቃዋሚዎች ጋር ተባብሮ መስራት ዛሬም ፍርሃቱ ነው።

መንግስታዊ ወሳኝ የስልጣን ክፍሎች በህወሃቶች መያዛቸው ግድ መሆን ያለበት መስሎታል። ቀዳማዊ እመቤት አዜብ መስፍን ወደየክልሉ ሲሄዱ የየብሄር ብሄረሰብን ልብስ ማድረጋቸው በምሳሌነት እንደሚያሳየን የብሄር ብሄሰቦች «ስልጣን» ለህወሃት ቡድን እንደ ብዙ አልባሳት ሆኖ የሚያገለግል ነው። ደርግን የጣልኩና የብሄሮችን መብት ያረጋገጥኩ እኔ ነኝና ጠቅላይ ገዢነት የኔ ነው የሚል አስተሳሰብ ከዲሞክራሲ መንገድ አርቆታል።

በእርዳታና በምርኮ ሃብት ላይ ብድርና «ግዢ»ን ጨምሮ ያደራጃቸው ዘርፈብዙ ከባንዶዎች የትርፍ አራቢነት ባህርይ ከመያዛቸው በስተቀር ከቀድሞው ጊዜ ምርኮ አስገቢነትና አስገባሪነት ጋር የሚገናዘቡ ናቸው። በሌላ በኩልም ህወሃት ያለኢኮኖሚ ጉልበት ፖለቲካዊ ጉልበት እንደማይኖር ተምሯልና በግል ባለሃብቱ የሚታዘዝ አለዚያም በቀላሉ የሚፈነቀል እንዳይሆንና የመንግስቶች መንግስት ሆኖ ለመቆየት ያስችለኛል ያለውን የራሱን የከባንዶዎች ኤምፓየር መፍጠሩም ነው። የትግራይ ህዝብ እንደሌላው ህዝብ በስሙ እየተነገደበት ነው። ዛሬ ለህወሃት/ኢህአዴግ ዋና የተቃውሞ ምንጭ የሆነበትም ይኸው የስልጣን ስስቱና የከባንዶዎች መረቡ ነው። ከዚህ አካሄድ አለመውጣቱና የተቃዋሚ አያያዙ እጅ ለእጅ ተያይዞ በልማት መራባረብን የሚቃረን ሊሆንም ችሏል።

ህዝቦች ከተባበሩና ከተፋቀሩ ይፈነግሉናል በሚል ፍርሃት የህዝቦች አስተሳሰብ፣ ተዛምዷቸውና መተሳሰባቸው እንዲቆራረጥ ማድረግ፣ ብሎም እንደይተማመኑና እንዲሸከሩ ማድረግና የተቃዋሚ ድርጅቶችን መሰባሰብ፣ ከዚህም አልፎ በአሁኑ ጊዜ ያሉትን ከተሞች የትምክህትና የተቃውሞ ጎሬ እያሉ መፈረጅና የህዝብ ጥንቅራቸውን «በዘዴ» የመቀየር ስራ ውስጥ መግባት ከጎጠኝነት የማይሻል ጥፋት ነው። ከአንድ አካባቢ ወደ ሌላ አካባቢ ሄዶ የመስራትና የመኖር ነባር ማህበራዊ እንቅስቃሴ በመረበሽና

በመደናቀቱም ብሶተኛና ችግርኛ ከየትኛውም ክልል የሚጎርፍባት አዲስ አበባ ልትፈነዳ ደርሳለች።

ባጭሩ የኢትዮጵያ ህዝቦች የተሃድሶና የለውጥ አብዮት ጉዳይ ከአሮጌ ጎጠኝነት፣ ከምስራቃዊ ያመለካከት ቅሪትና ከምእራብ አምልኮ ጋር ሁሉ የሚጓተት ነው።

በተባራሪነት መተያየት

በሶሻሊስት አመለካከት እንመራለን ይሉ የነበሩት የቀድሞ ታጋይ ተማሪዎችና በሂላ የፈጠሯቸው የፖሊቲካ ድርጅቶች ልዩነቶቻቸውን የማይታረቁ አድርገው የሚመለከቱ ነበሩ። እስከዛሬ ድረስ ችግሩ እንዳለ ነው። አንዱ ሌላውን ጠላት አድርጎ ይወስደዋል። በበኩሌ እነዚህን የመሳሰሉ በጎ ነገሮች አሉኝ ብሎ ከመቀስቀስ ይልቅ ተቃራኒዬ እኩይ ባህርይና አላማ አለው እያሉ ህዝብ ስለሌለው የፖለቲካ ወገን ስጋትና ጥላቻ እንዲሰማው ማድረግ ዋና አትኩሮታቸው ነው።

ከተቃዋሚዎች አኳያ ኢህአዴግ ገና ከሶሻሊዝምና ከስታሊናዊ ስልት ያልተላቀቀ፣ ብሄራዊ ጥቅምን የማስጠበቅ ብቃት የሌለው፣ ጎሰኝነትን ያባዛና ሃገሪቱን ወደመፈራረስ የወሰደ ተደርጎ ሲሳል ቆይቷል። በኢህአዴግም በኩል ተቃዋሚዎች ትምክህተኛና ነፍጠኛ፣ ፀረሰላም፣ ጥገኞች፣ ከህዝብ ይልቅ ለግዛት አንድነት የሚጨነቁ፣ የድሮውን ስርአት የሚናፍቁ፣ ህገመንግስቱን ለማፍረስና ህዝብን በዘር ለማጨፋጨፍ የተንቀሳቀሱ ኢንተርሃሞዮች ተብለዋል። አሉታዊ (negative) የቅስቀሳ ዘዴ ከመለመዱ የተነሳ ዘዴው በበጎ አድራጎት ስራዎችም ውስጥ ገብቶ ተንፀባርቋል። በ1999 አ.ም. ውስጥ በኤድስ ወላጆቻቸውን ያጡ ህፃናትን ፍቅር ሰጥቶና ተንከባክቦ ጥሩ ዜጋ ለማድረግ እንዲቻል በተካሄደ የቴሌቪዝን ምክክር ላይ ማህበራዊና ሰብአዊ ሃላፊነታችንን አጉልቶ ከማሳየት በተጨማሪ ዛሬ ካልተንከባከብናቸው ነገ የንብረታችንና የህይወታችን ደህንነት አደጋ ላይ የሚወድቅበት ቀውስ ይመጣብናል የሚል አስፈራሪ ገለፃ ሲደጋገም ተሰምቷል።

ሁሉም የፖለቲካ ወገኖች በየተቃራኒያቸው ላይ የሚደረድሩትን ውንጃላ በህዝብ ውስጥ አስርጾ ተከታያቸውን ለማብዛት ከመጣር በስተቀር ክልብ ተቀራርቦ በመሃላቸው ያለውን የባላገራ ፖለቲካ ለመቀየር አለመጣራቸው ብዙ ጉዳት እያደረሰ ነው። ምናልባት ለምርጫ ጊዜ ታክል ካልሆነ በቀር የሁለቱም ወገን አቋሞች በክርክር እብቅና ፍሬያቸው የሚወጣበት መድረክ የለም። ሁለታችንም ተሳስተን ቢሆንስ? ትክክለኛው ነገር ከሁለታችን ውጪ ቢኖርስ? በሁለታችን በኩል መልካሙና መጥፎው አንድ ላይ ተሰናኝቶ እንዳለስ? የሚል ያልተዘጋ አመለካከት እንዳይኖር ከልክለዋል። አንዱ የሌላውን ጥሩ ቢናገር ትልቅ ፖለቲካዊ ሽንፈት ተደርጎ ይወሰዳል።

ባለፈው የምርጫ ጊዜ በሁለቱም ወገን ስልጣን ቁልፍ ጉዳያቸው እንደነበር ነጥሮ ታይቷል። የዶክተር ብርሃኑ ነጋ መፅሃፍ በቅንጅት አመራር ቦታ ላይ ለመቀመጥ የነበረውን ትግል፣ የራስን ድርጅት አባላት እጩ ተመራጭ ለማድረግ የነበረውን ሽሚያ፣ በውህደትም ሆነ በሌላ ጊዜ የነበሩ የውስጥ ሽኩቻዎች ምን ያህል ውስጠ ወይራነትና ማሸንክነት እንደነበራቸው አስጢኗል። የኢህአዴግ መንግስት ህገወጥነትን ለመግታት በወሰደው እርምጃ የራሱንም የህግ አክባሪነት ውሃልክ አስገምቷል። አስጊ የሚባል የተቃውሞ ስብስብ እስኪበታተን፣ ዝምታና ፍርሃት እስኪሰፍን ድረስ የተካሄደው የፀጥታና የፕሮፓጋንዳ ክንዋኔ ለስልጣን ይጠቅም ይሆናል፤ ለሚለፋለት ልማት ግን ጉዳት ነበር።

ኢህአዴግ ለብዙ ጊዜ አጥቶት የነበረው ሰፊ ተወዳጅነትና በተስፋ (optimisim) የተሞላ የትግል ተነሳሽነት በተቃዋሚዎች በኩል ተገኝቶ ነበር። ግን ኢህአዴግም ተቃዋሚ

ዎቹም ኣያያዙን ስላላወቁበት ኣብሮ ከ«ሁከት» ጋር ተመታ። ፈጣን የኢኮኖሚና የመልካም ኣስተዳደር ግንባታ የሚፈልገው የዚያ ኣይነት ሁለንተናዊ ድጋፍና መነሳሳትን ነው። ዝምተኝነትና ኩርፊያ በሰፈነበት ሁኔታ ውስጥ የሚካሄድ ልማት ደካማ ነው። ኢትዮጵያን ከድህነትና ከትርጉም የማውጣት ተልእኮን ከቡድናዊ ግብግብ በላይ ማስበለጥ ቢኖር ኖሮ ተቃዋሚዎች በኣናዳጅ ተረብና ሽርደዳ ውስጥ ባልገቡ ነበር። ኢህአዴግም በህዝቡ ውስጥ የታየውን ኣስዳነቂ ተነሳሽነት ለመጨበጥ ሲል ተቃዋሚዎች «ያንድነት/ብሄራዊ መንግስት»ን በሚጠይቁት ሰኣት የማይጥመውን ኣስጥሎ ተባብረው የሚሰሩበትን ሁኔታ ማመቻቸት ባልገደደው ነበር።

«ሁከት» የማስወገድ እርምጃ ከተከናወነ በሂላ ባገር ውስጥ ያሉ ህጋዊ ተቃዋሚዎችና ኢህአዴግ ተቀራርቦ መወያየትና መደራደር ጀምረዋል። ጅማሯቸው ግን በሃገሪቱ ዙሪያ-መለስ ልማት ላይ ተባብሮ የሚያሰራ ሊሆን ቀርቶ ከተለመደው መወነጃጀል ሊያወጣቸውና ኣንዱ የሌለውን መልካም ለማየት ገና ኣላስቻላቸውም። ከሶማሊያው እስላማዊ ፍርድቤቶች ህብረት በኩል ግልፅና ተጨባጭ ኣደጋ ተደቅኖብናል የሚል ሪፖርትና የውሳኔ ሃሳብ ቀርቦ ያለድምፅ ውሳኔውን ለማፅደቅ እንዲቻል የውሳኔ መስጫ ቀኑ ተላልፎም የተፈገለው ሙሉ ስምምነት ሳይገኝ መቅረቱ ይታወሳል። በዚያን ወቅት የድጋፍ ድምፅ የነፈጉት ተቃዋሚዎች ኣቋም በጤና ኣልታየም ነበር። ከስብሰባው እለት (ህዳር 21፣1999) በሂላ በመንግስት መገናኛብዙሃን ሲነፍስ የነበረው ነቀፌታና ውግዘት ተገቢነት ኣልነበረውም። በተወካዮች ምክር ቤት ውስጥ የመንግስት ተጠሪ የሆኑት ሽፈራው ጃርሶ በመግለጫቸው የተቃዋሚዎቹን ኣቋም የሃገር ክህደት ነበር ያሉት።

በወቅቱ የተቃዋሚዎች ለሃገር ተቆርቋሪነት የሚያጠራጥር ኣልነበርም። ውሳኔው በመግባባት እንዲፀድቅ ጊዜ ተስጥቶ እንመካከር የሚለው ሃሳብም የመጣው ከነሱው በኩል ነበር። ጉዳዩ ውስብስቦሽ ሊያመጣ የሚችል እንደመሆኑ የኣቋም ልዩነት ቢፈጠር የሚገርም ኣልነበረም። በምክር ቤቱ ውስጥ ከተቃዋሚዎች ኣንዱ ሲሉት የተሰማው «ሌሎች የኢትዮጵያ ጠላቶች» የሚለው ይውጣ ጠላት የሚያበዛ ነው፤ ታላቋ ኣሜሪካ እንኳ መውጫ ባጣችበት ጣጣ ውስጥ እንዳንዘፈቅ በጣም መጠንቀቅ ኣለብን የሚል ነበር። ይህ ለሃገር ማሰብ እንጂ ክህደት ኣይደለም። የፓርቲዎች የመቻቻል ጥንካሬ የሚረጋገጠውም እንዲህ ባለ ከባድ ሁኔታ ውስጥ በሚያሳዩት ጠባይ ነው። ያም ሆነ ይህ በኣዲስ መንፈስ ወደ ሶስተኛው ሺህ መግባት ከፈለግን የተለያዩ ሃሳቦችን በጤናማነት መቀበል መልመድና በፅንፍ ከማሰብ መውጣት ያስፈልገናል። ኣለዚያ በሃገራችን የመልካም ኣስተዳደር ግንባታ ጥረት ውስጥ የሚታዩ በጎ ጎኖችን እንደሌሉ ኣድርጎ ኣንዱ ሲኮንን ሌላው ከ200-400 ኣመት እድሜ ያለው የምእራብ ዲሞክራሲ ከኛ ጋር ኣይወዳደርም እያለ ድክመትና ጥፋት መሸፋፈን ይቀጥላል። ፖለቲካ ሳይንስ እንጂ ማንም እየተነሳ የሚፈተፍተው ኣይደለም እያሉ ህዝብን ከተቃዋሚ ፖለቲካ ኣርቃለሁ ሲባል በሌላ በኩል ለፈጣን ልማት የሚያስፈልገው የተራ ህዝብ ፖለቲካዊ መነሳሳት ኣልገኝ እንዳለ ይቀራል። በሃገርና በልማት ጉዳይ ኩርፊያ የለም የሚለው ቅስቀሳ ኢህአዴግም ለሃገርና ለልማት ብሎ ተቃዋሚዎቹን ያቅርብ የሚለውን ቁምነገር ማካተትና በተቃዋሚ ዙሪያ ያለውን ኩርፊያ ማምከን ሳይቻለው ይቀራል። ባጭሩ የእርቅ ነገር ሲነሳ መልሱ ማን ተጣላና እንደሆነ ይቆያል። መወነጃጀልና መማረር እየተደጋገመና ወደ ህዝብ እየተላለፈ ጉዳት ማድርሱ ኣይወገድም።

የጠላትነት ፖለቲካ ውጤት

የኢህአዴግም ይሁኑ የተቃዋሚዎቹ ወገኖች ወደ ህዝብ በሚደርሱባቸው የመገናኛ መንገዶች እስከዛሬ የለቀቁት ቅስቀሳ ኣስተሳሰብን ኣጠማዟል። የሁለቱም ወገን ፖለቲካና ቅስቀሳ የሚመራው እውተኛውን ነገር በማስጤንና ወደ እውነቱ በመሳብ ሳይሆን «ተባራሪን» ከፋፍሎ በማድከም፣ ጭራቅ ኣስመስሎ በህዝብ በማስጠመድና ህዝብን የራስ መሳሪያ በማድረግ ኣላማ ነው። ስለሆነም ለዚህ ኣላማ ይጠቅማል የሚባልን ነገር ሁሉ መተግበር (utilitarianism) እንዲሁም ባጭብርባሪ ሎጂክ፣ በስሜት ነዘራና በቋንቋ

«ውበት» የሰውን አእምሮ መስለብ (sophistry) በፖለቲካ ፅሁፎችና ንግግሮች ላይ ተለቆ ኖሯል። የሚጠቅም ከመሰለ የቆየ ታሪክ ቢሆን የቅርብ፣ ሃሜት ቢሆን የተፈጸመ፣ የተጣራ ቢሆን ባይሆን፣ አልባሌ ቢሆን ባይሆን፣ በብሄር ብሄረሰቦች ግንኙነት ላይ ጠንቅ ይትከል አይትከል አያስጨንቅም። የመረጃውን ዋጋና ተመራጭነቱን የሚወስነው «ጠላት»ን ለማጥቃት ያለው ርባና ነው። የ«ጠላት»ን መልካም ስራና ገፅታ የሚናገር መረጃ እንደሌለ ተደርጎ ይታለፋል፤ ይደበቃል። ካስፈለገም በሚፈለገው አይነት ይስተካከላል ወይም ከሃሰት ጋር ይለወጣል። ግምትና ጥርጣሬ የተፈፀመ ተደርጎ ይቀርባል። የባላጋራን ስም በደንብ ለማጥፋት የሚያዋጣ ነውር ከባዶ ሜዳ ላይ ተፈጥሮም ቢሆን ይደፈደፍበታል። የትውልድ ስፍራ፣ አስተዳደግና የብሄር ብሄረሰባዊ ውልደት ሳይቀር ለፖለቲካ ውጊያ ተግባር ውለዋል። ህዝብ የቀረበለትን አምኖ እንዲውጥ «ጀግና»፣ «አርቆ አስተዋይ»፣ «ኩሩ» በመሳሰሉት ጣፋጭ ሃረጎች ማሞካሸት አንድ ዘዴ ነው። ባንድ ብሄር ብሄረሰብ ላይ ከቀድሞ ጅምሮ ተፈፀመ የሚባል በደልንና ስድብን እየደረደሩ በስሜታዊነት ማጥመድ ሌላው ዘዴ ነው። ትምክህተኛ/ነፍጠኛ ኢህአዴግን ለተቃወመ ሁሉ የሚሰጥ ስም እስኪመስል ድረስ ሲሰራበት ቆይቷል። በነዚህ ሁሉ መንገዶች መገራረፍ ያድጋል። በጣም አዋጣ (አሳመመ) የተባለ ውንጀላ ተመላልሶ ይሸከረከራል። ያመመውና የበገነው በተራው የበለጠ ጥቃት አሰናድቶ ይሰነዝራል። በባለ ይባስ እልህ ወደ ህዝብ የሚሄደው የእንኳላንቲያና የቅስቀሳ ጎጂነት እየጨመረ ይሄዳል።

በግሉ ፕሬስ ዘንድ፣ በተቃውሞ የፊዲዮ ስርጭቶችና ኢህአዴግ በሚሞካሸባቸው መገናኛ ሾች ዘንድ ይህ ሲተገበር ቆይቷል። መምህር ገብረኪዳን ደስታ የትግራይ ህዝብና የትምክህተኞች ሴራ በሚል መፅሃፋቸው መሰል ችሎታቸውን አሳይተዋል። ጥፋተኛ ስትባል አትከላከል ቢቻል በባለ ካልተቻለም በዚያው ጥፋት ከሳሽህን መልሰህ ክሰስ የሚለውን የገዢውን ቡድን ስልት በደንብ ቀስመውታልና አጥንት ድረስ ዘልቆ የሚያሳምም ያፀፋ ጥቃት ለማድረስ እነ ፕሮፌሰር ጥላሁን በገቡበት አረንጓዴ ውስጥ ገብተዋል። ጥላቻን በጥላቻ መልሰዋል። ተቃውሞ እየበዛ ከሄደ ህዝብ በፍርሃት ተሞልቶ ከጀርባህ እንዲሰለፍ የሆነ አስደንባሪ ጠላት (scarecrow) ፈጥረህ ገትር በሚለው ስልት መሰረት ከተቃዋሚ መሃል ቀንደኛ ፀሮች -- የሸዌ አመራ ትምክህተኞች -- ብለው ለይተው እነሱን የማይቀረቡ ጭራቆች አድርጎ በሌሎች ብሄር ብሄረሰቦች ለማስነክስ፣ በዚህም በትግራይነት ላይ የተንጸባረቀውን መጥፎ ስሜት ወደነሱ ለማዛወርና ኢህአዴግ ህወሃትን ለማስመስገን አቅደዋል። ለእቅዱ መሳካት ያዋጣሉ ያሏቸውን የዱሮና የዛሬ መረጃዎችን መርጠዋል፤ ከፍላጎታቸው እንደሚስማሙ አዛብተው ተጠቅመዋል። ቅጥፈትህ እውነት እንዲመስልህ በልበሙሉነትና በትእቢት (arrogance) ሙላው በሚለው ስልት መሰረት የለየት ውሽትም በኩራት ደርድረዋል።

ፕሮፌሰር ጥላሁን ትግራን በካንሰርነትና በካሃዲነት እንዳሰቡት ሁሉ መምህር ገብረኪዳንም «አማሮች እንኳን ሊገዙህ ልትገዛቸውም ምቹ አይደሉም» ከሚል አስተሳሰብ ጋር (የይምሰል ማስተካከያ አድርገው) መስማማታቸው (ገፅ 88)፣ «አንኮበራውያን» ከምኒሊክ ጅምሮ በትግራይ ህዝብ ላይ ዘረኛ ጥላቻ ነበራቸው በትግራይ ህዝብ ላይ ሲያሴሩና ግፍ ሲሰሩ ነበር የሚል ስእል መሳላቸው፣ የሸዌነትም ሆነ የሸዌ አማራ ክልልተኝነት (regionalism) እንኳ በሌለበት «የሸዌ (አንኮበራዊ) ብሄርተኝነት» የሚባል ሃረግ ፈጥረው ሸዋንና ምኒሊክን ከኢትዮጵያና ከኢትዮጵያዊነት ጋር ለማቃረን መልፋታቸው፣ «ትግራ ጉራጌ ካገራችን ይወጣ ሲሉም ኢትዮጵያውያን ስለሆናችሁ ከሀገራችን ከሸዋ ውጡ ማለታቸው ነው» በማለት አስቂኝ ትርጉም መስጠታቸው (ገፅ 211)፣ ምኒሊክን አርክሰው ዮሃንስን አፅድቀው መፃፋቸውና ኢህአዴግን እንኳን አጥተውለት «በ14 አመት ታምር ሰራ» ብለው ማሞካሸታቸው (ገፅ 218) ከላይ ለተጠቀሰው ችግር አብነት ነው። ምኒሊክ ተዋግቶና ድል መትቶ መዝረፉ የሌሎችም የዘመኑ ነገስታት ባህርይ መሆኑን ማየት የክለክላቸውና በትግራይ ህዝብ ላይ ብቻ እንደተፈፀመ አድርገው እንዲያቀርቡ ያደረጋቸው፣ ስልጣን ከሰማይ ተሰጠን ይሉ የነበሩ ነገስታትን ስልጣንን በህዝብ የሚሰጥና የሚነፈግ አድርገው ባላማሰባቸው ለመንቀፍ

ያደረሳቸው (ገፅ 88)፤ የእነምኒሊክ ዘመንን የታሪክ አካሄድ አስቶ ዘረኛውና ትምክህተኛው አንኮበራዊ ስርአት የትግራይንና የኢትዮጵያን ህዝብ መቶ አመት ወደ ሂላ ጎተተ ያስባላቸው ይህም ችግር ነው።

ወደ ሂላ ተመልሰው እንደ ጥምቀት ባሉ በአላት ላይ በኦሮሞና በትግሬ ዘፋኞች መሃል ይነሱ የነበሩ አምባጓሮዎች በትምክህተኞች ተንኮል የሚጀመሩ ነበሩ ማለታቸው፤ የጉራጌውና የኦሮሞው የሌላውም መዘለፊያ ነበሩ ያሏቸውን አባባሎች አሰባስበው መደርደራቸው ዋና ጠላት ያሏቸውን የሸዋ አመራ ተቃዋሚዎች አባሪ አሳጥቶ ለመነጠል ዘዴ መሆኑ ነው። በአቡነ ጳውሎስ ላይ የሚወረወረውን ነቀፌታ «እንደጠላት ከተፈረጀ» ብሄር ከመወለዳቸው ጋር ማያያዛቸውና (ገፅ 247) ታቦትም የዘረኝነት ሰላባ ሆነ ማለታቸው (ገፅ 249)፤ በግንቦት 30 1997 በኢ. አ.ዩንቨርሲቲ የነበረውን ቅዋሜ በፀረ ትግሬ መፈክር ማቅለማቸው ከብሄር ጥላቻ በቀር ፍሬ ያለው ፖለቲካዊ ምክንያት የሌለ ማስመሰላቸው ነው። የትግራይ ህዝብ ፍትሃዊ አመለካከት ያለው ለመሆኑ ምሳሌያዊ አባባልና ራስ ስሁል በገዛ ልጃቸው ላይ የሰጡትን ፍርድ በአስረጂነት መጥቀሳቸው (ገፅ 233-235)፤ በተደጋገሚ ትግራይን የኢትዮጵያ መሰረት አድርገው መናገራቸው በትግሬነት ላይ የተንፀባረቀውን አፍራሽ አመለካከት አሳፍረው መርታታቸው ነው።

ፍላጎትና ጥቅም ከህዝብና ከነባራዊ እውነታ ጋር ሆድና ጀርባ ሲሆን የሚደረገውና የሚባለው ሁሉ ደነዝነት/ድድብና ዋና ባህርይው ይሆናል። «የአማራ ነፍጠኛ/ትምክህተኛ ...» የሚል ማስፈራሪያ (scarecrow) ተሰቅሎ 16 አመት ሲሰራበት ተኖሯል። ማስፈራሪያ ምስሉ አርጅቶ አእዋፍ አናቱ ላይ ተቀምጠውበት ታዩ(ገዢውን ቡድን በመትፋትና በምርጫ ራቁት በማስቀረት)። አሁንም ይሰራል ብሎ ማሰብና መውተርተር ድንዝት ነው። ወያነ/ኢህአዴግ በኤርትራ ጉዳይ አያያዝ ላይ የሰራውን የፖለቲካ ጥፋት፤ ወደ 70ሺ ሰው ቀጥፏል የሚባለውን የቅርብ ጦርነትና ዛሬም ያልተላቀቀንን ጣጣ አስቀምጦ ለኤርትራ ችግር ያበቃን ምኒሊክ ነው እያሉ መራቀቅ መካንነት ነው። ከንጉሰ ነገስትነት በፊት የሸዋ ገዢ የነበረውን ንጉስ ምኒልክን ከአፄ ዮሃንስ ጋር እያነፃፀሩ ትንሹን ንጉስ ትምክህተኛ ማለት ድንቁርና ነው። መቶ አመት ወደሁዋላ ርቆ የምኒልክን ጭካኔ ሲያዩ የቅርቡን የወያኔ/ኢህአዴግ ጨካኝ የሃይል እርምጃ አለማየት ህሊናቢነት ነው። ከጥንት ጀምሮ የሸዋ ትምክህተኝነት የትግራይ ህዝብ ጠላት ነው ብሎ መቀስቀስና በሁሉ ነገር ማእከል ካልተሆነ አደጋ ነው ብሎ ማወጅ ወደገደል የሚወስድ የመጨረሻ እውርነት ነው። ፖለቲካዊ መካረር ውስጥ የሚገኘው ይህ ትውልድ አልፎ አዲስ ትውልድ እስኪመጣ ስልጣንን አናስቀምስም የሚል አስተሳሰብ ያለው ካለም ጤና ያጣ ነው።

በህትመት ስራዎች፣ በቴሌቪዥንና በሬዲዮ ብሎም በአሉባልታ ህዝብን ወደራስ ለማድረግና ከፖለቲካ «ጠላት» ጋር ለማቃረን የሚሰራበት ወልጋዳ አስተሳሰብ (sophistry) መሳሪያ ብቻ ሳይሆን የድቀት አዝመራም ነው። ባስተሳሰብ ቀናነት ላይ የደረሰው ጉዳት በቀላል የሚመዘን አይደለም። በስልጣን ላይ ያሉት ገዢዎች ምን ቢናገሩ፤ ምን በያቅዱና ቢሰሩ ፈጽሞ በበጎ አለመቀበል፣ ሁልጊዜ መጠራጠርና ክፉ ክፉውን ማሰብ የደዌ ያህል ተዛምዷል። የደዌው ጥልቀትም በጦርነት ሲተጋተጉ የነበሩትንና አሁንም እሳትና ጭድ የሆኑትን ሸክቢያንና ኢህአዴግን ውሽታቸውን ነው ብሎ እስከማሰብ እንፋጭ ያደረገና የእግር ኳስ ወይም የሩጫ ውድድር በሳተላይት ስርጭት እየተካሄደ እያለ መብራት ቢጠፋ ወይም ስርጭቱ ቢቋረጥ አውቀው እንዳናይ ነው እስከማለት አስተሳሰብን ያጠቆረ ነው።

ጥርጣሬ እየተስፋፋና የሰዎችን ልቦና እየመዘመዘ ሲፈጥር የነበረው ጥላቻና ሁከት ሌላ አዝመራ ነው። «የአማራ ትምክህተኝነት»ን የሁሉ ነገር ማመካኛ ያደረገ ቅስቀሳ ቀደም ጉዳት አድርሷል። ጠባብነት ጉዳት አድርሷል። ገዢው ቡድን በጭካኔ የተሞላ የፀጥታ ሃይል ማዘጋጀቱ፤ ተቃዋሚዎቹን በስለላ፤ መስሎ በመስረግ፤ በአሳፋሪ ወጥመድና በለየለት የሃሰት ክስ የመሰባበር ተግባር ውስጥ ይበልጥ እየተዋጠ መምጣቱ፤ ከሀወሃት

ጋር የተያያዙ ኩባንያዎችም ሙያተኛ በመቅጠር ላይ ፖለቲካዊ መመዘኛ እስከመጠቀም መሄዳቸው ከጠላትነት ፖለቲካ ጋር በቅርብ የተያያዘ ነው። «ወጣቱ ማንዴላ» እስከመባል ገንነው የነበሩት ልደቱ አያሌው በምርጫ 97 ጊዜ «እንስሳ አይደለሁም በጎሳ አላስብም ... ጠቅላይ ሚኒስትሩ ትንሿን ጣት እያሳዩ » ሌላ ሌላም በማለት የነገር ክብሪት ከመሆን አንስቶ አፈንግጦ እስከ መከፋፈል በሂላም ለኢሕአዴግ የተቃወሚ ወዳጅ እስከመሆን መፈናጠራቸውም ለነበረባቸው የውስጥ አርበኝነት ሃሜት የሚስማማ ነው።

በብሄር ብሄረሰብ ላይ የተመሰረተ የፓርቲ አደረጃጀት አሳሳችነት፣ የመልካም አስተዳደር አለመገልበትን ከትውልድ ቦታና ከብሄራዊ ውልደት አንፃር የሚተረጉሙ ቅስቀሳዎች አለመተማመንና ጥላቻን ሲያመርቱ ቆይተዋል። ከግንቦት 1997 ምርጫ በፊትና በሂላ ከጥላቻ ጋር ግንኙነት ያላቸው ጥቃቶች ደርሰዋል። አንድ ጥላቻ ሌላ የጥላቻ እሳት እየወለደ መጥቶ አንክበራውያን ቀድሞም ዛሬም የትግራይ ህዝብ ደመኛ ጠላት የሚል የጥላቻ እሳት አሳቀፈን። የመምህር ገብረኪዳን መፅሃፍ በትግራይ ላይ የሚንፀባረቅ አፍራሽ ስሜትን አላስወገድም። ሊያስወግድ የሚችል ነገርም አላዋጣም። ከወደ ሸዋ በትምክህተኞች ስም ተነካን ተዘለፍን የሚል መራራ ስሜት እንዲነሳ መንደርደሪያ ሰጠ። የትግራይ ህዝብ መቶ አመት በረዘመ «ጥቃትና ቂም» ታሪኩን እንዲመለከት፣ «ሸዋ ትምክህተኞችን»ም በጠላትነት እንዲጠምድ ከመጋበዝ ያልተለየ ነገር አደረገ። በሁለቱም አቅጣጫ የሚግል ከተገኘ ተያይዞ ጉዞ ወደ ቃጠሎ መሆኑ ነው። የጥላቻ ቆንጆ የለውም። ከጥላቻ መልካም ፍሬ አይፈራም።

የአክሱም ስልጣኔን ማወደስ የመጣው ከኢህአዴግ በሂላ አይደለም። እንደራስ አሉላ የመሳሰሉት ጅግኖች የትግራይ ብቻ ሳይሆኑ የኢትዮጵያ ጌጦች ናቸው። በአፄ ሃይለስላሴም ሆነ በደርግ ዘመን አፄ ዮሃንስ ከቴዎድሮስና ከምኒሊክ ጋር ተወዳሽ ነበሩ። በትግራዊነት ላይ ዛሬ የሚታየው ድፍርስ ስሜት የትግራይን ህዝብ ከሌላው አርቆ ከማየት ወይም የኢትዮጵያዊነትና የጀግንነት ታሪኩን ከመጠራጠር የፈለቀ አይደለም። ገብረኪዳን የምኒሊክን ከጣሊያን ጋር መደራደር ከብዙ ምክንያቶችና ሌሎች ገዢዎች ካደረጉት ጋር ማገናዘብ እንዳቃታቸው ሁሉ፣ የእነፕሮፌሰር ጥላሁን ይልማ አይነቱ ግልብም ከጣሊያን የተመሳጠሩትን የትግራይ መሳፍንት ብቻ በእይታው ውስጥ አስገብቶ ድርጊታቸውን ከትግራይነታቸው ጋር አዛምዷል። ቅኝ ገዢዎች ካንበረከኩት የትኛውም ህዝብ ውስጥ መሳሪያ የሚሆናቸውን ክፍል የመፍጠራቸውን የአለም አጠቃላይ እውነት መረዳት፣ ፋሺስት ጣሊያን በአምስት አመት የኢትዮጵያ ቆይታው እንኳ ብዙ የባንዳ አይነት መፍጠሩንና ከድል በሂላም ያለሃፍረት በኢትዮጵያ ላይ ለመንፈሳለስ የቻሉ ባንዶች እንደነበሩ ማመዛዘን የተሳነው የታሪክ መሃይም ባንዳነትንና ብሄርን ሊያገናኝ ሞክሯል። ይህንን መሳዩ የእነ ፕሮፌሰር ጥላሁን ነውረኛ አመለካከት መንስኤ ሳይሆን የውጤቱ የከፋ መከሰቻ ነው። የሸዋ ትምክህተኞች በተንኮላቸው የፈጠሩት አይደለም። (ገብረኪዳንም እንዲገባቸው ከፈለጉ የበቀለ ሹሜን የሰሚ ያለህ! መፅሃፍ በኢነተርኔት ላይ ፈልገው/አስፈልገው እንዲያነቡ እጠቁማቸዋለሁ።) የነውረኛው አመለካከት ስርጭትም ቢሆን በሸዋ ትምክህተኞች ዘንድ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን ሰፊ የህብረተሰብ ክፍል ውስጥ የገባ ነው። ትግሬ ግለሰቦች ለምን ስልጣን ላይ ተቀምጠው እናያለን ባይነትም አይደለም ምክንያቱ። ምክንያቱ ትግራዊ የበላይነትን የሚያጎለብት አገዛዝ ተመሰረተ ነው። የሸዋ ትምክህተኞች ደመኛ ተደርገው ቢቀመጡ ወይም የመምህር ገ/ኪዳን አይነት መፅሃፍ በየወሩ ቢታተም ችግሩ አይወገድም። የአፄ ዮሃንስ አፍቃሪዎችና የምኒሊክ አፍቃሪዎች የመሸናነፍ ክርክር ቢገጥሙም የሚያስገኙት ጥቅም አይኖርም። የራስ ስሁልንም ፍርድ መጥቀስ የዛሬውን የማይፈለግ ጥላቻ በመቀነስ ጠብታ ታህል አይሰራም ወይም ለዛሬዎቹ መሪዎች «ፍትሃዊነት» አስረጅ አይሆንም።

ህገወጥነት፣ የፍትህ እጦትና ሙስናው በተለይ ከ1997 ምርጫ ወዲህ አይን ሊያወጣ ደርሷል። ጎሰኛ መጠቃቀሙ ከአዲስ አበባ እስከ ክልሎች ይጠፋል። እንዲያውም «ይለይለት!» በሚል መንፈስ የሚካሄድ ይመስላል። ሳይመሽ ይችን ታህል ትድረሰኝ

በሚል ፌደራል ፖሊሶች አቁሞ የከተማ ኪስ ቦታ በጉልበቱ የያዘ አለ። ወታደሮች የክ/ከተማ አስተዳደርን በቡድን ተጭነው የቤትመስሪያ ቦታ ለመውሰድ ችለዋል። ከጥቂት አመታት በፊት ምንም ያልነበረው የንግድ ፎቅ/ፎቆች ገትሮ ይገኛል። በህገወጥ መንገድ ባዶ ቦታ ላይ ልዩ ልዩ ንግድ የከፈተው፣ ቤት እየሰራ የሚቸበችበው በኮንትሮባንድ የሚናጥጠው አይወራ። ያንድ ሰሞን ዘመቻም መፍትሄ አይሆንም። ከየትኛውም ጎሰኝነት መሪነቱን የያዘው ትግራዊ ጎሰኝነት መሆኑም ጉድ ተብሎ ያበቃለት ነው። ለስልጣን ቁጥጥርና ለገንዘብ እንቅስቃሴ «ገዢ» የሚባሉ መዋቅሮች በህወሃት ሰዎች እጅ ውስጥ መግባታቸውም ከበፊቱ ብሶበታል። በቁርጥ «የኢንዱስትሪ ይዞታ» ከሚባሉት ሌላ በግልና በአክሲዮን ሽፋን ሀብት ማደርጃቱ ሰፍቷል። አድላዊ አስተዳደር አለ የሚል እምነትና የእምነቱ አራጋቢዎች የሚጠፉት ይህን መሰሉን ብልሽት አስወግዶ መልካም አስተዳደርን ከዳርዳር በማጎልበት ነው።

በልማትና በለውጥ ላይ ማከረፍ ኪሳራው ለራስ

ለደርግ አምባገነንነት ቅዋሜን ማሳያና መጉጃ ሆነው ስር እየሰደዱ የመጡት ኩርፌያ፣ ከዳር ቆሞ ማየት፣ ችሎታን መሸፈጥና አውቆ ማጥፋት በኢህአዴግ አስተዳደር እንደመደናገጥ ያሉባቸው አጫጭር ወቅቶች የተከሰቱ ቢሆንም በደምሳሳው ዛሬም ተንሰራፍተው እናገኛቸዋለን። የችግሩን ጥልቀት ለመረዳት በአካባቢ ፅዳትና በመንገዶች እንክብካቤ ላይ ያለውን መፍቻ ያጣ ብልሽት ማየት ይበቃል። የአዲስ አበባ ከተማ የፅዳትና የውበት አጠባበቅ ደንብ ከወጣ የቆየና ነዋሪና ተማሪውን ለማንቀሳቀስ የተሞካከረ ቢሆንም ወረትን ሊሻገር የቻለ ለውጥ የለም። በ1999 ውስጥ የኮሌራ ወረርሽኝን አደጋ በማስመርኮዝ ፅዳትን ለማነቃቃት ቢሞክርም የአዲስ አበባ ቆሻሻም ሆነ ነዋሪው አልተነቃነቃም ማለት ይቻላል። የአደባባዮችና የተክሎች አጥሮች በግጭት አልቀዋል። ወንዞች ላይ ብክላው ጠንቷል። በላስቲክና በዶንያ የተቋጠሩ ቆሻሻዎች መንገድ ላይ ተጥለው መመልከት የሚያስገርም መሆኑ ቀርቷል። የተደፈኑ የፍሳሽ ጉድጓዶች በፅዳት ሰራተኞች ቆሻሻቸው ተዘቆ መስራት ከመጀመራቸው መደፈን ይጀምራሉ። የአስፋልት ዳርቻ የእግረኛ መንገዶች ለእግረኛ ክብደት ተመጥነው ቢሰሩ(ቢነጠፉ) ሳምንትም ሳይቆዩ መኪኖች እየወጡ ያፈላልሏቸዋል። የብርቁ ቀለበት መንገዳችን የፍሳሽ ማሳለፊያዎች መደፈን ብቻ አይደለም በብረት ክዳናቸውም ላይ ስርቆት ተፈጽሟል። ብርቅነቱ ሳያረጅ በጎርፍ ምክንያት መቦርቦር ጀምሮታል። መንገድ ቢሰራ በተክሎችና በሳር ለማስዋብ ቢጣር፣ ዛፍ በዘመቻ ቢተክል ተንከባክቦ የማቆየቱ ችግር ሁሉም ተበላሽቶ እንዳልነበር እንዳይሆን እያሳሰበ ነው።

የመንግስት ሰራተኛውን በብቃትና በፍላጎት ማነስ በገፍ ከስራ ውጭ ማድረግ ፈፅሞ ዘላቂ ያስራር ተሃድሶን አያስገኝም። ያለፉት የማባረር ተሞክሮዎችም ለአጠቃላይ ኩርፌያ ፖለቲካዊ መፍትሄ እስካልተገኘ ድረስ ውሃ ወቀጣ እንደሚሆን አረጋግጠዋል። አውቆ በማጥፋትም ይሁን ሲጠፋ ዝም ብሎ በማየት የኢህአዴግን መንግስት ያንጨረጨረ የሚመስለው ጥቂት አይደለም። በፅዳትም ይሁን በሌላ የልማት ተግባር ላይ ልባዊ ተሳታፊ ቢሆን ኢህአዴግን የደገፈ ወይም የኢህአዴግን ዝናና ስልጣን የጠቀመ የሚመስለው ሞልቷል። አይደለም ይህ በስራ መለገም እንደሰላማዊ የትግል ስልት እንዲተገበር የሚመከርም ሆኗል።

መፍትሄ የተነፈገው ፖለቲካዊ ብሶተኝነትና ኢህአዴግን ወድቆ የማየት ፍላጎት ህሊና ከማሳጣቱ የተነሳ በግብርና ምርትና በውጪ ንግድ የታየውን የቅርብ ጊዜ እድገት አንዳች ድርቅ መጥቶ ድራሹን ቢያጠፋለት እስከመመኘት የደረሰ ሰው እናገኛለን። የባለም አለ። «የኢትዮጵያ ሕዝብ ደባ ቢሰራበትም ፀብ ቢለኮስበትም አይለያይም፤ ደርግ በወደቀበትና መንግስት በሌለበትም ጊዜ ተሳስቦ ኖሯል» የሚል መከራከሪያ ላይ ቆሞ «ኣሁንም የፈለገው ኣይነት ቀውስ መጥቶ ድብልቅልቁ ቢወጣ » ብሎ የሚመኝና ኢህአዴግን በዚህ ኣይነቱ መንገድም ለመገላገል የሚመኝ ሰው እያጋጠመ ነው። ይህኛ

ው አስተሳሰብ ተበራክቶ ድርጅታዊ እንቅስቃሴ የፈጠረ ቀን እንጃልን። ተፈጥሮም ከሆነና ድንገት የሚከሰቱበት አጋጩ ድርጊቶች የዚያ ውጤት ከሆኑ አስተሳሰቡን የሚያመክን መፍትሄ ካልተገኘ ኢትዮጵያ እሳት የሚንቀለቀልባት ገዛንም እንዳትሆን ያስጋል።

በትግል ዘዴነት ፖለቲካዊ ቡራኬ የተሰጠው የስራ ልግመት ሰሚ ካገኘ ሌላው የአዘቅት መንገድ ነው። በመንግስታዊ የስራ ዘርፎች ውስጥ ግልጽነትን፣ ተጠያቂነትንና ፈጣን አሰራርን ለማስፈጸም የሚደረገውን ጥረት መና የሚያስቀርና መስናን የሚያስፋፋ ነው። በፖሊስ ተግባር ላይ የሚደርስ የስራ መበደል በህብረተሰቡ ላይ ሊያደርስ የሚችለውን ችግር መገመት ያዳግታል። ልግመት በህክምና መያዝ ውስጥ ቢውል የሚዘገንን በደል ይሆናል። ተመራማሪና ፈጣሪ የተማረ ሃይል በማፍራት ረገድ ገና ባልተሳካለት የትምህርት መስክ ውስጥ መለገም ቢታከልት የ«ትውልድ ግድያ» የሚባለውን መፈፀም ይሆናል። ይህ አይነቱ የትግል ስልት በድርብርብ ችግር ወደ መላጋት እንጂ ወደ ደሞክራሲና ፍትህ አያደርስም።

የዲሞክራሲ መጀመሪያው ዲሞክራሲያዊነትና ዲሞክራሲን ለማስገኘት የሚደረግ እንቅስቃሴ ነው። የዲሞክራሲያዊ መንግስት መቋቋሚያው እውነተኛ የህዝብ ድምፅ ነው። በእውነተኛ የህዝብ ድምፅ የተቋቋመ መንግስት መኖር ግን ለዲሞክራሲ መኖር ዋስትና አይሆንም። ለዲሞክራሲ መቋቋም ዋስትናው መራጨ፣ ህዝብ መብቶችን አለማስነካቱና ስርአቱ ቀጣይነት ማግኘቱ ነው።

ለዲሞክራሲና ለሰብአዊ መብቶች መረጋገጥ የሚካሄደው ትግል በስብሰባና በሰልፍ በመጮህም ሆነ በምርጫ ውድድር በመሳታፍ ብቻ የተገደበ አይደለም ። የትግሉ ግንባርና መልክ ብዙ ነው። ኢኮኖሚ፣ ፖለቲካ፣ ማህበራዊ ኑሮ፣ ባህል፣ ስነምግባርና አስተሳሰብ ሁሉ የትግል ሜዳዎች ናቸው።

ሰብአዊ መብቶች ሰጪና ተቀባይ የማይኖርባቸው በተፈጥሮ የተቀዳጀናቸው ናቸው ሲባል በተደጋጋሚ ይሰማል። እኛ የምንገኘው ግን በስልጣን ላይ ያለ አካል ሲያሻው ሊነጥቀን በማናስችልበት ማህበራዊ ልማት ውስጥ አይደለንም። መብቶቻችን በየእለቱ በምንኖረው ህይወት ውስጥ ስር የያዙ መሆናቸው አጠያያቂ ነው። ከፖለቲካ በመለስ ባሉ ጉዳዮች እንኳን ከራሳችን የተለዩ ሃሳቦችን ለመስማት ቻይ የሆንን፣ ሃሳባችን ሲተች የኩርፊያና የሃሜት ቀስት የማናስፈነጥር ምን ያህሎች እንሆን ይሆን?

ለዲሞክራሲ ስንታገል ኖረናል። ዛሬም እንዲሟላ እንታገላለን። ትግሉ ግን የታጋዮቹን መታደስም ይመለከታል። ዲሞክራሲን እየዘመሩ በዲሞክራሲያዊ አስተሳሰብና አሰራር በፓርቲ ደረጃ ጭምር መጠመድ አንድ ጥኑ ችግራችን መሆኑ ሊካድ አይችልም። ዲሞክራሲያዊ ነኝ እያሉ በመረጃና በእውቀት መከራከርን በውይይት አለመግባባትን መፍታትን ለመለማመድ አለመጣር ይጋጫሉ። ብዙ ሰዎችና ቡድኖች በዚህ ግጭት ውስጥ ይገኛሉ። ዲሞክራሲያዊ ነን በሚሉ ማህበሮችና ድርጅቶች ውስጥ ዲሞክራሲያዊ አወሳሰንን አክብሮ፣ ተመራጭን በየተወሰነ ዘመን ውስጥ እያደሱ፣ ወሳኝነት ባንድ ግለሰብ እንዳይሰባሰብ አድርጎ፣ ከአመራሩ መርሃግብርና ፍላጎት ውጪ ስብሰባ የማስጠራት/የመጥራት መብትን አስከብሮና የአመራሩን ስራ በየጊዜው ማወቅ መከታተልና መመርመር (ቃለጉባኤ ባስፈለገ ጊዜ እስከማየት ድረስ) የሚቻልበት ስርአት ዘርግቶ በመንቀሳቀስ በኩል ድክመቶች አሉ። የፓርቲ አመራር ላይ እኔ ካልተቀመጥኩ ፓርቲው እንዳይሆን ይሆናል ባይነት ከዲሞክራሲያዊነት ወይም ከፓርቲ የውስጥ ዲሞክራሲ የለሽነት ጋር የተያያዘ ነው። በዲሞክራሲያዊ ፓርቲ ውስጥ በልዩ ልዩ መድረኮች ሃሳብን ማንሸራሸርና ሃሳብን በሃሳብ መርታት ይቻላልና ፓርቲን ለመምራት ግድ ወንበር ላይ መተናነቅ አስፈላጊ አይሆንም። ይህ በኛ ሃገር ገና ነው። የዲሞክራሲ ደንቦች እንደ ወግ እቃ በህገደንብ ውስጥ ከመስፈር ባለፈ እውነተኛ መተዳደሪያ ሲሆኑ አይታዩም። የፖለቲካ ፓርቲዎቻችን በዲሞክራሲያዊ ባህርይ አርአያ ሊሆኑ ቀርቶ ከድርብ አቋም የተላቀቁ አልሆኑም። በይፋ ፕሮግራምና በመድረክ ላይ የሚንፀባረቅ

አፋዊ አቋም፤ በድብቅ ደግሞ የሚራመድ እውነተኛ አቋምና ባህርይ በብዙዎቹ ላይ ይታያል። በዲሞክራሲያዊነት ለውጥ እንዳይቀጥሉ አንድ ትልቅ ችግር የሆነባቸውም ይህ ድርብ (dual) ባህርያቸው ነው። በአሜሪካና በአውሮፓ ዲሞክራሲ ውስጥ የሚኖሩ ብዙ ፖለቲካ ቀመሶች የዚህ ችግርና የጥላቻ ፖለቲካ ተጠቂና አባዢዎች መሆናቸው ደግሞ አስከፊ ገጽታ ነው። የብሄር ብሄረሰቦችን መብትና እኩልነትን እየዘመሩ ከስር መስናውን የሚያካሂዱ የክልሌን ወይም የብሄራን ልጅ ዛሬ ካልጠቀምኩማ በሚል አስተሳሰብ የሚጓዙ ሰዎችን ለማግኘት ብዙ ድካም አይጠይቅም። በጭፍን ጥላቻዎች ህሊናቸው የታመመና ህመማቸውን የሚያዛምቱ ሰዎች በህብረተሰባችን ውስጥ መኖራቸው አሌ የማይባል ሃቅ ነው።

«የሰው ልጅ ነፃ ሆኖ የሚወለድ ፍጡር ነው።» ይህ ታዋቂ አባባል ቁምነገር የሚኖረው የሰው ልጅ እንደሌሎች እንስሳት በደመነፍሳዊ ባህርይ ያልታሰረ የማሰብና አኗኗሩን የመለወጥ ተፈጥሯዊ ችሎታ (potential) ያለው ከመሆኑ አኳያ ስንመለከተው ነው። የሰውልጅ በተፈጥሮ ያገኘው ድፍን ችሎታ ህይወት የሚያገኘው በማህበራዊ አግባብ ውስጥ ብቻ ነው። ሰው ማህበራዊ ፍጡር ነው የሚባለውም ለዚህ ነው። ማህበራዊ አግባቡ በቁሳዊና መንፈሳዊ ይዘታው ግለሰቡን ይቀርፅና ያሰማራል። ግለሰቡም በደምሳሳው ለራሱና ለማህበሩ ህልውናና ቀጣይነት የሆነ አስተዋጽኦ ያደርጋል። የግለሰቡ ነፃነት መኖርም ሆነ መጥበብና መስፋት ከህብረተሰቡ የልማት ደረጃ ጋር የሚሄድ ነው። የተባበሩት መንግስታትን የሰብአዊ መብቶች ዝርዝር አንቀጾችን ያስተዋለ ሰው እንደኢትዮጵያ ድሃ ከሆኑ ሃገሮች ይልቅ በአውሮፓና በአሜሪካ ምድር ያለ ሰው ሰፊና ከስም ያለፉ ነፃነቶች እንዳሉት መረዳት አያዳግተውም። ይህንን የተረዳ ሰው ለልማት የሚደረግ ትግል በሌላ ፈርጅ ለዲሞክራሲና ለሰብአዊ መብቶች መሟላት የሚደረግ መሆኑ አይጠፋውም።

ትንሿን ምሳሌ እንውሰድ። ከየግቢ በሚወጣ ቆሻሻ የአጥር ውጪ አካባቢን መበክልና የፍሳሽ ቱቦን መድፈን በጤናማ አካባቢ የመኖር መብትን በገዛ እጅ መርገጥ ነው። በተቃራኒው ከአካባቢ ነዋሪ ጋር ተመካክሮና የአካባቢን ፅዱነት ማስከበር የያንዳንዱ ሰው ጥቅም ነው። ጥቅሙ በጤና በኩል ብቻ አያበቃም። ይህን በመሰለው የልማት ተግባር ውስጥ ንቁ ተሳታፊነትን እየተለማመደ የመጣ ህዝብ በፖለቲካውም መስክ መብቱን ለማለት ብርታት ያገኛል።

በተገኘችዋ ቀዳዳ ትንሿን ሙስና ማጋለጥ ስንጀምር ትልቁንም ሙስና ለመታገል ድፍረት እናዳብራለን። የወጣቱን ስራአጥነት ለመቀነስ የሚካሄደውን ጥረት የተቃውሞ ሃይልን በማዳከሚያ ዘዴነት ከመውሰድ ይልቅ ልማትነቱን ማየትና ማገዝ ጤናማ ይሆናል። በስራ መስኮች ውስጥ ትጉህነትና ስነምግባራዊነት እንዲሰፍን መጣጣርም ለሰብአዊ መብቶችና ለመልካም አስተዳደር መታገል ነው።

ለሰው ልጅ ክብር መስጠትና ይህንን የሚቃረኑ ክፋቶችን የመታገል ተሞክሮ ማዳበር መንግስታዊ የሆኑ የህግና የመብት ጥሰቶችን ወደ መታገል ያደርሳል። በመድሃኒትና በምግብ ሽቀጦች ላይ የሚከናወን ሃሰተኛ ስራ፣ መርዛማ የፋብሪካ ውጤቶችን ወደ ወንዝ መልቀቅ፣ በእድሜና በስሜት ላልበሰለ ልጅ መኪና ማስያዝ፣ ያለበቂ ችሎታ መንጃ ፍቃድ መስጠት ወይም መቀበልና ንብረትና ሰው በግጭት እያጠፉ ችሎታን ማሻሻል ለራስም ይሁን ለሌላው ሰው ክብር አለመስጠት ነው። በሴቶችና በልጆች ላይ ለሚደርስ ካሰተዳደግ የመጣ መበላሸት ራስን ተጠያቂ አድርጎ አለመፀፀትና ከፀፀት አለመማር ለሰው ልጅ ያለንን አክብሮት ዝቅተኛነት ይጠቁማሉ። በህፃናትና በታዳጊ ወንዶች ላይ የሚፈፀም ግብረሰዶምና የ9 ወር ጨቅላም የማይምር የሴት ልጆች ወሲባዊ ጥቃት መበርከት የባህርይ ለውጥ ከማድረግ ይልቅስ በዘግናኝ ጥቃት ብልግናቸውን ማርካት የቀለላቸው ሰዎች መኖራቸውንና የፈረንጆቹን ከወሲብ ጋር የተያያዙ የልሽቀት ህመሞች ለመከላከል አቅም ያጣን መሆናችንን ያመለክታል። ስለ አድላዊ የአገልግሎት አሰጣጥ እየተማረርን ግን በአዲሱ ትውልድ መልካም አስተናጎፅ ላይ አለመልፋት የሚጋጩ

ነገሮች ናቸው። የታክሲ ረዳትን ዘለፋ ጠጥቶ የሚሄድ፣ እንደ እቃ ታጨቅ ሲባል የሚታጨቅና በመንገድ ሌብነትና ሌላ አይነት ጥቃት ሲካሄድ እንዳለየ አይቶ የሚያልፍ ሰው፣ ሹም የሚሰራውን በደል ለመቃወም ሃሞት ይቸግረዋል። ከቤት እስከ ደጅ ካሉና ትናንሽ ከሚመስሉ በደሎች ጋር ተስማምቶ የሚኖርና ለሰው ልጅ ያለው አክብሮት ዝቅተኛ የሆነ ህብረተሰብ ሰብአዊ መብቶችን በጥንካሬ ታግሎ የመቀዳጀትና ሳያስነጥቅ የማቆየት አቅሙ ማነሱ አይቀርም።

ዛሬ በየቀኑ የሚራቀቀው የመረጃ ቴክኖሎጂ ተራውን ዜጋ መረጃ ፈልፋይ፣ መዝጋቢና አስተላላፊ እንዲሆን የሚያስችል ነው። ከኢስ ሳይወጡ ንግግርን ልቅም ማድረግ የሚያስችሉ የድምፅ መቅረጫዎች በኤሌክትሮኒክ ገበያ ውስጥ ተደርድረዋል። የጉቦና የስርቆት ክንውኖችን፣ በሴቶችና በህፃናት ላይ የሚደርሱ ጥቃቶችን፣ የቤትን በሃይል መደፈርና ድብደባን የመሳሰሉ የመብት ረገጣዎችን ሳይታወቅ በሞባይል ካሜራ መቅለብ የሚቻልበት ጊዜ ውስጥ ገብተናል። የመረጃ ቴክኖሎጂን የተዛመደ ህብረተሰብ በሽፍንፍን ለሚካሄድ ዝርፊያና የመብት ጥሰት አይመችም። አንድ ግለሰብ ላይ የተፈፀመ የፖሊስ ድብደባን የምታሳይ መረጃ አገር ያዳረስ የቁጣ ማእበል ልትፈጥር የምትችልበት የዲሞክራሲና የሰው መከበር ዘመን በኢትዮጵያ ተረጋግጦ ማየት የሚፈልጉ ወገኖችም በየሙያቸውና በምክርቤት ተሳትፏቸው በምርጫ ሰሞን ውርውር ብቻ ሳይወሰኑ በሁሉም የልማት ግንባሮች ተዋዳቂ መሆናቸው ወሳኝ ነው።

ብሄረተኝነትና ኢብሄረተኝነት

ጊዜው በዲሞክራሲና በግንባታ ላይ መረባረቢያ ቢሆንም ከብሄረተኝነትና ከኢብሄረተኝነት መስመር የሚመጡ ችግሮች እየተፈታተኑ ነው። በብሄረተኝነት መስመር ውስጥ የብሄር ብሄረሰቦችን ተፈቃቅዶ መተሳሳር የሚያምነው «ዲሞክራሲያዊ ብሄረተኝነት»፣ የብሄር ሃብት ለብሄሩ የሚል ብሄረተኝነት፣ ከባለም መገንጠልን የሚጠይቅ ከዚህም ከመረረም በኢትዮጵያዊነት ላይ ጥላቻ ያዳበረ ወገን ያጋጥማል። በኢብሄረተኝነት መስመር ውስጥ የሚታዩ አዝማሚያዎች የኢትዮጵያዊነት ብሄረተኝነትን የተመረኮዙ ናቸው ማለት እንችላለን። ዝርዝራቸው ብዙ ነው። 1) የሚደረገው አንዱም የማይጥመው፣ ኢትዮጵያ አንድም ወዳጅ የሌላት፣ ሁሉም በሆዱ ያቀፈችውን ሃብት አውጥታ እንዳትጠቀም የሚመቀጃት፣ የምታምነው ቢኖር ፈጣሪዋን ብቻ የሚል ከሰማያዊ ተስፋ በቀር በሃዘንተኝነትና በጨለማተኝነት የተጨበጠ አመለካከት 2) የኢትዮጵያን የቀድሞ ስልጣኔና ገናነት ውዳሴ የሚያጠብቅና የተቀነሰ ግዛትን ሁሉ አስመልሶ ኢትዮጵያን እንደነበረች ለማቆየት የሚያስብ፣ ያለውን መንግስት ከጠላት የሚቆጥር፣ ፅንፈኝነቱ ከፍ ካለም በብሄረተኝነትና በብሄር መብት ላይ ጥላቻ ያዳበረ 3) ለአፋ የብሄሮች መብት መሟላትን የሚቀበል ግን የተረሳ ባህል ህይወት እንዲያገኝ መደረጉን ወደሂላ መሄድና ስልጣኔን መቃረን አድርጎ የሚያይ፣ ሌላው የመብት አተገባበርም የማይጥመው 4) ከመገንጠል በመለስ የብሄሮች መብት ታውቆ በእኩልነትና በዲሞክራሲ ተከባብሮ መኖር ይቻላል የሚል እምነት የያዘ 5) ዲሞክራሲያዊና ሰብአዊ መብቶች ከተከበሩ ሌላው ችግር ሁሉ ይፈታል የሚል 6) ባሉት አስተሳሰቦችና ሲክሰቱ በነበሩ ተሞክሮዎች እየተረበሸ ከየት እንደሚሆን ግራተጋብቶ፣ ብቻ ምንም ሆነ ምንም ሃገር ተጠብቃና ሰላም ሆኖ የሚኖርበትን ሁኔታ እየተመኘ ያለ በብርካቱ ይገኛል።

በብሄረተኝነትም ሆነ በኢብሄረተኝነት መስመር ውስጥ የሚታዩት አዝማሚያዎች የጠራ ወሰን የሰሩና የጠጠሩ ሳይሆኑ እንደፋላሽ የመዋለልና የመቀላቀል ፀባይ የሚታይባቸው ናቸው። ሁለቱም የከረሩና ጥላቻ የጠገቡ የተገንጣይነትና የትምክህተኝነት ዋልታዎች ያሏቸውና ከነዚህ ሁለት ዋልታዎች በኩል እንደገመድ ጉተታ የሚሳሳቡ ናቸው። እንደፓርቲዎች የግንኙነት አይነትና እንደሁነቶች ገርነትና መራራነት ከአዝማሚያ አዝማሚያ ያለው የድጋፍ ክምችትና የስበት ሃይል ለውጥ ያሳያል። ባንድ ወቅት ደንዝዘ

የነበረ ዝንባሌ በሌላ ወቅት ተነቃንቆ ሲዛመት ይገኛል። ወደ ዲሞክራሲያዊነት ወደመቻቻል እያጋደለ ነው የተባለ ብሄርተኝነት ወይም ኢብሄርተኝነት በተቀየረ ሁኔታ ወደ ኢዲሞክራሲያዊነት፤ ወደ ጥላቻና ወደ ጠበኝነት ሲንሸራተት ተስተውሏል።

ሲጣሉ፤ ሲያጣሉና ሲያጋጩ የምናገኛቸው ብሄርተኝነትና ኢብሄርተኝነት አንዳቸው ያንዳቸው ሳቢና አበልፃጊ በመሆንም የሚረዳዱ ናቸው። ብዙ ጊዜ ለብሄርተኝነት የምንሰጠውን የጠባብነት ባህርይ በኢብሄርተኝነት ውስጥም እናገኘዋለን። በቅርፁ ሰፊ ሃገራዊ እይታ ያለው የሚመስለው ግን በእይታው ውስጥ ብሄሮችንና መብታቸውን ማስተዋል የሚፀናውተው፤ ከነበረው የተለየ አደረጃጀትን መምጣት እንደሃገር መናድ የሚቆጥረው፤ ለአንድነት እታገላለሁ ቢልም ከናት ቋንቋው ውጪ የሌላ ብሄር ቋንቋ ማወቅ ለአንድነት ያለው ጥቅም የማይገባውና ለብሄር ብሄረሰቦች አክብሮትን በመንሳት የሚጮህለትን አንድነት የሚቦረቦረው ዝንባሌ የግልብነትና የጥበት ቋንቋ ነው። በሆነ ነገር (በታሪክ በስልጣኔ በሃብት ወዘተርፈ) ላይ የተመሰረተ ኩራት ወደትእቢትና ሌላውን ወደ መናቅ ሲሸጋገር ትምክህት ይሆናልና የብሄረተኛ አስተሳሰቦችን አቅርቦን ከተመለከትንም ከትምክህት ጋር የስጋ ዝምድና ሊኖራቸው እንደሚችል እናጤናለን። ባንድ ብሄር ብሄረሰብ ውስጥ ትክክለኛው ወይም ዋናው የብሄሩ ክፍል እኔ ነኝ የሚል መታበይ ከክልልተኛነት ጋር ተጣብቆ ሊገኝ ይችላል። ከዚህም ባለፈ ዋናው የሃብት ምንጭ ወይም የስልጣኔ መሰረት እኔ ነኝ የሚል ትምክህት ከብሄረተኝነትም ጋር ሊዛመድ ይችላል።

«ዲሞክራሲያዊ ብሄርተኝነት» የሚባለው አስተሳሰብና የኢፌዴሪ መደራጀት የትምክህተኝነትንና የብሄርተኝነትን በጥባጭነት ሊያመክንና ጉዳታቸውን ሊያደርቅ አልቻለም። አሁንም ብሄርተኝነትና ትምክህተኛነት እየተጫጫሩ ጉዳት ያደርሳሉ። አሁንም የብሄርተኝነት ንጡት ከፍና ዝቅ እያለ ይገኛል። ኢትዮጵያዊ ብሄርተኝነትም ቢሆን የተናጋበትን የዳርድንበር ሃይማኖተኛነትና የአንድ ህዝብነት አመለካከት ባዲስ ራእይና ግንዛቤ የማይስ እርምጃው ገና እንደከመ ነው። በዚህም ምክንያት የኢትዮጵያ ብሄርተኝነት ዛሬም በታሪክ ሃብቶች ራስን ከማሞጋገስ አልተሻገረም። ዛሬም የሄደ ግዛትን በግድም በሆነ በውድ ወደማስመለስ አስተሳሰብ ቀርቦ ይገኛል። ዛሬም በተለያየ ስፍራ የሚገኙ ውህዳን የሚባሉ ወገኖች ባልታወቀ አንድ ጎደሎ ቀን ያልተጠበቀ ግጭት ተከስቶ መዘረፍ፤ መባረርና መገደል ይደርስብን ይሆን ወይስ ባእድነት ሳይሰማን መኖራችን ይቀጥል ይሆን? የሚል ጥያቄ አብሯቸው እየኖረ ነው። ከአፍ እላፊ ጨዋታ ተነስተው በብሄር ወደ ተቧደነ ጥል የሚቀየሩ የከፍተኛ ተቋማት ተማሪዎች ውዝግቦችና በጌድኦ ውስጥ ተከስቶ የነበረው ሁከትና ጥፋቱ በህብረተሰባችን ማህበራዊ አብሮነት ውስጥ መጠገን ያለበት ስንጥቃት መፈጠሩን፤ ይኸውም ባንድ ግለሰብ ላይ የተሰነዘረ ዘለፋ በሌሎች የብሄር ባልንጀሮቹ ላይ የተሰነዘረ ያህል እየመሰለ፤ የአንድ ግለሰብ የአፍላፊ ጥፋትም በአጥፊው ሰው ብሄር ወገኖችም የተፈፀመ ያህል ተደርጎ እየታሰበ መሆኑን ይጠቁመናል። የዚህ አይነት አስተሳሰብ ባይኖር የግለሰቦች ፀብ በግለሰባዊነቱ በታየ ነበር። እስከ ግለሰብ ፀብ የወረደ ብሄረሰባዊ ወገንተኝነት በተለያየ ስፍራ እያዳገመ መንፀባረቁ በጥበትም ሆነ በትምክህት የሚመጣ ተንኳሽነትን ለማሳፈርና ወጣቶቹን ለመግራት የቻለ የፖለቲካ ሃይል አለመኖሩን ያሳያል። በክርክር ሲበለጠ አናዳጅ ንግግሮችን እንደ መበለጫ መጠቀም፤ በክርክር ላይ አናዳጅ ንግግሮች ሊያጋጥሙ እንደሚችሉ በማወቅ በትግስትና በሂስ ከማረም ይልቅ በጉልበት ወደ መፍታት ፈጥኖ መዞሩ ዛሬም የችግር መፍለቂያ ድክመቶች ናቸው። እነዚህን ድክመቶች ተጠግተው ጠባብ ብሄረተኝነትና ትምክህት የህብረተሰቡን መልካም ግንኙነት ይቆረጥማሉ። ከዚህ አኳያ የሃገሪቱ ብሄር ብሄረሰቦች ፖለቲካዊ ኑሮ ገና አልሰከነም።

ጥንተኛነት የትምክህት ጥሬ ሀብት

ጥንታዊ የሆነና የተለመደ ነገር ላይ ለውጥ ለማድረግ መሞከር ከአሪዎስ ስራ ወይም ከክህደት የሚቆጠርበት አመለካከት (obuscurantism) በኢትዮጵያ ውስጥ ረዥም

ታሪክ አለው። ለውጥን በመፃረርና በመቅጨት ለዘመናት ሲሰራ ኖሯል። ዛሬም ይኸው ድፍንቅል ጥንተኛነት ከሃቀኛ ኢትዮጵያዊነት፣ የሃገር ቅርስንና ማንነትን ጠብቆ ከማቆየት ጋር ራሱን አመሳስሎ ተሃድሶንና መሻሻያን በታሪክና በሃገር ላይ በደል ማድረስ አድርጎ ይፀናወታል።

የሩቁን ትተን ከቅርብ እንነሳ። ለኢትዮጵያ አንድነት መቀጠል ህይወት እስከመክፈል እንደደቃለን ባዮች፣ በአረንጓዴ ቢጫና ቀይ ቀለማት ላይ አፌድሪ (በአዲስ የአንድነት ምልክትነት) ያከለውን ውስን ጭማሪ መቀበል መከራ ሆኖባቸው ነበር። ዛሬም ገና አልዋጥ ያላቸው ጥቂት አይደሉም። የኢትዮጵያ ብሄር ብሄረሰቦች ከአሁኑ ያለፈ ለውጥ ቢሹ ኖሮ ያንን መቀበል ለለውጥ ጠሎቹ ከአድማስ ውጪ ይሆንባቸው ነበር። አሮሚኛ የግእዝ ፊደልን ትቶ የላቲን ፊደልን በመፃፈያነት ሲመርጥ የነበረው ኢትዮጵያን እንደመካድ የቆጠረ ጫጫታ አይረሳም። ነገር ግን የግእዝ ፊደል የነበረበትን የፊደል ትርፈትና ያቀጣጠል መፋለስ አርም የተሻለ የተመራጭነት እድል እንዳያገኝ የከለከለው ትርፈቱ የለውጥ ተፀናዎቹ ነበሩ። የአማርኛን ፊደል የማሻሻል ጉዳይ በደርግ ጊዜ በተደጋጋሚ የሚነሳ ነበር። በባህል ሚንስቴር የቋንቋ አካዳሚ በኩል የተካሄደውና ትርፍ ፊደሎችን ከመቀነስና የግእዝ ረድፍን ንባብ ከማስተካከል ያልራቀው ለውጥ እንኳ ይፋ ለመውጣት የኢህአዴግን ዘመን ጠብቋል። በደርግ የመሰረተ ትምህርት መርሃግብር ውስጥ ፊደል ላልነበራቸው ቋንቋዎች በግእዝ ላይ ተመስርቶ ፊደል በተቀረፀላቸው ጊዜ (በተጠቀሚው ልማድ ላይ ግርታ ይፈጠራል/ ተቀባዩ ይቃወማል የሚል አንዳች ችግር በሌለበት አዲስ ሁኔታ ውስጥ) ቅጥያዎቹ ስርዓት የገቡ የፊደል ገበታ ማዘጋጀት ሞት ሆኖ በአማርኛና በግእዝ አፃፃፍ ላይ ያሉ የቅጥያ ችግሮች ወደሌሎችም ቋንቋዎች እንዲዛመቱ ተደረገ። ያ ሁሉ የመሰረተ ትምህርት ልፋትም መና ቀረ።

ታፍኖ ኖሮ በቅርቡ የወጣው ውሱን የፊደል ማሻሻያም ቢሆን በመጠኑ በትግሪኛ እንጂ በአማርኛ ውስጥ እየሰራ አይደለም። ህፃናት ጥቂት ግንድ ፊደሎችና ቅጥያዎች (ለምሳሌ በአማርኛ ቢበዛ 27 ግንድና 7 ቅጥያ፣ በድምሩ 34 ብቻ) መማር ሲገባቸው በመቶ ቤት ውስጥ የሚቆጠሩ ፊደሎችን በመማር ብዙ ጊዜ ያጠፋሉ። እንደችግሩም ከሆነ የምን ፊደል መቀነስ ብቻ የቅጥያዎች የስርዓት ብልሽት መስተካከል አለበት የሚል የለውጥ ግፊት መምጣት በተገባው ነበር። ግን በለውጥ ተፀናዎቹ ወገን ትንሿም ማሻሻያ ከሃጢያት ተቆጥራ የተባበሩት መንግስታት በቅርስነት የመዘገባቸውን የኢትዮጵያ ፊደሎች ወያኔ እያጠፋ ነው የሚል የቅዋሜ ትግል ተፈጥሮታል።

የኢትዮጵያ «ሚሊኒየም» አከባበር ዝግጅት ጽ/ቤት ይጠቀምበት በነበረ ምልክት ላይ የምንሰናበተውን ሺኛ ዓመት የሚያመለክትው ቁጥር «2» በመሆኑ የኢትዮጵያን «ሚሊኒየም» እናከብራን እየተባለ የኢትዮጵያን ቁጥር ትትን እንዴት በአረብኛ ቁጥር እንጠቀማለን የሚል ቅዋሜ አስቸግሮ «2» ወደ «፪» ተቀይሯል። ሚሊኒየምን በአማራኛ ለመግለፅ ሺኛዎች የሚያንሰው ሆኖ «እስራ» «አልፍ!» እየተባለ ካንዱ ወደሌለው ይታይ የነበረው መዛለል የሚያስገምት ነበር። ወደ ቁጥሩ እንመለስ። አረቦች ለአለም ያበረከቱትና እኛም የራስ ያህል ተቀብለን እለት በእለት የምንሰራበት ቁጥር እንደባእድ ሲቆጠር፣ ኢትዮጵያ ውስጥ ረዥም ዘመን ከመኖሩ በስተቀር ጥንት ከውጪ የተወረሰውና ከሃይማኖት ጽሁፎች ውጪ እየሰራ የማይገኘው፣ ስለዚህም ብዙ ሰው አጣርቶ የማያውቀው፣ ህፃናትም ላይጠቀሙበት ከሳባ ፊደል ጋር የሚማሩት ቅልጥፍና የለሽ ቁጥር ኢትዮጵያዊ ተባለ። የዚህ አይነት ጥንተኛነት አላላውስ ባይነቱ እስከመቼ እንደሚቀጥል ያሳስባል። አለም በሰፊው ከሚሰራበት አቆጣጠር 7/8 አመታት የሚጎድለው አቆጣጠር ሙጥኝ ብለን ወዲህና ወዲያ አመታት በመቀየር ስለምን እንቸገራለን የሚል ጥያቄ ከዚህ ቀደም የተነሳ ቢሆንም መነጋገሪያ ሳይሆን ተዳፍኖ የቆየው ጥንተኞቹ ሊያያይዙ የሚችሉት ቅዋሜ ተፈርቶ ነው።

ፈረንጅ በማህበራዊ ስነሰብእ-ኢትዮሎጂ ጥናት በሚያናፍሰው ውሻጥብር እየነፈዙ የሳይንስና የቴክኖሎጂን አቢዮት ለነጭ ትቶ አሮጌና ጎታች ትውፊትን ከአፍሪካኛነት ጋር

እያዛመዱ በስነፅሁፍና በፊልም ውስጥ ዛርና መናፍስት ውላጁን፣ ድግምትና ንግርቱን መደንቀር እንደአዲስ ፈሊጥ እኛም አገር እየመጣ ነው።

ከክርስቶስ ጋር ዝምድና የሚያስገኘው ንግስተ ሳባ ከንጉስ ሰለሞን የፀነሰችበት አፈታሪክ፣ ነገስታት ሰማያዊ ተልእኮ የፈፀመበትና ቅድስናን ያገኘበት ገድል አዲስ ጉልበት አግኝቶ አስተሳሰብን ሲያጣብብ ይገኛል። ሃይማኖትን መቀየር ግላዊ መብት መሆኑን መቀበል አስቸግሮ ዛሬም ከክፉ ክህደት ሲቆጠርና ከወዳጅ ዘመድ ሲያቆራርጥ ይታያል።

በአብይ ያም ጊዜ ቀድሞ የልኳንዳ ስጋና የፍስክ ምግብ በሆቴል ማግኘት ችግር ያልነበረበት ሁኔታ የሂሊት ተመልሷል።

የትምህርትና የምሁርነት ህይወት ደቅቋል። ሃሳብን በሎጂክ ማውረድ ይቅርና ርእስ ጠብቆ መናገር ችግር ሆኗል። ርእስ ለማስጠበቅ መሞከር በ«አፈንክኝ»ባይነት የሚያስቆጣና የሚያስከርፍ አስር ቦታ እየረገጡ ማውራት የሚከራበት ሆኖ ይገኛል።

አጣርተው የማያቁት ነገር ላይ የምንነት መግለጫ (definition) ሰጪ መሆን፣ ግምትን ወይም በጥራዝ-ነጠቅነት ያገኙትን ያለቀለት እውነት አድርጎ ማቅረብ፣ በመሰለኝ የሆነ ቁጥር አንስቶ በመቶኛ መናገር በማያሳፍር ደረጃ እስከ ተራው ሰው ድረስ ተዛምዷል። በዚህ ጉዳይ ላይ በቂ እውቀት የለኝም፣ የሰማሁትን ወይም የመሰለኝን ያህል ልናገር ብሎ ማለት፣ ተሳስቶም ስህተትን መቀበልና ይቅርታ መጠየቅ እራስን ከማሳነስ መቆጠሩ ብሏል። የእንግሊዝኛ ቃላት መወታተፍና የማያቁትን የሚያቁ «መስሎ» እንዳገኙ መቅደድ የአዋቂነት ማስመስከሪያ ሆኗል። ስለወቅታዊ ጉዳዮች፣ ሰለልማት፣ ሰለጤና ወዘተርፈ ህዝብን ሊያስገነዝቡ በመገናኛ ብዙሃን ቀርበው የማያግቡ የእንግሊዝ ቃላት የመሰግሰግ ድፍንቅልነት የሚያስጀንን ሙያ ሆኗል። «ሙያው» ከመለመዱ የተነሳ የተለቃቃመ የእንግሊዝኛ ቃላት እየሰኩ መናገር ቀለም ባላየው ዜጋ ሁሉ እንደፈሊጥ ተይዟል። እንዲሁም «አማርኛ በእንግሊዝኛ እንዲወረር የተደረገው ሆን ተብሎ አማርኛን ለማጥፋት የተቀነባበ ሴራ ስላለ ነው» የሚል ፖለቲካዊ ትርጓሜ አስገኝቷል።

በግልጽ የመነጋገርና የመከራከር ጥረት ገና አበረታች አቀባበል አለገኘም። በሃሜት ውስጥ መዋኘት፣ ያንድን ሰው ፍላጎት ከድርጊቱና ከንግግሩ ከመገመት በስተቀር ፊት ለፊት ጠይቆ ማወቅን መራቅ፣ ከሰው አንድ ነገር ፈልጎ በቀጥታ ከመጠየቅ ይልቅስ ዙሪያ ጥምጥም መሄድ ወይም በውለታና በገፀበረከት መጠጋት ዛሬም እንደነበረ ይገኛል። በፖለቲካው ሜዳ የሚንፀባረቀው ባህርይ በዚህ ሁሉ የሚወሰን ነው።

በትምህርት አለም ያለው አዲስ ትውልድ ይህንን የሚለውጥ የተሃድሶ ተስፋ እንዳይሆን የምሁራኑና የፖለቲካ ሃይሎች ችግር ትምህርትቤትም ላይ ይንፀባረቃል። ከሃገር ውስጥ በኩል አሮጌና አባይ አስተሳሰብ፣ አሽመረኝነትና አሉባልተኝነት በሞላበት የባላጋራ ፖለቲካ ወጣቱ ይላሳል። ከውጪ በኩል፣ በበታችነት ስሜት ኮራጅ እንዲሆን ያደረገው የባሕርማዶ የባህል ጎርፍ ዱለኛ የኪስ ቲፎዞነትን ኮርጆ አስከመተግበር ድረስ አመንምኖታል። የማሰብ ልምምድ ዋና መሳሪያ የሆነው የቋንቋ ትምህርት ሃሳቦችን/መረጃዎችን የመፈልፈል፣ የማበጠርና በየዝምድናቸው የማያያዝ ክህሎቶችን አከርካሪው ማድረግ ያልቻለ ነው።* እንግሊዝኛ አሁንም ተማሪዎች የማይግቡበት

* እግረመንገዴን ሌላም አሳሳቢ ችግር ልጥቀስ። የፌዴራል የስራ ቋንቋ የሆነው አማርኛ በትምህርትነት እየተሰጠ ያለበት ሁኔታ በተለይ በሁለተኛ ደረጃና በ11ኛ-12ኛ ደረጃ የ«ተማር አልማርም» ትግያ ባህርይን ይዟል። አማርኛን በሁለተኛ መግባባቢያነት የማያቅ የገጠር ተማሪ በቁጥር ሲጨምር እየታየ ነው። አማርኛን የፌዴራል የስራ ቋንቋ ለመሆን ያበቃው በታሪክ አጋጣሚ የበዙ ብሄር ብሄረሰብ ተነጋሪነትን ያለተወዳዳሪ ማግኘቱ ብቻ ነው። ይህን ማሟላት ሲያቅተው ወይም የሚተካው ሲመጣ መሰናበቱ

ማስተማሪያ እንደሆነ ነው። ከአፀደህዓናት ጀምሮ በት/ቤት ውስጥ «በእንግሊዘኛ ብቻ ተናገሩ» ወይም «ሙሉ ትምህርት በእንግሊዘኛ» የሚሉ ትምህርት ቤቶችን የወለደውም ይህው ችግር ነው። (ተማሪዎች መሰረታዊ የመግባቢያ ቅንብሮችን እያጠኑ እንዲሰሩባቸው በማስለመድ ላይ የተመሰረተ ስልት ተግባራዊ ሆኖ ቢሆን ኖሮ ግን ክህሎቱን ለማስጨበጥ እስከ 8ኛ ክፍል ያለው የእንግሊዘኛ ክፍለ ጊዜ በቂ ነበር፤ ያውም ሲበዛ።) የትምህርትቤት ውስጥ ክብቦችም ቢሆኑ ተማሪዎችን ባለክህሎቶች በማድረግ በኩል ጥሩ ውጤት እንዳያሳዩ የመንግስትን ፍላጎት፣ አቋምና እቅድን የማራመጃነት አላማ ያጠቃቸዋል። ያድርባይነትና የሙስና መማሪያነታቸው ያመዝናል።

መምህርንና መንግስትን «በመዳፈር» ሳይሸማቀቁ አዲስ ነገር መፈለግ፣ መጠየቅ፣ መመራመር፣ መከራከር የትምህርቱ ትርታ አልሆነም። በሁለተኛ ደረጃ ይቅርና በኮሌጅ ደረጃም ይህንን ተግባራዊ ሊያደርግ የሚሞክር ተማሪ በነጥብ ሊቀጣ ይችላል። በማስተርስ ደረጃ ያለው የትምህርት አካሄድም ገና አጥንቶ ከመፈተንና ከመኮረጅ አልተላቀቀም። ያለ መግቢያ ፈተና የመንግስት ወረቀት አቅርበው ሰተት የሚሉ ልዩ ተማሪዎችም አሉበት።

ያም ሆነ ይህ ጭፍን የባህርማዶ ቀጂነትንና ጥንተኛነትን ከሁለት አቅጣጫ አየታገሉ የአመለካከትና የባህል ተሃድሶ ማካሄድ መልስ ያጣ ጥያቄ ነው። ጭፍን የባህርማዶ ቅጂነት በሥልጣኔ ከመራመድ ጋር አንድ ሆኖ በኩራት አየተስፋፋ መሆኑ ጥንተኛነትና ትምክህተኞችም እውነተኛ የኢትዮጵያ ጠበቃ እኛ ነን ከሚል ማማ ላይ እስከዛሬ አለመውረዳቸው የፖለቲካ ሃይሎቻችንን ጥኑ መሃንነት የሚያጋልጥ ነው።

ብሄርተኝነትና አዳላጭነቱ

በኢትዮጵያችን ውስጥ ብሄርተኝነት በ«ዲሞክራሲያዊ ብሄርተኝነት» ስም ተሹሞ በስፋት የሚገኝ እንደመሆኑ አዳላጭነቱን ጠጋ ብሎ ማየት ጠቃሚ ነው።

- በኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ እቅዶች የብዙ ሰዎችን ጥቅም አቀራረቦ መያዝና ብዙዎችን ለመሳብ መብቃት ከባድ ስራ ነው። ከዚህ ጋር ሲተያይ በብሄርተኝነት ተቧድኖ ድጋፍ መፈለግ ከሁሉም የቀለለ ነው። የፖለቲካ ትግል ልምምድ ትንሽም የሌላቸው፤ ይህ ይቅርና የፖለቲካ ንድፈሃሳባዊ አስተሳሰብ ያላበጁ፤ ሰዎች ፕሮግራም ልትባል የማትችል ወረቀት አዘጋጀተው ብሄረተኛ ብሶትን እንደንጎራጎሩ የብሄር ድርጅት ነኝ ሲሉ አጋጥሟል። የብሄረተኛ መንገድ የሚጋጩ አስተሳሰቦች ያላቸውን ሰዎች፣ ዲሞክራቶችንና ፀረ ዲሞክራቶችንና ፋሽስታዊ ዝንባሌ ያላቸውን ጭምር በብሄር ተቆርቋሪነታቸው ብቻ አብረው መንጋፈፍ እንዲችሉ የተመቸ ነው። ብሄረተኛ አስተሳሰብና አደረጃጀት በተዘረጋበት ስርአት ውስጥ ምርጫ ቢካሄድም መራጩ ህዝብ ፓርቲዎችን ባላቸው ፕሮግራም ከማማረጥ ፈንታ ባመዛኙ ብሄር ብሄረሰቡን «ይወክላል» ለተባለ ቡድን እጩዎች ድምፁን የመስጠት ሁኔታ ውስጥ ይወድቃል።
- አመለካከቱ ሙሉ ለሙሉ በብሄርተኝነት ገደብ ውስጥ የገባ ሰው ብሄሩን ከሌላ ብሄር ጋር በእኩል አይን ለማየትና ለመመዘን ይሳነዋል። የብሄሩን ወግና ባህል በሂስ አይን ከማየት ይልቅ እንደወረደ መካብ ያጠቃዋል። የብሄሩን ባለታሪኮች ጥሩ ስራቸውን የማብዛትና ድክመታቸውን የመክለል/የማሳነስ ፍላጎት ይስበዋል። የበላይ ከነበረ ብሄር ወይም ገዢ መደብ ጋር ብሄሩ የነበረውንና ያለውን ታሪክ በመረዳት ረገድም በደልና ጥቃትን የማነፍነፍና ከዛ አኳያ አዛብቶና አጠብቆ

ግድ ነው። በኢትዮጵያ ሁኔታ ግን የሚያሳስበው ከአማርኛ ጎን በብዙ ብሄርብሄረሰብ የመነገርን እድገት በማግኘት ላይ ያለ ሌላ ሃገርኛም ሆነ አለማቀፍ ቋንቋ አለመኖሩ ነው።

የመተርጎም ፍላጎት የምልከታና የማሰብ ሚዛኑን እየታገለ ያስቸግረዋል። ብሄራችን ተበድሏል እነዚህና እነዚህ አልተሟሉለትም የሚባለው ነገር ብዙ አየር እየተሞላ አንዳንዴም የትግሉ ሁለንተና ሆኖ ከሌሎች ብሄር ብሄረሰቦች ጋር የሚያገናኙ አበይት ጥቅሞች እንዳይጤኑ ሊሸፍን የሚችለው ከዚህ የተነሳ ነው። ከሌሎች ጋር ያለው የአብሮነት፣ የአኩልነትና የልማት ትግል ምልክታ ውስጥ ሳይገባ የሚካሄድ የድሮና የዘንድሮ የበደል ድርድራ ወደ ቅያሜ የሚያንሸራትት ድጥ አለው። ከትምክህት ወገኖች ጋር መተራረብ ታክሎበት በፈላ ስሜት መታወር ሊከተል ይችላል። በሃገራች ተሞክሮ መሰል ችግር እንግዳ አይደለም።

- የብሄር ብሄረሰብ ካባ መጎናፀፍ የብሄር ወገንተኝነትን ያጠበቀ ስሜታዊ ድጋፍ የሚገኝበት ጥሩ መደበቂያ መሆን ስለሚችል ስልጣን ፈላጊዎችና ሙሉኞች ሽፋን አድርገው ይነግዳበታል። እነሱ የፈጠሩት ድርጅት የያዘውን አቋም የብሄር ብሄረሰቡ አቋም ያደርጉታል። ድክመታቸው ሲተች በነሱ ላይ የተወረወረውን ትችት ብሄር ብሄረሰባቸው ላይ እንደተወረወረ አድርገው ለማምታታት ይመቻቸዋል። «ድሮም እየተባልክ ትዘለፍና ትናቅ ነበር ዛሬም ይህው ...» እያሉ ስሜት ውስጥ መክተት የተለመደ ዘዴያቸው ነው። ለማምታታትም ጠቅሟቸዋል። ምክንያቱም ብሄረተኛ ተቧድኖና እንቅስቃሴ የቡድን ማግኘትና ፍላጎትን ከብሄር ብሄረሰብ ማግኘትና ፍላጎት ነጥሎ በማየትና በመረዳት በኩል የበኩሉን አሳሳችነት ይፈጥራል። ብሄር ብሄረሰብን በደፈናው ስራዬ ብሎ የሚያወግዝና የሚሳደብ የከተማ እብድ በኢትዮጵያ ሊታይ የቻለው (ከደርግ ውድቀት በሂላ) ከዚህ አሳሳችነት የተነሳ ነው።
- ለቅስቀሳ የሚውለው በደል ወይም ፖለቲካዊ ጉዳይ ሁሉንም ብሄር ብሄረሰብ የሚመለከት ሲሆን እንኳ የሁላችንም ችግርና ጥቅም ነው ከማለት ይልቅ የብሄረተኛ ትግል የራሱን ብሄር ብቻ የሚመለከት አስመስሎ በተናጠል የመጮህ ፀባይ ያጠቃዋል። የፖለቲካ ጥያቄ የተናጠል ብሄረተኛ ጩኸት ሲሆን ሌላው ወገን የራሱ ብሄረተኛ ንቀናቄ ወይም ሌላ የትግል አማራጭ ከሌለው በስተቀር ድርሻው ተመልካችነት ይሆናል። የብሄርተኛ ንቅንቄ በተፈጠረበት አካባቢ ያለ ውሁድ ህብረተሰብ በተለይ ገዢ የሚባል ብሄር አባላት በተመልካችነት ላይወሰኑና ምንም በደል ባይደርስባቸውም የብሄረተኛ እንቅስቃሴ መፈጠሩ ብቻውን ስጋታቸው ሊሆን ይችላል። ብሄረተኛ እንቅስቃሴው ክልላዊ ስልጣን ሲይዝም ስጋታቸው ይቀጥላል። ትምክህትም ሰለባውን ያበዘል። የብሄርተኛ ትግሉ ተገንጥሎ የመውጣትን ጥያቄ የጨመረ ከሆነ ደግሞ መገንጠልን ከማይደግፍ ወገን ጋር በሞላ መቃረን ይፈጠራል፤ የብሄር ብሄረሰቦች የትግል ሃይል ይከፋፈላል።
- የትኛውም አይነት የብሄር ብሄረሰብ ብሄረተኛነት በውስጡ ያለ ሃብትና ጥቅም ቅድሚያ ለብሄር ወገኔ ይሁን የማለት ቁልቁለት አብሮት ይኖራል። በዚህ ቁልቁለት ከተንደረደሩ ማረፊያው አድሎኝነት ነው። እዚህ ውስጥ ከተወደቀ ከሌለው በበለጠ ለብሄር ብሄረሰብ ወገን መታመንና ከሌለው አብልጦ የብሄር ብሄረሰብ ወገንን ማቅረብና መጥቀም ይመጣል። ጥቅቅሞች በግልፅና በድብቅ መንገድ ወደልዩ ልዩ የስራ መስክ፣ ወደትምህርት ምዘና፣ ወደኢንቨስትመንትና የመሬት ምሪት ሊሸገር፣ የፖሊስና የዳኝነት ስራን ሊበክል ይችላል። ሲበክልም ታይቷል። የአድሎኝነት ችግር መኖር ከ«ሚዳላለት» ብሄር ውጪ ያሉ የህብረተሰብ ክፍሎችን ቅሬታ ላይ ይጥላል፣ የአኩል ዜጋነት እምነታቸውን ይሰብራል። ትምክህተኛና ተቃራኒ የሆኑ የፖለቲካ መስመሮችን ያነሳሳል። አድሎ ባልተፈጸመበት ስፍራና ጊዜም በይሆን ይሆናል መጠራጠርና ማማት እንዲራባ ያደርጋል። ሃሜቱ ደግሞ በፋንታው የብሄርተኛ ሹምን እልህ እያጋባ ማናለብኝነትንና አድላዊነትን ያባብሳል። ይህ ሁሉ የአካባቢውን ሰላማዊ ኑሮና ልማት የሚበድል ነው።

በደሉ በዚህ ብቻ የተወሰነ አይደለም። «የሚዳላለት» ብሄር የተጠቃሚነት ስም ይትረፈው እንጂ ተበዳይነቱ በእሱ ይብሳል። አድሎን ፈቅዶ እስከተቀበለው

ወይም እስካልተቃወመው ድረስ የነፃነትንና የእኩልነትን ጣፋጭነት ማጣጣም አይችልም። በራሱም ላይ አድሎ ይጠራል። በብሄር የተጀመረው ማዳላት የዘመድ፣ የትውውቅና የሽርክና ድር እየሠራ ይስፋፋልና «የብሄር ወገኖች»ም የአድሎ ተጠቂነት አይቀርላቸውም። እንዲያውም «የብሄር ወገኔ» «ለብሄራ የቆመ» ባይነት ሚዛናዊ አስተውሎቱን እያደበዘዘበት የጥቅመኞች መነገጃ መሆኑን ለማጤን ከሌላው የበለጠ ጊዜ ሊወስድበትና ብዙ ሊጠቃ ይችላል።

- በአድላዊነትና በጥበት ስሙ የጎደፈ የአስተዳደር አካባቢ ወደስፍራው ሊመጣ የሚችለውን ተወላጅ ያልሆነ አልሚ የማስቀረት ጉዳትም ያስከትላል። የክልል ልማት በክልል ተወላጅ የሃገርም ልማት በሃገር ተወላጅ የሚያልቅ አይደለም። በዛሬው የግለሰባይዜሽን ዘመን ልማት ሊሳካ ከተፈለገ ባለሃብትንና ባለቴክኖሎጂን ከየትም ይሁን ከየት እየሳቡ ልማትን እንዲያስፋፋ አድርጎ የመንከባከብ ብልህነት ነው። ሃገርነት ይቅርና አህጉርነት ጠብቦ የብሄር፣ የሃገርና የአህጉር ድንበር ሳይገድባቸው በተያያዙ ጥቂት ግዙፍ ኩባንያዎች ስር በምትመራ አለም ውስጥ ሆነን የብሄር ብሄረሰብ እድልንና ልማትን በትንሽ ክልል ደረጃ ከማሰብና «የብሄር አባሎቻችን ክልላችሁን አልሙ» ከሚል ጠባብ ማእቀፍ ማለፍ አይበዛብንም። በዚህ አቅጣጫ ከታሰበ ሃዋሳ ከተማ የደቡብ ብሄር ብሄረሰቦች ክልል ዋና ከተማ ስትሆን ከሁሉም በበለጠ የልማት ማእከል መሆናቸውን በማስተዋል ሲዳማዎች መደሰት ይገባቸዋል። ሁሉም ዜጋ መልካም ውሃ እንዲጠባ፣ የትኞቹም አካባቢዎችና ወንዞች ከብክለት እንዲፀዱ፣ ሁሉም ከተሞች ቆሻሻና ፍሳሻቸውን ለገጠሩም ሆነ ለከተማው ጤና ችግር በማይሆን ዘዴ እንዲያስወግዱ ከማሰብና ከመታገል ፈንታ አዲስ አበባ በኦሮሚያ ውስጥ በመሆኗና የመጠጥ ውሃና የፍሳሽ አገልግሎቷ በኦሮሚያ ላይ የተደገፈ ስለሆነ ክፍያ ልትፈፅም ይገባል የሚል አስተሳሰብ ዘንድርም ያላቸው ካሉ ወደ ሂላ ቀርተዋል። «በክልሎች ውስጥ ፌዴራላዊ መንግስት ለኢንቨስትመንት መሬት ሲወስድ ኪራይ ይከፍላል ወይ?» የሚል ጥያቄ በተወካዮች ምክር ቤት ውስጥ መነሳቱም አስገራሚና የማይጠበቅ ይሆናል። በፌዴራል መንግስት የድጎማ ገንዘብ ድርሻ ስሌት ላይ ከመብሰልሰልም በኋላም የልማት ስርጭት ሚዛናዊነትና እድገትን የማጠጋጋት ጥረት ረገድ እየተሰራ ያለውን መመርመር ይበልጣል።
- የድርሻ ጉዳይ ሌላ አይነት መንፀባረቂያም አለው። በህብረተሰቡ ውስጥ ያለው የኢኮኖሚ ሃብት ክፍፍል ከብሄር ብሄረሰብ አኳያ የሚያሰሉና የአማራ፣ የጉራጌ፣ የትግሬ፣ የኦሮሞ፣ ሃረሬ ወዘተርፈ ምን ያክል ሃብታም አለ ምን ያክል ካፒታልስ ደርሶታል እያሉ ከህዝብ ብዛት ጋር የሚያነፃፅሩ ተፈጥረዋል። የዚህ አይነት አሰላል ህብረተሰብን ለማቃቃር የሚውል መበላለጥን እየፈለጉ ከማቅረብ በስተቀር የሚሰጠው ጥቅም የለም። ሰንጠረዥና ቀመር ስርቶ የዚህ ወገን ድርሻ በዝታልና ከዚህ ወደዚህ ይቀነስ ወይም የዚህኛው ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴ ቆሞ የዚህኛው ይስፋ ሊባል አይችልም። ያልተመጣጠነ እድገት አጠቃላይ የሰው ልጅ ታሪክ ባህርይ ነው። ማድረግ የሚቻለው አድላዊነት መወገዱንና አቀራረቢ የልማት ፖሊሲ መኖሩን በትግል ማረጋገጥና በዚያ ውስጥ መጣር ነው። የዚህ አይነት ፖሊሲ ተይዞ ሲጣርም እንኳ ከአድሎ ውጪ በሆኑ ሌሎች ምክንያቶች መበላለጥ መከሰቱ አይቀርም።
- የብሄርተኛ የድርሻ ስሌት በፖለቲካ ስልጣንም ውስጥ ይገባል። በኢ.ነ.ግ. አካባቢ አሮሞዎችና ኦሮሚያ በኢትዮጵያ ኢኮኖሚ ቁልፍ ሚና እንዳላቸው ሁሉ በፖለቲካውም ቁልፍ ሚና ሊይዙ ይገባል የሚል አመለካከት አለ። የህወሃቶችን ገዢነት ተገቢ አለመሆን ለማመልት ሲባልም የትግራይ ህዝብ ቁጥር ተደጋግሞ ሲጠቀስ ይሰማል። እያንዳንዱ ብሄር ብሄረሰብ በሃገሪቱ ኢኮኖሚ ውስጥ ባለው አስተዋፅኦና በቁጥሩ ብዛት ልክ የስልጣን ድርሻው ይመጠን የሚባል ከሆነ የሚወራው ስለዲሞክራሲ አይሆንም።

በዲሞክራሲና በኢኮኖሚ ግንባታ ትግሉ ውስጥ አሮሞዎች የአሰባሳቢነቱንና የአንቀሳቃሽነቱን ቁልፍ ሚና መጫወት አለባቸው ማለት ተፈልጎ ከሆነ የአሮሞ

ፖለቲካዊ ምሁራን በደንብ ያላስተዋሉትን ሃላፊነት የሚያስገነዝብ ትልቅ እውነት ነው። ዋና ታጋይና አታጋይ መሆን በስልጣን ወደ መምራትም ይወስዳል። በአራቱም መካከን ከመሃል እስከዳር በሰፊ መልካምድር ተሰራጭቶና አብላጫውን የብሄር ቁጥር ይዞ መገኘትም በርካታ የስልጣን ወንበር ለማግኘት የሚመች ነው። የምንነጋገረው ስለዲሞክራሲያዊ የመንግስት ስልጣን ከሆነ የድርሻ ስርጭቱን በስተመጨረሻው የሚወስነው የህዝቦች ድምፅ ነው። እራሱን በራሱ እያረመና እያጎለበተ የሚራመድ ዲሞክራሲ እስካለና ምርጫና የምርጫ ውጤት እስከተግባቡ ድረስ የየትኛውም ብሄር ብሄረሰብ አባላት የስልጣን ወንበር መበርከት/ማነስ ወይም ርእሰብሄርነትን መያዝ ችግር አይሆንም። ችግር የሚመጣው የትንሽም ይሁን የትልቅ ብሄር የበላይነትን እንደመብት/እንደስርዓት ለመዘርጋትና ለማቆየት ሲፈለግ ነው።

የመምህር ገብረኪዳን ደስታ አስተሳሰብ ከላይ በአነሳነው ችግር የተጠመደ ነው። እጠቅሳሁ።

«ብሄረ ትግራይም የባህል፣የታሪክ፣የአንድነት፣ የጅግንነት፣የመቻቻል የእኩልነት፣ የአልበገር ባይነትና የኢትዮጵያ ህዝብ የስልጣኔ እምብርት እንደሆነች ሁሉ፣ካብያ ነበረኒስ እኒህኒ’ ነውና ዛሬም ያለፈውን ታሪክ ለመድገም የስራ፣የባህል፣የእውቀት፣የምርምር፣የአንድነት፣የእድገትና የብልፅግና ማእከል ሆና መቀጠል ይኖርባታል። እነዚህ ነገሮች ተግባራዊ ሳይሆኑ ከቀሩ ግን፣በትግራይ ህዝብ የዓመታት ታጋድሎ፣ ጅግኖች በከፈሉት ክቡር የሕይወት መስዋእትነት የተጎናፀፍነው፣ብሔራዊ እኩልነትና ሃገራዊ አንድነት፣ለትግራይ ህዝብ ደመኛ ጠላቶች መጋለጡ አይቀርም» (የትግራይ ህዝብና የትምክህተኞች ሴራ ፣ 9-10)

ትግራይ የብዙ ነገር ማእከል ሆና መቀጠል አለባት በማለት ውስጥ የስልጣን መሪነቱም ከእኛው መውጣት የለበትም የሚል አስኳል አለ። የመከራከሪያ ነጥቦቹ ሁለት ናቸው። ቀድሞም ትግራይ ማእከል ነበረችና ዛሬም ማእከል ሆና መቀጠል አለባት፣ማእከል ካልተሆነ ለደመኛ ጠላት መጋለጥ ይመጣል የሚሉ ናቸው።

አብዩ ስህተት የሚገኘውም በመከራከሪያ ነጥቦቹ ላይ ነው። ጥንት ማእከል ስለነበርን ዛሬም ማእከል መሆን ይገባናል ባይነት ለኢትዮጵያ ኢኮኖሚ ዋናውን ድርሻ የሚያበረክተው የኔ ብሄር ነውና የስልጣን ዋና ባለድርሻ መሆን አለብኝ ከሚል አስተሳሰብ ጋር እርቀቱ እጅግም ነው። በዛሬው ዘመን የሚፈለገው ሁሉም አካባቢዎች በተጠጋጋ እድገት ለሃገሪቱ ኢኮኖሚ የሚያበረክቱት ዝንጉርጉር ድርሻ ዳብሮና ፈክቶ እንዲወጣ ነው። አብዛኛው ነገር ከኔ እየተገኘ የሚል ክርክርና የሌላውን ድርሻ በንቀት ማየት የሚወገደው በዚህ መንገድ ነው። አንድ አካባቢ የሁሉ ነገር ማእከል ልሁን ቢል ሌላ ዝንፈት መፍጠርና እየተናጨ ለመውድቅ መምረጥ ይሆናል።

የትግራይ ህዝብ «ለደመኛ ጠላት» የማይጋለጠው የሁሉ ነገር ማእከል በመሆን አይደለም። የያንዳንዱ አካባቢ ልማት በየራሱ አቅም ብቻ አይሳካም። የተሳሰረነው በጋራ ታሪክ ብቻ አይደለም። ከአካባቢ አካባቢ ተበላልጠውና ተጓድለው የሚገኙ የሃብት ስብጥሮችን አስተባብሮ በኢንዱስትሪ፣በግብርናና ባገልግሎት የለማች ሃገር ለመገንባት መያዣችን ስለሚጠቅመንም ነው። ከዚህ አኳያ ያንዱ አካባቢ ልማት መሳካትና አለመሳካት ከሌላውም ጋር የተሳሰረ ነው። ሁሉም ክልሎች የልማት፣የምርምር፣የባህል፣ የዲሞክራሲና የእኩልነት ግስጋሴ የሚፍለቀሰባቸው ማእከሎች በሚሆኑበት አቅጣጫ ተያይዞ መንዝ ከተቻለ ጥላቻ፣ ትምክህትና ጥበት ድራሻቸው መጥፋቱ አይቀሬ ነው።

3 የመፍትሄ አቅጣጫዎች

ህብረብሄራዊ አደረጃጀት

ቀደም ሲል የተጠቃቀሱት የብሄረተኝነት ድጦችና የትምክህት ችግሮች በኢትዮጵያ ውስጥ በተግባር ታይተዋል። ዛሬም በተለያዩ ደረጃ ይንፃባረቃሉ። ክልልተኞች፣ ወገንተኞችና ትምክህተኞች በሚፈጥሯቸው ቅራኔዎችና ፍርሃቶች ውስጥ መኖር የሚስማማው ህዝብ የለም። የ1997 ምርጫ ተመክሮም ይህንን ያስገነዘበ ነበር። መንግስትም ካንድ ስፍራ ወደ ሌላ ስፍራ እየሮጠ ሁከት በማብረድና በማስታረቅ ችግሮቹን መጨረስ አይችልም። ከነዚህ ችግሮች ጋር መኖር ግድ አይደለም። ብሄረተኝነት የብሄር ወገንን ከአስተዳደራዊና ከሙስና በደሎች የማዳን ውሰጠ ባህርይ የለውም። የብሄረተኛ በዳይ ሞልቷል። ለዲሞክራሲ፣ ለፍትህ፣ ለእኩልነት፣ ለሰላምና ለብልፅግና የሚደረገው ትግል የልዩ ልዩ ብሄረተኛ ድርጅቶችን መፈጠርና መቀጠል የግድ አስፈላጊ አያደርገውም። የብሄር ብሄረሰቦች ራስን የማስተዳደር፣ በቋንቋ የመማርና የመስራት ባህልን የመንከባከብና የማበልፀግ መብቶች ተፈፃሚነትም ከህብረ ብሄራዊ አመለካከትና አደረጃጀት ጋር የሚጋጭና ብሄረተኝነትን ትክክል የሚያስብል አይደለም። ብሄረተኛ ቡድኖች በግንባር ተያይዘው ሊሰሩ መቻላቸውም ህብረብሄራዊ አደረጃጀትን አይተካውም ወይም አላስፈላጊ አያደርገውም። በህብረብሄራዊ አደረጃጀትና በብሄርተኛ አደረጃጀት መሃከል መሰረታዊ የአመለካከት ልዩነት አለ። ልዩነቱን ለመረዳት ባንድ ፕሮግራም ዙሪያ ልዩ ልዩ የብሄር ብሄረሰብ አባላት ያደራጁ ድርጅትና ብዙ ብሄረተኛ ድርጅቶች ባንድ ምክር ቤት ውስጥ ቢቀመጡ የሚያነሷቸውን ጥያቄዎች እጥረትና ርዝማኔ መገመት ያግዛል። የብሄር አደረጃጀት ዛፍ ዛፉን የማየት ባህርይ ያጋደለበት ሲሆን ህብረ ብሄራዊ አደረጃጀት ግን የዛፉን ስብስብ (ደኑን) የማየት ባህርይ ያመዝንበታል። የብሄር ቡድኖች ቢያያዙ የየአካባቢ ፕግራሞቻቸውን ሳይጥሉ ነው። በህብረብሄር አደረጃጀት ውስጥ ሲገቡ ግን የሚኖረው አካባቢያዊ ጥቅሞችን ያቻቻለ አንድ ሃገራዊ የፓርቲ ፕሮግራም ነው። የብሄር ቡድኖች አላማቸውን የተቀበሉ የብሄር ወገኖችን በየብኩላቸው በአባልነት የሚይዙ ሲሆኑ ህብረ ብሄራዊ ድርጅት ግን የብሄርና የቋንቋ ልዩነት ሳያደርግ አላማውን ተቀብለው የሚተገብሩ ዜጎችን የሚያሰባስብ ነው። በብሄር ብሄረሰቦች የርስበርስ ግንኙነቶች ውስጥ የሚንፀባረቅ ጥርጣሬና ስጋትን ለማደከምና ትምክህትን ለማምከን፣ ግለሰባዊ ፀባቸን ከግልነት እንዳያልፉ ለማድረግ የተሻለ አቅም የሚሰጥም ይህው አደረጃጀት ነው። አግላይና ተገላይ አስጎንባሽና አጎንባሽ ማህበረሰብ ሳይኖር ሁሉም የህብረተሰብ ክፍሎች እጅ ለእጅ ተያይዘው ለመትጋት የሚቀና፣ በመተላለቅና በመፈናቀል ፍርሃት መበርገግ የሚደርቅበት፣ በብሄር ድርጅትነቱ ወኪልህ ነኝ እያሉ ለማደናገር የማይመች ጎደና ነው። ወደ ህብረብሄራዊ ፓርቲ አደረጃጀት ቢዞርም ያንዱ ወይ የሌላ ብሄር አመዛኝነት በሚታይባቸው ክልሎች ውስጥ የፓርቲው ቅርንጫፍ ባንድ ብሄር አባላት መዋጡ፣ በስልጣን አያያዝም ላይ ይህ መሆኑ የማይቀር ነው። ወገናዊ የመጠቃቀም መከራዎችም በቶሎ የሚጠፉ አይሆኑም። ነገር ግን ህብረብሄራዊ ፓርቲ የሚያሳየው ባህርይ ከብሄረተኛ ፓርቲ በጣም የተለየ ነው። ዲሞክራሲያዊነት ከስም ጌጡ ይልቅ እስትንፋሱ ያደረገ፣ ህብረብሄራዊነትንም በስብስቡ ያሟላ ድርጅት ለወገናዊነትም ሆነ ለትምክህት አይመችም። ያመለካከት ማእዘኑ ሁሉንም ብሄር

ብሄረሰብ የማየት፣ የማሳተፍና የማዳመጥ ባህርይ ስላለው ከሌላው አደረጃጀት በተሻለ ተማምኖና ተጋግዞ አድላዊነትን ለመዋጋት የሚያስችል ነው። ንኡሳን ክፍሎች ወይም ውሁዳን ወገኖች በቁጥር ከሚያይሉት ብሄር ብሄረሰቦች ጋር ተጣጥሞ ለመስራት፣ በፓርቲው ውስጥና ከፓርቲው ውጪ መብቶቻቸውን ለማስከበር፣ አድላዊነት እንዲጋለጥና እንዲታረም ለማድረግ በበለጠ ይበረታታሉ። «ስደተኛ»፣ «በሀገሬ መጥቶ» የሚሉ ጥበቶችንና የነዚህ ተቃራኒ የሆኑ ትምክህቶችን እየበጣጠሱ በየትኛውም ስፍራ ዜጎች እየሰሩና ካፒታላቸውን እያንቀሳቀሱ ልማትን ለማንደርደር ከብሄረተኛ አደረጃጀት በጣሙን የተሻለ ነው። ይህ ሰባኪ የሚያስፈልገው እውነት ነው። የጎሰኛ አድሎን በጎሰኛ አድሎ መመከትና ማሸነፍ እንደመይቻል፣ እነንትና ካዳሉ እኔስ ለምን አላደርገው የሚል ጉዞ የጥፋት መሆኑ ከተሞክሮ ታይቷል። ብሄርተኛ ድርጅቶች በክልል ደረጃ ስልጣን ይዘው በጎሰኝነት የቱን ያህል እንደነገዱ፣ በግንባር ስም ተሸፍኖ የፌዴራል መንግስት ዋና ገዢ ቡድን ቢኮንም ከጎሰኛ የስልጣን ቁጥጥርና ዘረፋ እንዳልተመለጠ እስኪያቅር ታይቷል። ስልጣን ላይ ገና ያልወጡ ብሄርተኛ ድርጅቶች ስለብሄርተኝነት ድጥ ለመማርና ከወዲሁ ለመስተካከል የ16 አመት ልምድ አያንሳቸውም። በዚህ ረገድ በሰኔ 1999 የተወሰኑ ቡድኖች የኢትዮጵያ ሶሻል ዲሞክራቲክ ፓርቲን መፍጠራቸው ጥሩ ጅምር ነው። የተቀሩትም፣ ኢህአዴግና አጋሮቹም ወደ ህብረብሄራዊ አደራጃጀት ሙሉ ለሙሉ ቢገቡ ለሃገሪቱ ትልቅ እርምጃ ይሆናል።

ከዚህ ቀደም በሂደት መዋሀድ አላማው መሆኑን ኢህአዴግ ገልጾ ነበር። ሆኖም መስከረም 21፣ 1999 አ.ም. ጠቅላይ ሚኒስትሩ በሰጡት ቃለመጠይቅ የመወሃዱ ግብ እንደተጠበቀ ቢሆንም በአሁኑ ጊዜ ገና እንደሆነና የሚያስገደድ ሁኔታ እንደሌለ ተናግረዋል። ላይ ላይ ከምንመለከተው እንደምንረዳው የኢህአዴግ አባል ድርጅቶች ያላቸው አንድ ከመሆን ብዙም ያልራቀ የአቋምና የአሰራር መግባባት ወደ ህብረብሄራዊ አደራጃጀት ለመሄድ የሚያስችላቸው ይመስላል። ከይመስላል በላይ ማለት አይቻልም። ከትምክህትና ከጠባብነት እንዲሁም ከመልካም አስተዳደርና ልማት ጋር የተያያዙ ችግሮቻችን ግን መዋሀድን የዘገየ እንጂ ገና የሚያደርጉ አይደሉም። ምናልባት ወደ ውህደት ሲኬድ ከውጭ ያሉ ተቃዋሚ ብሄረተኞች የብሄራዊ ድርጅቶችን ህልውና ወያኔ ጨፍልቆ ክልላዊ ስልጣኖችን ሙሉ ለሙሉ ተቆጣጠረ የሚል ቅስቀሳ ይጀምራሉ ተብሎ ተፈርቶ ከሆነ የዚያ አይነት ቅስቀሳ መከሰቱ ይገመታል። ቢከሰትም ግን ውህደቱ እውነተኛ ከሆነና ከቅርብ አመታት ወዲህ እየተከናወነ ያለው የልማት ተግባር ፍጥነትና ጥልቀት እያገኘ ከሄደ ቅስቀሳው ችግር አያመጣም።

መለስ ዜናዊ «የመቻቻልና የፍቅር ተምሳሌት» ያሏት ሃረር ለዚህ ምሳሌነት የበቃቸው የተሰባጠሩ ነዋሪዎቿ የተሳሰበ ትስስር ለማዳበር በመቻላቸው ነው። አሁንም ትስስሩ እንዳይፈርስ ዋናውን ጥረት የሚያደርጉት ነዋሪዎቿ ናቸው። ቀሪዎቹ የኢትዮጵያ ህዝቦችም አብሮነታቸው እንዳይበላሽ የተቻላቸውን እየተንገዳገዱ እዚህ ደርሰዋል። ሃላፊነት የጎደለው ፖለቲካ እንደመብዛቱ ቢሆንም ኖሮ ዛሬ ባሉበት የመቻቻል ደረጃም ላይ ባልተገኘም ነበር። ገዢው ፓርቲም ሆነ ሌሎቹ ሊገባቸው ከቻለ፣ ድሬዳዋ በጎርፍ በተጎዳች ጊዜ ያለቀስቃሽ ተካሂዶ የነበረው የድጋፍ ርብርብ ከድጋፍም ባሻገር «በከፋፋይ ፖለቲካ መታመስ መረረገ! በነፃነትና በፍቅር መኖር ራሰን!» የሚል የአቋም መግለጫ ድሬዳዋን ምልክት(symbol) በማድረግ የተላለፈበትም ነበር። አሁንም አዲሱ ሺኛ አመት «ሃገራችን ሃረርን የምትሆንበት መባቻ ነው» መባሉ ከልብ ከሆነ ከፖለቲካ ጥለኝነት፣ ከጠባብ አስተሳሰብና ፖለቲካዊ ስብሰብ መውጣት የግድ ነው።

የታደሰ ኢትዮጵያዊነት

የኢትዮጵያ ብሄረሰቦች ተሃድሶ ማግኘቱና የሃገሪቱን ህዝቦች እንደሰሚንቶ ሊያያይዝ መቻሉ ለመጻሕ እድላችን ወሳኝ ነው። ይህንን ያሳካሉ የሚባሉ ሶስት ቁምነገሮችን እናስቀምጥ።

1) እስከዛሬ ባለን የሃገር ፍቅር ስሜት ውስጥ የሚንፀባረቀው ብሄረተኛ ያየዘውን ነገር የመራቅና ከትምክህት ጋር የመሳሳብ ግንኙነት መስተካከል ይኖርበታል። በብሄረተኝነት ውስጥ የሚወናገረው የብሄር ብሄረሰቦች መብት ተጣርቶ የኢትዮጵያዊነት አንድ ዋልታ መሆኑ ግድ ነው። በንቀትና በሽሙጥ የሚገለፅ እኔ እበልጥ ባይ አላዋቂነት ተሰብሮ የሁሉንም ብሄር ብሄረሰቦች ማንነት፣ ባህልና ቋንቋ የማክበር ስልጡንነት ጥብቅ መሰረት ማግኘት ይኖርበታል። ከጥንታዊ ቅርሶቻችን ጋር የኢትዮጵያ ብሄር ብሄረሰቦች ቋንቋዎች፣ ባህሎችና የኪነጥበብ ሃብቶች የኢትዮጵያ መመኪያና መታወቂያ ሆነው እንዲያድጉ ማድረግ፣ የመላ ብሄር ብሄረሰቦች ታሪክ ከየተጓዘበት ዘመን የእድገት ደረጃና የንቃት ህሊና እውነታ ሳይነጠል ከተረቶች እየጠራ ተሰናድቶ የኢትዮጵያዊነት ግንዛቤ እንዲሆን ማድረግ፣ በሎም የዛሬን ችግሮች ለመወጣት ሃይልና ብርታት በሚሆን መልኩ መጠቀም ያስፈልጋል።

እዚህ ላይ የኢትዮጵያን ታሪክ ባለአንድ መሰረት አድርጎ ሲያቀርብ የኖረውን አመለካከት መሄስ ተገቢ ነው። ጥንታዊ ታዋቂነት ያለው ስልጣኔ የታየበትና ረዥም ጊዜን ያካለለ የታሪክ መረጃ የተገኘበት ሰሜናዊው ክፍል በመሆኑ፣ በመላው የኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ የሰሜናዊው ገዢዎች መስፋፋት የበላይነት ሚና የተጫወተና ታሪክ ፀሃፊዎችም ከሞላ ጎደል ይህው ተዛነፍ የሚጫናቸው ስለነበሩ የኢትዮጵያን ታሪክ ባለአንድ መስመር አድርጎ መመልከት ሰፍኖ ቆይቷል። ዛሬም ይህ አመለካከት በተስተካከለ አዲስ እይታ አልታረመም። ብሄረ ትግራይን የኢትዮጵያ ህዝብ ስልጣኔ መሰረት ብለው ገብረኪዳን ደስታ በልበሙልነት ደጋግመው መናገር የቻሉትም አንድም ከዚህ መንገድ ይሆናል።

« የአክሱማውያን ሐውልቶች፣ የማሕሌታይ ያሬድ ዜማዎች፣ የአበሻ ልብሶች፣ የወርቅና የብር ጌጣጌጦች ወዘተ ሁሉ እኮ የትግራይ ህዝብ ቅርሶችና የስልጣኔ መገላጫዎች ናቸው። የኢትዮጵያ ፊደል፣ የኢትዮጵያ ስርዓት መንግስት፣ ስርዓት ሃይማኖት፣ ጤፍ፣ እንጀራ፣ ጠላ፣ ጠጅ ወዘተ የእነዚህ ሁሉ ምንጭና ባለታሪክ እኮ የትግራይ ሕዝብ ነው።» (ከላይ የተጠቀሰው፣ 111)

በእጅ ያሉ የታሪክ ስራዎችን ባግባቡ ፈልፍሎና አገናዝቦ ለመረዳት ቢሞክር የሚደረስበት ግንዛቤ ከዚህ የራቀ ነው። የአክሱም ስልጣኔ ከበስተጀርባ የነበረ ህዝቦችና ከእስያ የፈለሱ ህዝቦች ተራክቦ ያለበት ነበር። ዛሬ የምናውቀው የብሄር ባህርይና አስተሳሰብ የቅርብ እንጂ ወደ 1600 አመታት የሂሊት ተመልሶን 4ኛው ክ/ዘመን ላይ ለመቆም ብናስብ ልዩነቱ ከግምት አድመሳችን ውጪ ይሆናል። በዛሬ ትግራይ ሰሜናዊ ክፍል ውስጥ የምትገኘው አክሱም የአክሱሞች ስልጣኔ ማእከል ነበረች። ትግሪኛ፣ ትግረ፣ ግእዝ ሌሎችም ቋንቋዎች ባካባቢው ይነገሩ ነበር። ነገር ግን የአክሱሞች ስልጣኔ በትግራይነትና በትግሪኛ ማእቀፍ ውስጥ የነበር ስልጣኔ አልነበረም። ተፅፈው የተገኙትም የፅሁፍ ቅርሶች ከዚህ ማጠቃለያ ጋር የሚስማሙ ናቸው። ልዩ ልዩ ቋንቋ ከመነገሩ በስተቀር በጊዜው የነበሩት የአካባቢው ማህበረሰቦች በተዋጊ ባህርያቸው ተመሳሳይ የነበሩ ይመስላሉ። የአክሱሞች ግዛት ባንድ አክሱም ያልተወሰነ በየአቅጣጫው የመስፋፋት ባህርይ የነበረው ነበር። ከሂደት ሂደት ሌሎች ህዝቦች በአክሱም ግዛትና የስልጣኔ ይዞታ ውስጥ ገብተዋል። አገው-ላስታዎች የአክሱሞች ስልጣኔ አስወጋጆች ሳይሆኑ ቀጣዮች መሆን የቻሉት አስቀድሞ በአክሱም ስልጣኔና የባህል ይዞታ ውስጥ ተካትተው ስለነበር ነው። ከአገዎች ደግሞ ሰለሞናዊያኑ እንደገና ይቀጥላሉ።

የኢትዮጵያ አገንባብ ታሪክ ቢያንስ ባለሁለት አቅጣጫ ነው። የንግድ እንቅስቃሴ መስመሮች አካሄድ፣ የልዩ ልዩ አካባቢ ገዢዎች የመስፋፋትና የመገዛዛት ትግል፣ የህዝቦች እንቅስቃሴና የአሰፋፈር ለውጥ የሚያስገነዝቡንም ይህንኑ ነው። ከአክሱም

ተነስተን ባንድ አቅጣጫ ቁልቁል ከማየት ስንወጣና ከገዢዎች ዘመቻ ውጪ ያሉትን ሌሎች የታሪክ አክሮማዎች መለየት ስንችል ነው የማይገናኙ የሚመስሉ የታሪክ ሃይሎች ወደፊትና ወደ ሂሳ በሚል አካሄድ እየተያያዙና ካንዱ ጉድኝት ወደሌላ ጉድኝት እያለፉ ለሰፊ ሃገር ግንባታ የተጫወቱትን ሚና የምናጤነው። ገና ብዙ ጥናት የሚፈልጉ ጉዳዮች ቢኖሩም እስካሁን የታወቀውን ያህል የሚወሰኑ የበስተደቡብ ህዝቦች ታሪኮች በኢትዮጵያ ግንባታ ታሪክ ውስጥ ባላቸው የድርሻ ጉልህነት አኳያ ከሰሜኑ ታሪክ ጋር በአግባቡ መሰናኘት ያልቻሉት በዚህ አመለካከትና ዘዴ መንደል ምክንያት ነው። ታሪኮች የዝምድና ግንኙነታቸው ሳይነጥር የፍንግጥግ መቀመጣቸውን አየለ በክሪ ልብ ብሎታል። በራሱም መንገድ ሰልፍ ሊያስገባ ሞክሯል። (<http://tadias.Com/p123>, 01/05/2007) የችግሩ መጠቆም ተገቢ ነው። መፍቻው ግን ብዙ ሥራን ይጠይቃል። አንዱ ምኒልክዬ ሲል ሌላው የሐንሰዬ፣ አባጅፋርዬ፣ ጦናዬ የሚባልበትን የተጋነነ የታሪክ ጀግና ግንባታን ተሻግሮ የመሃበረሰቦች ታሪካዊ የውስብስቦሽ ደረጃ ስላለፈው ያለውን ጠቋሚነት ማስተዋል፣ የአፈታሪክ የፅሁፍና የቁሳዊ ቅርስ መረጃዎችን በወጉ ማጥናት፣ አብሮም የታሪክ ዋና አገዳዎችንና ንኡሳኑን ማወቅ፣ ከብዙ አቅጣጫ ተነስተው እየተፋተሉ የሚሄዱትንና እስከተለያዩ ርቀት በትይዩ የሚጓዙትን የታሪክ ፈተሎች መለየትን ይጠይቃል። በዚህ በኩል አንድ ትልቅ ተግባር ተደቅኗል። በተረፈ ከኢትዮጵያ የቅድመሰው ታሪክ መገኛነት ተነስቶ የኢትዮጵያን ታሪክ 4.4 ሚሊዮን አመታት ወደ ሂሳ መዘርጋት (አየለ በክሪ እንደሞከረው) አጠቃላይ የሰው ልጅ ቅድመ አመጣጥን የሚመለከተውን ታሪክ ከኢትዮጵያ ጋር ማሳከር ይሆናል። የኢትዮጵያን ህዝቦች ታሪክ መቋረጥ ባልታየበት የዝግመት ታሪክ ከነሉሲ ቅድመ-ሰው በሁለት እግር ተራማጆች (hominids) ጋር የሚያያዝ መረጃ የለም። የኢትዮጵያ አካባቢ የቅድመ-ሰው ምንጭነት ሳይሻር መቆየት ቢችልና ከኢትዮጵያ አካባቢ ወደ ሌላው ስፍራዎች ቅድመ-ሰው ተሰራጭቷል ተብሎ ቢታስብ በዚያ ረዥም ዘመን ውስጥ እንደገና ወደ ኢትዮጵያ የተመለሰ ስርጭት አለመካሄዱን መድፈን አይቻልም። የ4 ሚሊዮን አመታት ታሪክ ዋጋ ለኩራት ያህል ብቻ የሚሆን ነው።

2) «ሃገር የጋራ ነው፤ ሃይማኖት የግል ነው።» ይህ ለረዥም ጊዜ በኢትዮጵያ ህዝቦች ውስጥ የነበረ፣ መሳከር የሌለባቸውን ሁለት መብቶች ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ችግሮች እንዳይፈጠሩ ሲጠብቅና ሲፈጠሩ መፍቻ ሆኖ ሲያገለግል የቆየ ቁልፍ የአብርካታ መመሪያ ነው። ዛሬም ይህ መመሪያ በዜጎች ግንኙነትና ንቃተህሊና ውስጥ ያለው ዋልታነት መጠንከር ይኖርበታል። ክርስትናና እስልምና ከውጪ ወደ ኢትዮጵያ በተቀዳዳሚ ጊዜ ውስጥ የገቡ መሆናቸው ይታወቃል። የሃይማኖቶች አገባብ ከኢትዮጵያ ሕዝቦች ጥንተ-አመጣጥ ጋር የተያያዘ አይደለም። ይህ እውነት እንደተጠበቀ ሆኖ «ከትውልድ ትውልድ ሲወርድ የመጣ» የተሰኘው አባባል ለሁለቱም ሃይማኖቶች ማገልገግ ይችላል። ነገር ግን ኢትዮጵያን ከአንድ ሃይማኖት ጋር የማዛመድም ሆነ በአካባቢ ደርጃ ያለን የቋንቋና የሃይማኖት ስርጭታዊ ክምችትን መሰረት በማድረግ አናሳውን እንደባይተዋር የመቁጠር አመለካከት እንዲሁም በቅርብ የገቡ እምነቶችን ተከባሪነት ከኦርቶዶክስ ክርስትናና ከእስልምና አሳንሶ ማሰብ የተሳሳተና የሚያሳስት ነው። ኢትዮጵያ የክርስቲያኖች፣ የሙስሊሞች፣ የሌሎች እምነት ተከታዮችም ሃገር ነች። ኢትዮጵያ የጋራችን እምነት የግል።

ከደርግ በፊት ክርስትና የመንግስት ሃይማኖት ነበርና እስልምና በ«ክርስቲያኗ» ኢትዮጵያ ውስጥ ውሱን ስፍራ ያለው እምነት ተደርጎ ይታሰብ ነበር። ደርግ እስከውድቀቱ መቃረቢያ ጊዜ ድረስ ሃይማኖትንና መንግስትን ከመለየት ዘሎ ሃይማኖቶችን የማፈንና የማዳከም ፖሊሲ ነበረው። ኢህአዴግ ደግሞ ከደርግ በፊትና በደርግ ጊዜ የነበረውን ችግር ሊያስወግድ ሞክሯል። ነገር ግን የፖለቲካ ድርጅቶች ሃይማኖቶችን በድጋፍ ማሰባሰቢያነት ወይም በማስጠሊያነት ሊገለጉባቸው መሞከራቸው ገና አልቀረም። በ1997 የምርጫ ጊዜ የግል መብቶችን ያጠበቀውን ወገን በመቃረን ኢህአዴግ ስለቡድን መብት አስፈለጊነት ሲያስረዳ ከብሄር መብት ሌላ ሙስሊሙ ወገን ያገኘውን የእምነት እኩልነት ጠብቆ የማቆየትን ጉዳይ መጠቃቀሱና ተቃዋሚው ወገንም ኢህአዴግ በሙስሊሙ ላይ

አደረሰ የሚለውን በደል መቁጠሩ ይታወቃል። ይህን መሰል ሃይማኖቶችን ምርኩዝ ያደረጉ ግልጽና ስውር የፕሮፓጋንዳ ቅስቀሳዎች በተለይ በስልጣን ላይ የተቀመጠውን ፓርቲ ላንዱ ወይ ለሌላው ሃይማኖት ልዩ ተቆርቋሪነት ያለው የሚያስመስል ግንዛቤ ሊያስከትሉ ይችላሉ። መንግስት ለዚህም ሆነ ለዚያ ሃይማኖት ያዳላል የሚል አስተሳሰብ እንዳይፈጠርበት ተጠንቅቆ መስራቱ ለተሰሚነቱም ሆነ ለሃይማኖቶቹ ጤናማ ግንኙነት ብሎም ለሃገሪቱ ሰላም መሰረታዊ ነው።

በአሁኑ ጊዜ ከወያኔና ከሆዳም ግብረአበሮች ቀጥሎ ወሃቢዎች ምርጥ ዜጎች ሆነዋል የሚልና በኢትዮጵያ ላለው ዜግነት 7 ደረጃዎች ያወጣ ግልብ ግን አደገኛ ቅስቀሳ መኖሩን መረዳት ይገባል። መንግስት የትኛውንም ሃይማኖት በገለልተኛና በእኩል አይን የሚያይህ ሃገራዊ ተቋም ተደርጎ በህዝብ መታመኑ ወሳኝ ነው። ከመንግስታዊ ጠንቃቃነት በተጨማሪ የዲሞክራሲና የሰብአዊ መብቶችን የማስረጃና የማስከበር ጥረት መጠናከሩ ዋስትና ነው።

ይህንን የሚደግፉ ሌሎች ጥቂት ነጥቦችን እናስቀምጥ።

ሃይማኖትን መስበክ መብት ቢሆንም የሌላው መብት የሚነካበትን ወሰን አበክሮ ማወቅና ማክበር የማይቀር ነው። አንድ ሰው በአንድ ሃይማኖት ውስጥ ረግቶ የሚቆየው ከሎጂክ ይልቅ በእምነት ፅናት ነው። ዛሬ ባለንበት የመቻቻልና የመከራከር ባህል ዝቅተኛነት ደረጃ በተለይ በተራ አማኞች ደረጃ የሃይማኖቶች ክርክር መግጠም ከጥቅሙ ጉዳቱ ሊበልጥ ይችላልና መቆጠቡ ይመረጣል።

በእምነት ተቋምም ውስጥ ሆነ በፅሁፍና በሌላ የመገናኛ ዘዴ የሌላውን እምነት እየተቸ እምነትን ማስተማር አደገኛ ትንኮሳ ያለበት ነው። አንድ ሃይማኖት ማስተማር ያለበት ለእምነቱ ምሶሶ የሆኑ የራሱን መፅሃፍት ተመስርቶ እንጂ ከሌላው የእምነት መፅሃፍት እየመዘዘ መሆን አይኖርበትም። ከተወሰኑ አመታት በፊት በመፅሃፍት ቅዱስ ውስጥ የሰፈሩ ትንቢቶችን እየጠቀሱ የተነገሩት ለእየሱስ ክርስቶስ ሳይሆን ለነብዩ መሃመድ ነው የሚሉና ሌሎች ተጨማሪ ፅሁፎች የአቶ አለማየሁ ሞገስን የከረረ ምላሽ እንዳስከተሉ ምላሹም በፋንታው ቅዋሜ ፈጥሮ እንደነበር ይታወቃል። የትኛውም ወገን የማንኛውንም እምነት የማረምና የመተቸት መብት የለውም። እምነቱ ስህተት ነው የሚል ሃይማኖተኛ በአለም የለም። የእኔ ሃይማኖት ልክ ነው ባይነት ግን የሌላውን ልክ ነኝ ባይነት ከማክበር ጋር መጣመር ይኖርበታል። ለዚህ ነው ክርስቲያን ነኝ ብሎ የሚያምንን ወገን ሌላው ተነስቶ «ያፍ ክርስቲያን» ነህ ወይም «ከእርዳታ የተገኘ ሃይማኖት ነው ያለህ» ብሎ ቢነቅፈው ትልቅ ነውር የሚሆነው። አሁንም «ሃገር የጋራ ነው፤ ሃይማኖት የግል ነው።» የሌላውን ሃይማኖት ሳያከብሩ የራስን ማስከበር ያዳግታል።

ከዚህ ባሻገር፤ ሃይማኖት የተለያየ ፍላጎት መሸፈኛና ማራመጃ ሆኖ የሚያገልገልበት ዘመን ላይ ነው የምንገኘው። የዘንድሮ ሌባ ሳይቀር ሃይማኖት አጥባቂ መስሎ በመቅረብ ሙሉ ለሙሉ እስኪታመን ድረስ ጠብቆ ወፈር ያለ ገንዘብ ማጭበርበር አምጥቷል። በአለም ውስጥ የተደራጀ ቡድንን ጥቅም ለማሟላትና ፖለቲካዊ ጥላቻና በቀልን ለመወጣት ሃይማኖት ሲውል፤ ብሎም የአእምሮ ቀውሶች መጫወቻ ሲሆን ማየት አዲስ አይደለም። በተለያዩ ጊዜት እንደክርስቶስ ሞተን እንሳለን በማለት ራሳቸውንና ተከታዮቻቸውን በመርዝ የጨረሱ በሽተኞች ተከስተዋል። በኦጋንዳ ውስጥ በህዝብ ላይ ግፍ ሲውል የቆየው LRA ራሱን የጌታ አምላክ ሰራዊት ብሎ የሰየመና ለአራት ስርአት ቆሜየለሁ ባይ ሆኖ ነው። በእስልምናም በኩል ታሪክን ወደ ኋለኛ ዘመን ሊመልሱ የሚሞክሩ አሉ። በጂማ ዞን ውስጥ የተፈጸመውም ጥፋት ለእስልምና እምነት ከመቆም ጋር ፈፅሞ የማይዛመድ የታመመ ተግባር ነው። ለዚህ አይነት ጥፋት መዘዝ የሚሆኑ አስተሳሰቦች እርዳታንና አለማቀፋዊ ወንድማማችነትን ተከልለው ሊሰርጉ ይችላሉ። ሰርገውና ተባዝተው ህብረተሰብ እንዳይበጠብጡ የሃይማኖት አባቶችና የሃይማኖት ተቋማት፤ መንግስትና መላ ህብረተሰቡ ነቅቶ የመጠበቁ ሃላፊነት ይመለከታቸዋል።

3) በልማት ራዕይ የታደሰ ኢትዮጵያዊነትን እንደሃይል ይዞ ወደ ብልፅግና ለመሸጋገር ከተፈለገ ሃገር የምትጎዳባቸውንና የምትጠቀምባቸውን አቅጣጫዎችና ሁኔታዎች ዜጎች ያወቁበትን አጠቃላይ ንቃተህሊና መገንባት የማይቀር ጉዳይ ነው። በስራ ፈጣሪነትና ፍቅር የተቀረፀ፣ በየዋህነት ወይም በማይረባ ጥቅም የሃገሩን ውድ ቅርስ የማያስመነት፣ ለሃገሩ ሃብት እንክብካቤና ልማት የሚቆርቆር፣ ከውጪ እቃ አፍቃሪነትና ከሃገር ውስጥ እቃ ናቂነት ነፃ የወጣ፣ በመጤ ሽቀጦች የተጨናነቀ አኗኗርን ጎጂነት የተረዳ፣ የውጪ ምንዛሪና እውቀት ወደ ሀገር እንዲገባና እንዲስፋፋ መጣር የልማት ተጋድሎ መሆኑ የገባው ዜጋ ያስፈልገናል። በላኪነትና በአስመጪነት መስክ በግላዊም ይሁን በመንግስታዊ አካል የሚደረጉ የግብይይት ሙስናዎች፣ የኮንትራባንድ ንግድ፣ የብር ምንዛሪ ግሽበት፣ የውጪ ሽቀጦችና የነዳጅ ዋጋ ንረት የሃገሪቱን ኢኮኖሚ የሚጎዱና ምንዛሪ የሚያስመልጡ መሆናቸውን ያወቀ፣ ከሂላ ቀር ያስተሳሰብና ያስራር ማነቆዎች የተላቀቁ፣ በዘመናዊ እውቀትና ክህሎት የሚተጋ ኢትዮጵያዊ ልማታችን ይፈልጋል። ትምህርትና ስልጠናችን፣ ያኗኗርና የአስራር ባህላችን ሁሉ በተሃድሶ አቢዮት ውስጥ መግባቱ ግድ ነው።

ሃላፊነት የተዋሃደው የሃገር ፍቅር መገንባት እስከተቻለ ድረስ ብዙ ባለሙያ ከኢትዮጵያ ወደ ውጪ መፍሰሱ አያስፈራም። ይልቅስ የኢትዮጵያ ሙያተኛ በውጪ በመፈለጉ ተደስተን በተሻለ የችሎታና የስነምግባር ብቃት ገበያውን ለመሙላትና ለማስፋት፣ በሃገሪቱ ውስጥ ያለውን ፍላጎትም ለመሸፈን የሚችል የሰው ሃይል በየጊዜው ማፍራት የምንረባረብበት አንድ የልማት እቅዳችን ይሆናል። የውስጥ ፍላጎት ሲባልም መታሰብ ያለበት ዜጋችን ብቻ አይደለም። ዛሬ ጥራትና ደረጃቸው ከለሙት ሃገሮች ጋር የተመጣጠኑ አገልግሎቶችን (የህክምና የመዝናኛ ወዘተርፈ) በቀለለ ዋጋ ማቅረብ አንዱ የውጪ ምንዛሪ መሳቢያ ነውና በዚህ በኩል መዘጋጀት ይጠበቅብናል።

ያለንን ሃብት ሳናባክን ለኢኮኖሚ ግንባታችን መሳሪያ ማድረግን ካወቅንበት ስራዎች አያልቁብንም። በትግራይና በአማራ አካባቢ ያለው ከትናንሽ ጌጦችና ከእምነት ምልክቶች ያላለፈ ድንጋይ ነክ እደጥብበ በቅርቡ ኬንያ ውስጥ የሚታየው አይነት ዘመናዊ ለውጥ ቢካሄድበት በስራ እድገትና በቱሪዝም ገቢ ጉልህ ለውጥ የሚያመጣ ነው። በመካከለኛና በረዥም ርቀት ሩጫ ያገኘውም አለማቀፋዊ ዝና ወደልማት መሳሪያነት ሊቀየር ይችላል። የሩጫ ሜዳዎች፣ የጅምናዚያም፣ የሆቴሎችና ሳቢ የመዝናኛ እንክብካቤዎችን በአግባቡ አደራጅቶ አለም የኢትዮጵያ ሩዋጮችን የድል ሚስጥር እንዲቋደስ በመጋበዝ መነገድ እንችላለን። ታሪካዊና አርኪዮሎጂያዊ ሃብቶቻችንና መገኛ ስፍራዎቻቸው ከቱሪዝም ገበያ አኳያ ገና አልተሰራባቸውም። የከረዩና የቦረና አሮሞዎች ያልተነካ ውብ አዘፋፈን፣ በጌድኦና በሌሎች በርካታ የደቡብ ብሄር ብሄረሰቦች ሙዚቃ ውስጥ የምናገኘው ድንቅ ህብረ ዝማሬ፣ ገና ዘመናዊ መነካካት ሳያርፍበት ሀበሻና ፈረንጅን ያስደነቀው የደራሼዎች አይነቱ የእግር የምት ስልት ሁሉ የሚያጋፍርበት የሙዚቃ ሃብታችን የሚያዳብረው ካገኘ አለም ሊሰማው የሚችል አልማዝ ነው። ፈረንጆቹ ሰርቅውና ከራሳቸው ጋር አጣጥመው የኛኑ በኛው ላይ ከመነገዳቸው በፊት መፍጠንም ይጠበቅብናል። የኛ «ዘመናዊ» ሙዚቃ ግን የሮክ፣ የህንድ፣ የላቲን ወዘተርፈ የተባለ ስልት በመቅዳት ልቃሞነት ውስጥ እየዋተተና አፍ እስከማኮላተፍ በደረሰ ፈረንጅ የመሆን ምኞታዊነት ተጠምዶ ይገኛል። አንድ ፕሮፌሰር አሸናፊ ከበደን ለታሪክ ያህል ይዞ እንደቀረ ሁሉ ብዙ ሙላቱ አስታጥቂዎችና ተስፋዬ ለማዎችን መውለድ ቸግሮታል። ጮርቃው የኢትዮጵያ የፊልም ጥበብ የኢትዮጵያን ብሄር ብሄረሰቦችን ሰፊ ባህልና ሌሎች የቱሪስት መስህቦቻችንን ቢያንስ በድባብነት መጠቀም ቢያውቅ፣ ርኩስና ቅዱስ መንፈሶች ጣልቃ እየገቡ ታሪክን የሚሾፍሩበትን ውዳቂ ስልት ከመቃረምና ከምኞት ማሟያነት ዘለል ብሎ ከሃገራችን ህይወት ጋር እትብቱን ቢያገናኝ፣ መንግስትም ፊልም በትውልድ እነፃ በኩል የሚኖረውን ሃያል ጥቅምና በአፍሪካ ውስጥ ሊያገኝ የሚችለውን ያልተነካ የገበያ እድል ቢያስተውልና ለእድገቱ ቢጨነቅ ልማታችን የሚደገፍበት አንዱ ምንጭ ሊሆን በቻለ ነበር።

ለአገልግሎታዊ ገቢ ዝቅኛ ግምት የሚሰጡ ቢኖሩ ይህ ዘርፍ(ፊልምን ጨምሮ) በህንድ ኢኮኖሚ ውስጥ ያለውን ብልጫ ድርሻ ቀርበው ቢያጠኑ ትምህርት ያገኛሉ።

ልብ እንግዛ

የኢትዮጵያ የውስጥና የውጪ ሰላም እጅግ በጣም የተጠላለፉ ናቸው። በኢህአዴግ የምትመራው ኢትዮጵያ ሁለት ጊዜም ወደሶማሊያ የገባችበት ጣጣ ከሸክሊያ ሴራ ጋር የተያያዘ ነው። ኢትዮጵያ ከሶማሊያ ጋር የተያያዘ ጣጣዋን በድል ተወጣሁ ማለት የምትችለውም በሶማሊያ ህዝብ ላይ አበልጅ መንግስት የመጫን ፍላጎት እንዳሌላት ለማስመስከር ከበቃችና ሶማሌዎች የአገራቸውን መፀኤ እድል ራሳቸው እንዲወስኑ በፅናት ከታገለች ነው። ሶማሊያውያን ኢትዮጵያውያንን ማማረሪያ የማያደርጉት በዚህ አቅጣጫ ከተሄደ ብቻ ነው።

የሶማሊያ ጉዳይ በየትኛውም አቅጣጫ ቢጓዝ የሸክሊያ ኢትዮጵያን የማፈራረስ ትግል የጥንካሬና የስፋት ልዩነት ከማሳየት በስተቀር አብሮን ይቆያል። በኢህአዴግና አጋሮቹ ገዢነትና ነፍጥ ባሉትና በውጪ ባሉት ተቃዋሚዎች መሃል ያለው ግንኙነት የጠላትነት መሆኑ ለውጪ ጠላት ጥቃት ያጋለጠ ነው። ሸክሊያ ጥቃቱን የሚፈጽመው በዋናነት ከጎረቤት ጋር በማጋጨት ስልት ሳይሆን የተቃውሞ ትግል አጋዥ በመምስል ነው። በውስጥ አርበኛ በኩል ወይም ስውር ግብረሃይል በማስረግ ድንገት ቱግ ብለው ህዝብ ከህዝብ ሊያባሉ የሚችሉ ግጭቶችን ሊቆሰቁስና ሊያቀጣጥል የሚችልበት ምቹ የፖለቲካ ሁኔታ እንዳለ ነው።

ይህ ሁሉንም ወገን ሊያሳስብ ይገባል። የኢትዮጵያ የፖለቲካ ሃይሎች ተፋራሽ የሆነ ግንኙነት ሊያደርስ የሚችለው ጉዳት በዋዛ የሚታይ አይደለም። የፍልስጥኤሞቹ ፋታህና ሃማዝ በተፋራሽ መስመራቸው ምክንያት እርስበርስ ለመዋጋትና የእስራኤል መሳቂያ ለመሆን መብቃታቸው ለኛም ትምህርት የሚሰጥ ነው።

ኢ.ኤግ.ንና ከአሱ ጋር ጥምረት የፈጠሩትን ሃይሎች በብሄር ብሄረሰቦችና በኢትዮጵያ ላይ የተነሱ አድርጎ ማሰብ ችግሩን ተረድቶ መፍትሄ ለመፈለግ አያስችልም። እነዚህን ተቃዋሚዎች ከኤርትራው ሸክሊያ ጋር ደርቦ ከማየት ወጣ ካልን የነሱ ነገር የውስጥ ፖለቲካ ችግራችን ሆኖ እናገኘዋለን። የጥምረቱ አባላት ባንድ ወቅት ሰላማዊ ትግል ውስጥ የነበሩ ወይም አዲስ የተፈጠሩ ናቸው። ከሰላማዊው መንገድ ይልቅ የትጥቅ ትግል መንገድን ለምን እንደመረጡና በዚህ መንገድ ውስጥ የተሰማሩት ሃይሎች እየቀነሱ በመሄድ ፋንታ ለምን እየበረከቱ እንደመጡ መስተዋል ይኖርበታል። የጠመንጃ መንገደኞቹ ውስጣዊ ደጋፊ ያላቸው መሆኑ ያደባባይ ሚስጥር ነው። ለምን ድጋፍ ሊኖራቸው እንደቻለም የሸክሊያን ስውር ጥቃት ከመቁረጥ አንፃር ብቻ ሳይሆን ለውስጥ ችግራችን መፍትሔ ከመስጠት አንፃር መመርመር አለበት። በ1998 የተፈጸሙት ፍንዳታዎች በሸክሊያ የተቀናበሩ እንደነበሩ ፖሊስ በየካቲት 1999 ይፋ ከተናገረ በሂላ እንኳ «ሃሰት ነው ኢህአዴግ ያቀናበረው ነው» እየተባለ ይወራ ነበር። ያለበቁ ማስረጃ ወንጀሎና አስሮ፣ ፍርድ ቤት እያመላለሱ ማቆየትና የፍርድ መጓተት እስካልተወገደና ከተቃዋሚዎች ጋር ያለው መጠላላት እስካልተቀየረ ድረስ ሸክሊያ እያምታታ መቆየት ይችላል። ዶክተር አብዱል መጂድ ሁሴንን ለመግደል የሞከሩና በሆቴሎች ላይ ያፈነዱ ጥፋተኞች ፍርድ አስር አመት መፍጅቱና ከሶማሊያው የእስላማዊ ፍርድቤቶች ህብረት ጋር ጦርነት ከተካሄደበት ወቅት ጋር መገኛኘቱ ፍርዱን ፖለቲካዊ ውሳኔ እንዲባል ያደረገ ነበር።

የትጥቅ ትግል የሚያካሂዱትን ተቃዋሚዎች በጦርነት ድምጥማጣቸውን አጥፍቼ የውስጥ ሰላም አሰፍናለሁ ማለት ከንቱ ልፋት ይሆናል። ትግል የሚሞተው ፖለቲካዊ እርባና ሲያጣ እንጂ በወታደራዊ ቅጣት አይደለምና የነፍጥ ትግልን ለመርታት ማድረግ

የሚያስፈልገው ሰላማዊና ዲሞክራሲያዊ የሃገር ውስጥ መድረክን በማጎልበት ማሳበቢያ መንፈግ ብቻ ነው።

ሸአቢያ በኢትዮጵያ ላይ የሚያካሂድው የ«ጣልቃ ገብነት» ስያሜ የሚያንሰው የጥቃት ዘመቻ መቆም ያለበት መሆኑ የሚያነጋግር አይደለም። ነገር ግን አሁን በምንገኝበት ወቅት ጦርነትን እንደተሻለ መፍትሄ እንዳንመርጥ አንደኛ፣ የፈጣን ኢኮኖሚና የመልካም አስተዳደር ግንባታ ፍላጎታችን ይቃወመናል። ሁለተኛ፣ ያለፈው ጦርነት ደም ሳይደርቅ ተመልሶ ወደሌላ ጦርነት መግባት የኢትዮጵያን ገፅታ በአህጉርና በአለማቀፍ ደረጃ የሚጎዳ ምንልባትም ከሸአቢያ ብዙም በማይሻል የጦረኝነት አይን እንድትታይ የሚያደርግ ይሆናል።

የኢህአዴግ መንግስት ከአፍሪካም ሆነ ከታላላቅ ሃገሮች አክብሮትና ተሰሚነት በማግኘት በኩል ሸአቢያን በተነፃፃሪነት ይበልጠዋል። ይህንን ብልጫ በመጠቀም ሸአቢያ ወደ ሰላም እንዲመጣ ካልሆነም ከኢትዮጵያ ላይ እጁን እንዲያነሳ መጫን በሸአቢያ ላይ የሚያሳድረው ውጤት (ዛሬ ባለበት የክስረት ደረጃ) በቀላል አይታይም። በተጨማሪም ሸአቢያ ከኢትዮጵያ ተቃዋሚዎች ጋር ያለው ግንኙነት ቢቆረጥና የኢትዮጵያ የፖለቲካ ሃይሎች ጤናማ ግንኙነት ውስጥ ቢገቡ በኢትዮጵያ ላይ ጉዳት ማድረስ ለሸአቢያ ተራራ ይሆንበታል። ብዙ ተገናዛቢ ችግሮችም ይቃለላሉ። በህዝብና በህዝብ እንዲሁም በህዝብና በመንግስት መካከል ያለው ግንኙነት ከስክዛሬው በበለጠ ጤናማ ይሆናል። ሽብርተኝነት መዋቅሩን በኢትዮጵያ ውስጥ ለመዘርጋት አዳጋች ይሆንበታል። በውጪ ኢትዮጵያንና ትውልደ ኢትዮጵያውያን አካባቢ የሚታየው ተቃውሞ ይበተናል። በውስጥና በውጪ ያሉ ኢትዮጵያውያን የልማት ተነሳሽነት ይሰፋል። ሰላምን ለሚረብሹ የውስጥ ችግሮች መፍትሄ እያስገኙ ሃገራዊ ጥቅምን ባስተዋለ ብሔራዊ ስሜት የሚካሄድው ዙሪያ መለስ ግንባታ ፈጣን ይሆናል። ይህ በእጃችን ላይ ያለና መተግበር ያለበት እርምጃ ነው።

በፓርላማ ውስጥና ውጪ ከተቃዋሚዎች ጋር ድርድር ይደረግ የሚል ጥያቄ መነሳቱን በጣም ተፈላጊ የሚያደርገውም ይህ ነው። «የግራጫውን/ሶስተኛውን» አማራጭ እወክላለሁ የሚለው የኢ.ዴ.አ.ፓ-መድሀን ፓርቲ በአንድ የፓርላማ ተወካዩ አማካኝነት «ለመሆኑ መጀመሪያስ ነገር ተዋጊዎቹ ድርድር ይፈልጋሉ ወይ?» በማለት የድርድር ጥያቄን ከመደገፍ መራቁ የሚያሳፍርና ግምት ውስጥ የሚከት ነው። የሰላምና የድርድር ግብዣ የሚቀርበው ለግብዣው የታሰቡት ሃይሎች ድርድር መፈለግ አለመፈለጋቸው እየተጣራ እንዳልሆነ ኢ.ዴ.አ.ፓ-መድሀን ያጣዋል ብሎ ማመን የማይመስል ነው። ለኢህአዴግም ከዚህ ቀደም ከአነግና ከአብነግ ጋር ድርድር ለማድረግ ተሞክሮ አለመሳካቱ ዛሬ ላለመሞከር ምክንያት መሆን አይችልም። ዛሬ፣ ሁለቱ ብቻ ሳይሆኑ ሌሎችም ወደሰላም መድረክ እንዲገቡ መሳቢያ ነጥቦችን አዘጋጅቶ በይፋ መጥራትንና የምር ጥረት ማድረግን ሊተካው የሚችል አማራጭ የለም። ያለተሃድሶና ያለመላ ህዝብ ንቅናቄ በዚህ ሃገር ፈውስ የሚኖር አይመስልም። ይህ በህዝብ ተቀባይነት ሳያገኙ አይሆንም። አሁን በሚታየው ሁኔታ ደግሞ ተቀባይነትን ለመቀዳጀት ቀላሉ መንገድ በእርቅ ከመካረር መውጣት ነው።

ሃምሌ 9 ቀን በቅንጅት መሪዎችና በተያያዢነት በተከሰሱ ሌሎች ሰዎች ላይ የተሰጠው የፍርድ ውሳኔ አሳዛኝ ነበር። ውሳኔው በቴሌቪዥን ሲነገር ተከላሾቹ ጥፋተኛ ነን ምህረት ይደረግልን ያሉበት ማመልከቻ ከነፊርማቸው እንዲታይ ቢደረግም መላው ህዝብ፣ ፈራጆቹ፣ የሞት ፍርድ የጠየቀባቸው አቃቤህግ፣ ራሳቸው ምህረት ጠያቂዎቹና ተጠያቂው መንግስት ጭምር ወንጀል እንዳልፈፀሙ ያቁታል። ከማግስቱ አንስቶ የ1997 የምርጫ ጊዜን እየነካኩ እንዲህ ብለው ነበር እየተባለ ጥፋተኝነታቸውን ለህዝብ ለማሳመን የቀረበውም ቅንብር ላም ባልዋለበት ኩብት ለመልቀም የጣረና የአስተሳሰብ ነፃነትን ጉዳይ እንደወንጀል ተግባር አድርጎ የደረደረ የባዶ ባዶ ነበር። በጊዜው ኢህአዴግ ድምፅ ያጭበረብራል፣ የኢትዮጵያ ህዝብ ድምፄን አላሰርቅም ብሎ መታገል አለበት ማለታቸው ፖለቲካዊ አስተሳሰብና እውነት እንጂ ወንጀል አልነበረም። እንደተፈራውም

ሆኗል። ድምፅ እንዳይሰረቅ መጠበቅም ይሁን በተቋማዊ መንገድ አልሳካ ሲል አደባባይ ድረስ ወጥቶ መታገል ነገም የሚኖር ህገመንግስቱ የፈቀደው መብት ነው። የኢህአዴግ መንግስት እንዲህ ያለ ዘላባጅ ፕሮፓጋንዳና ምህረት የማስጠየቅ ድራማ (farce) ውስጥ ከሚገባ ክስን አቋርጦ ወደእርቅ ቢዞር ምንኛ ባማረበት ነበር። ክስ ማቋረጥና መደራደር ከህግ የበላይነት ጋር አይቃረንም። ይልቅስ የሚቃረነው ባልተሰራ ወንጀል ከሶና «ማስረጃ አቅርቦ» የእድሜ ልክ ቅጣት ለማስፈረድ መቻል ነው። በረዳነው ልክ ካለዘዘን ለሚሉ ቦታ የለንም፤ የውጪ ኢትዮጵያውያን የሰልፍ ጋጋታ አላሳሰበንም፤ የሽማግሌዎቹ ምልጃ ምላሽ ማግኘትም ከአሜሪካ ምክርቤት አካሄድ ጋር ግንኙነት የለውም መባሉም እራስን ለማታለል ያህል ይሁን። ድራማው ታሳሪዎቹን ከፖለቲካ ጨዋታ ውጪ ሳያደርግ ለመፈታት እስካበቃቸውና ወደ ፖለቲካዊ ድርድር እስከወሰደ ድረስ ግዴላም ይሁን። የሽማግሌዎቹ ሽምግልናና የኢህአዴግ ሆደሰፊነት በዚሁ እንደማያበቃ ተስፋችን ነው።

እዚህ ላይ የልደቱ አያሌውና ፓርቲው መግለጫዊ ዘመቻን ጤናቢነት ማንሳት ግድ ይሆናል። ለወደፊቱ የዲሞክራሲ ትግል ያሰበ መግለጫ እስረኞቹ ከተፈቱ መፈታት ያለባቸው መብታቸው ሳይገፈፍ መሆኑንና የኣጠቃላይ መግባባትን አስፈላጊነት በማመልከት ዙሪያ በተወሰነ ነበር። እስረኞቹ የተወነጀሉበትን እንዳልፈፀሙትና ጥፋተኛ ነን ማለታቸውም ለመፈታት የተከፈለ መስዋእትነት መሆኑን እንኳን ሃበሻ ፈረንጆቹም የሚያቁት ነው። እነልደቱ ግን በዚህ በሚቆጠቁጥ ሃቅ ላይ ቆመው «እነሱ ህገመንግስቱን ለማፍረስ በግልም በጋራ ተንቀሳቅሰናል ብለው ካመኑ እነሱ ካሉት አኳያ ነው መናገር ያለብን ... የኢትዮጵያን ህዝብ ጭምር ይቅርታ መጠየቅ አለባቸው ... እኛ በፊትም አካሄዳችሁ አደገኛ ነው ብለን ነበር ... ማጣራቱ ባያረካቸው ወደፍርድ ቤት ለመሄድ ከተስማሙ በሁዋላ ወደአመፅ መሄድ አልነበረባቸውም ... መገዳደል ደረሰ ... » እያሉ ወንጀለኛ በማስመሰል የፖለቲካ ቀብር በቶሎ አስፈፅሞ ከታሳሪዎቹ ጋር የነበረውን ሰፊ ድጋፍ ወደራስ በኩል ለማዞር ያደረጉት የመሸታ ንግድ እጅግ ወራዳ ነበር።

የቅንጅት መሪዎች ስህተቶች መፈፀማቸው አሌ የማይባል ነው። የልደቱና ቡድኑ ስህተት ደግሞ የከፋ ነበር። ቅንጅቶች ፍርድቤት ለመሄድ ፈርመው አለመሄዳቸው ወንጀል አይሆንባቸውም። ፍርድቤትን ትተውም ወደ አመፅ አልሄዱም። የወሰዱት የትግል መንገድ ከነድክመቱ ልደቱ እናካሂዳለን ሲለው ከነበረው ብርቱካናማ አቢዮት በጣም ያነሰ ነበር። ልደቱ ብርቱካናማ የአፍ መፈክሩን ልክና ሰላማዊ ሲል የነሱን «አመፅ» ብሎ መጥራቱ ለምን? ሰላማዊነቱን ማን እንዳሳጣው? እያነጣጠሩ መግደል እንጂ «መገዳደል» እንዳልነበረ እውነት አጥቶት? በዚህ አይነት ሞላጫነት የኢትዮጵያን ህዝብ ድጋፍ አገኛለሁ ተብሎስ እንደምን ታሰበ?

በ3ኛው ሺኛ አመት ዋዜማ ላይ ሆነን አድዋን በድምቀት ባከበርንበት ጊዜ የርስበርስ ቅራኔን ወደጎን ብሎ ባንድ ላይ ለሃገር ሆ ብሎ መነሳት የድል ማእዘን መሆኑን የአሁኑ ትውልድ ከአድዋ መማር እንዳለበት ተወስኖ ነበር። በጣም በጣም ትክክል። ለእነልደቱም የአድዋ ልቦና ይስጣቸው። ቅኝ ሊያደርገን የመጣውን ጣሊያንን በአድዋ ጦርት አሳፍረናል። ዛሬ ደግሞ በድህነትና በርስ በርስ ንችፊያ ማቅቀን እንድንቀር የሚሹትን ሁሉ ባንድነት ተነስተን ማሳፈር አለብን። ላሚቱም ልጆቿ ለዚህ ጀግንነት እንዲሰባሰቡላት እየተጣራች ነው። በዚሁ መሰረት የኢትዮጵያ መንግስት ሁለት ነገሮችን ያደርጋል ብለን እንጠብቃለን።

1ኛ የሸአቢያን ጠላትነት ከጦርነት በመለስ ለማስቆም የሚቻል መሆኑን አምኖ ማሳበቢያ የሆነውን የድንበር ውዝግብ በሰላም ለመጨረስ ጥረቱን ይቀጥላል፤

* «በህግ ውስጥ ጣልቃ አልገባም» እየተባለ ከበስተጀርባ ገና ከመታሰራቸው ደጅ ሲጠኑ ለነበሩት ሽማግሎች፤ መንግስት እስረኞቹን ለመፍታት ይፈልግ የነበረው «በሰሩት ስህተት መፀፀታቸውን እንዲገልፁ ብቻ» እንደነበር(ማለትም ፍቺን ለፖለቲካዊ ግድያ ሊጠቀምበት በጣቱ አቅዶ እንደነበር) ዛሬ ከፕሮፌሰር ኤፍሬም ይስሃቅ ቃለመጠይቅ ለመገንዘብ በቃን። (Abbi Weekly ሃምሌ 18 ፣ 1999፣ ገፅ 14) አመት ተኩል የተሰፋበት እርቅ ከመጀመሪያው የተለየ ነገር አላመጣም።

አብሮም ከመርዘኛ ፕሮፓጋንዳ እስከ እጅ አዙር ወታደራዊ ጣልቃገብነትና ሽብር የረዘመውን ጥቃቱን ለአለም በማቅረብ መግቻ እንዲያገኝ ይታገላል ብለን ተስፋ እናደርጋለን። ከኤርትራ ህዝቦች ምሬት የመነጨና የውስጥና የውጪ ኤርትራውያን ሰፊ ድጋፍ ያለው ትግል መቀጣጠል ለሁለቱም ሃገር ህዝቦች የሚጠቅም ነው። ኢትዮጵያ ከደገፈች መደገፍ ያለበት ሽክርኝን በፖለቲካ አንኮታኩቶ ለኤርትራውያን ትንሳኤ የሚሆንን ህዝባዊ ትግል ነው።

2ኛ/ ከላይኛው ተግባር ጎን ለጎን በሸአቢያ የሚታገዙ ተቃዋሚዎችን ወደሰላማዊና ህጋዊ መድረክ እንዲመጡ ከተሻለ ዲሞክራሲያዊ ሁኔታ ጋር ከልብ ይጥራል፤ ከእስር ከተፈቱት ጋር እጅ ለእጅ የሚያያይዝ አዲስ መንፈስ ይፈጥራል ብለን እንጠብቃለን። የኢህአዴግ መንግስት ይህንን ከተገበረ እንደመንግስት ትልቅ ክብር ማግኘት ብቻ አይደለም፤ ተቃዋሚዎች ፊደረንደም ካልተካሄደ/ያለው መንግስት ፈርሶ የጋራ መንግስት ካልተቋቋመ በማለት የሰላም ጥረቱን ቢረግጡበትም ባይረግጡበትም የፖለቲካ ድል ያገኛል። ኢህአዴግ ሰላምን ከመረጡት ጋር ተባብሮ የመልካም አስተዳደርና የኢኮኖሚ ግንባታውን እስካወቀበት ድረስ ከሰላም የሚያፈነግጡ ሃይሎች ተወግዘውና ተዘንግተው ለመጥፋት ይዳረጋሉ። የኢትዮጵያ ብሄር ብሄረሰቦችም ከመተላለቅ ስጋትና የቦይ ተመልካች ሆንን ከሚል እምነት ወጥተው ከፊታቸው አስደሳች ህይወት እየመጣ መሆኑን ለማየት እስከቻሉ ድረስ የክልል፣ የቋንቋና የባህል ልዩነትም ሆነ የነጣጣዮች ቅስቀሳ ሳይበግራቸው የሰለጠነችና የበለፀገች ሀገር ለመገንባት በወኔ መዋደቃቸው የማይቀር ነው።

የተቃዋሚዎች መጨረሻ በታሪክ ተረስቶ መቅረት ባይሆን ይመረጣል። ከሸአቢያ ራሳቸውን እንዲያላቅቁና ከመተኮስ ወጥተው በሰላማዊ ትግል ለኢትዮጵያ ብሄር ብሄረሰቦች ዲሞክራሲና ብልፅግና እንዲሰሩ የብዙ ሰዎች ፍላጎት ነው። ከውጭ ሊገቡ የሚችሉትም ሆኑ በፓርላማው ውስጥ የሚገኙት ተቃዋሚዎች ከመቃወም ድርሻ ተሻግረው በግንባታው ተግባራዊ ጥረት ውስጥ አንዲገቡ ሰፊ ስርጭት ባለው የፓርቲ ጋዜጣና በሌላ መንገድ ከህዝብ ጋር እየተገናኙ የሃገራችንና የዙሪያችንን ሁኔታ እንዲያስተነትኑና ለግንባታችን የሚበጁ ቁምነገሮችን እንዲያነጥሩ ይጠበቃሉ። ልማታችን ሁሉም ወገን ድግሴ የሚለው (በግርግር የማይጓዙት) እንዲሆን በተቃዋሚዎች በኩል ያለው የድጋፍና የመቀስቀስ አቅም በሃገራዊ የልማት ርብርቡ ውስጥ መካተቱ ወሳኝ ነው።

በሃገራዊ መግባባት ውስጥ አማራጭ ሊሆን የሚችል ብስለትን፣ ብልህነትንና ድርጅታዊ ጥንካሬን ያዳበረ የተቃዋሚ ፓርቲ መፈጠርና ስልጣን ካለግርግር በምርጫ ሲተላለፍ ማየትን እንጓዛለን። ተቃዋሚዎቹ የጉጉታችን ተካፋይ ከሆኑ ኢህአዴግ በሰላም አብሮ የመስራት ግብዣ ባያቀርብላቸው እንኳ አስቀድመው በሸአቢያ ላይ ቁርጠኛ አቋም በመውሰድ እንደራደር እያሉ መወትወት ሃላፊነታቸው ነው። «ስርአት ቀልባሾች»፣ «አንኮበራዊ» ምንትስ ለሚል ማጭበርበር የማይመች (የስልጣን ጥመኞች በጣም የሚፈሩትን) ብሄረ ብዙ ይዘት ያለው የትግል ህብረትና የፖለቲካ ብስለት ይዘው ከመጡ ጀሮ ለመንሳት ቢሞክር እንኳ እንዳይቻል የሚያደርግ ህዝባዊ ግለት መፍጠር ይችላሉ። ይህ ተሳክቶ የተፎካካሪ ፓርቲዎች በጠላትነት መተያያትና እርስ በርስ መሳለል የተረሳበት፣ ስልጣን ላይ የወጣ ወገን ተቃዋሚውን በመንግስታዊ የደህንነት ሃይል ለማዋከብ የማያስብበትና የማይደፍርበት፣ የህግ የበላይነት ከአፍና ከተውኔት ይልቅ በተግባር የሚከበርበት፣ ተቃዋሚ የመገናኛ ብዙሃን ችግር አጋጠመኝ የማይልበት፣ ህዝብ ስለሃገሩ ለማወቅ ወደ ውጪ የዜና ማሰራጫዎች ወደሽክሽክታ የማይሮጥበትና ከውጪ በበለጠ የሀገሩን ማሰራጫ የሚያምንበት ጊዜ እንዲመጣ እንመኛለን።

4. መደምደሚያ

የምኞቶቻችን ተጨባጭነት «ሀ» ብሎ የሚጀምረው የኢትዮጵያ ችግሮች ባንድ ፓርቲ ገዢነትና መንከውከው ወይም ከዳር ቆሞ በማማረር ወይም በጠመንጃ ሃይል እንደማይቃለሉ ከማወቅ ነው። እስካሁን በ16 አመታት ውስጥ ኢህአዴግ ብቻውን ዲሞክራሲን በመገንባት በኩል ያደረገው ጥረት የሚፈለገውን ያህል ውጤት አላስገኘም። የጠላትነት ፖለቲካ ህዝብ ድረስ ዘልቆ ማወኩ እድገት እያሳየ እንጂ እየቀነሰ አለመምጣቱና ሃሳብን በመግለፅ በኩል የነበረው ውስን ነፃነት በድህረ 1997 ምርጫ ወደሂላ መመለሱ የዚሁ ምስክር ነው። በጥላቻና በፍጥጫ መስክ ላይ ዲሞክራሲ ሊገነባ አይችልም። ኢህአዴግ ከወደቀ ሃገሪቱ ትበታተናለች፤ የብሄር መጨፋጨፍ ይመጣል በሚል ፍርሃትና እምነት ላይ ዲሞክራሲ ሊገነባ አይችልም። ይህ ፍርሃት እንዲጠነክር የሚሹም ዲሞክራሲን ሊያጎለብቱ አይችሉም። በዛሬዋ ኢትዮጵያ ውስጥ የፖለቲካ ሃይሎች ላይ ላዩን እየተሳሳቁም ሆነ በለየለት ጠላትነት ውስጥ ተጣምደው የሚገኙበት አጥፊ ሁኔታ መቀየር አለበት። በ1997 ምርጫ ጊዜ አከባቢ ይባል እንደነበረው የገዢ ፓርቲና የተቃዋሚዎች አብሮ መስራት ዛሬም ሲበዛ አስፈላጊ ነው። አብሮነት በስልጣን ላይም ቢገለፅ ጥሩ ይሆናል። ነገር ግን አብሮ የመስራት ቅድመ ግዴታ ሊሆን አይገባም።

በአሁኑ ወቅት ከልዩነት ጋር ተቻችሎ አብሮ የመስራቱ ሂደት ካንድ ትልቅ ኮንፍራንስ ተነስቶ አላማው የሰፋ የፓርቲዎች የጋራ መድረክ በመፍጠር በሃገሪቱ ልዩ ልዩ ችግሮች ላይ በመመካከርና በመተጋገዝ ሊጀምር ይችላል። ቅርበታቸውን እያሻሻሉና ከህዝቦች ጋር እየተጣጣሙ እስከ 2002 ምርጫ ድረስ ብዙ ተግባር ሊያከናውኑ ጊዜ አላቸው። የ2002 ምርጫንም ከስልጣን መሻከቻነት ይበልጥ ተባብረው የልማትና የዲሞክራሲ ግንባታውን ለማሳካት የሚጓዙበትና የመላውን ሕዝብ ይሁንታ ያገኘ ርብርብ መክፈቻ ሊያደርጉት ይችላሉ።

የፖለቲካ ሃይሎች አብሮ መስራት ከጀመሩ ፀረዲሞክራሲያዊና አድላዊ የሆኑ ችግሮችንና ግርግሮችን ማቃለል አስቸጋሪ አይሆንም። ያንድ ፓርቲ ባህርይ በራሱ የውስጥ ማንነት ብቻ ሳይሆን በተቀናቀኙም ባህርይ የሚወሰን ነውና በጎ ግንኙነት የሁለት ወገን የጠባይ መሻሻልን ማስከተሉ አይቀርም። በብሄራዊ መግባባት ውስጥ እየተለያዩና እየተከራከሩ፣ እየተተቻቹና እየተራረሙ ህዝቦች በስሜት የሚሳተፉበት የዲሞክራሲ፣ የፍትህና የኢኮኖሚ ጉልህ እርምጃ ሊያቀጣጥሉ እንደሚችሉ አያጠራጥርም። ምክንያቱም በህዝቦች ውስጥ ሲታዩ የቆዩት የመሸክከር፣ የመፈራራትና የዝምታ ገፅታዎች ዘርዘሮ ከፖለቲካ ቡድኖች የሚመነጩ ነበሩና የፖለቲካ ሃይሎች አብሮ መስራት በቀጥታ የብሄር ብሄረሰቦችን መተማመን ይዞ ይመጣል። ሌሎች ጥቅሞችም ይኖራሉ።

- የመንግስት ከግጭቶችና ከሁከቶች ጋር መሯሯጥ ይመናመናል።
- ከስልጣን ተፈጥፍጦ ላለመውደቅ የሚውለው አቅም (ገንዘብ፣ ጉልበት፣ አእምሮና ጊዜ) አቅጣጫውን ቀይሮ በተሃድሶና በለውጥ ላይ ያተኩራል። ከዚህ አይነት የመንግስት ወጪ ጋር ተያይዞ ከሚመጣ የዋጋ ግሽበት ለመዳን ይቻላል። (በ1999 ለታየው የዋጋ ግሽበት የመንግስት የተስፋፋና የናረ የቢሮክራሲ፣ የፀጥታ ፍጆታ በማተም/በብድር ገበያ ውስጥ የረጨው ብርና ለወራት የቆየው የሶማሊያ ውስጥ ወታደራዊ ዘመቻ የራሱ ጉልህ ድርሻ አለው።)
- በትምህርት ጥራት ውድቀት ላይ በወጣት አጥፊነት በእፅ ተገዥነትና በኤድስ ስርጭት ላይ ፈጣን መዳከም የሚያስከትል የለውጥ ስሜት ይያያዛል።
- የብሄር ወገንን በስልጣንና በሌላ ጥቅም ዙሪያ የማስባሰብ ሩጫ ይቀንሳል። ደም መቃባት በሌለበት መንገድ ለቅሪታ ምንጭ የሆኑ ቡድኖችና ጎሰኛ የስልጣንና የቡጥቦጣ መረቦችን መፍትሄ ለመስጠት የተሻለ ሁኔታ ይፈጠራል።

- ፖለቲካዊ ኩርፌያ፣ አድላዊነትና የሚያስከትለው ቅሬታ፣ ከነዚህም የሚራባው ሙስና በጉልህ ይቀንሳል።
- ነጋዴው ዘራፊ ትርፍ ለማግኘትና ገዢውን ቡድን አንገላትቶ ለመጣል የዋጋ ንረትን ከመጠቀም ርቆ በሃገራዊ ራዕይ ጤናማ የግብይይት ባህልን ወደማዳበር እንዲሄድ የሚያግዝ ህሊናዊ ሁኔታ ይፈጠራል።
- በመንግስት ቢሮክራሲ ውስጥ አልቻል ያለውን የነቀዝ ሹሞችና ምንዝሮች ህገወጥ ያገልግሎት ኪራይ መጣጭነት (በተለይም በመሬት ይዞታ በኩል) ለማዳከምና የተሻለ ስርዓት ውስጥ ለማስገባት የሚመች ፖለቲካዊ አቅም ይፈጠራል።
- ከከተማ እስከገጠር ያለው ግብርና ታክስ የመክፈል ፍላጎት በጉልህ ይሻሻላል።
- መንግስት ህዝብን ከሚደልሉ ፕሮጀክቶች ተላቆ ቀዳሚና አስፈላጊ በሆኑ ፕሮጀክቶች ላይ ለማተኮር ነፃ ይሆናል።
- የተቃውሞ ወገኖች ተሰግስገው እቅዱን እንዳያከሸፉበኝ በሚል ፍርሃት ካብአይገቡ የፖለቲካ ታማኞችን ከመለቃቀም ተወጥቶ ስራን፣ የሙያ ችሎታንና የስራ ስሜትን ለማገናኘት የሚስማማ ሁኔታ ይገኛል።
- ያንዱ ወይም የሌላው ታላቅ ሃገር ጫማ ላሽ ለመሆን የሚያጋልጥ ውስጣዊ የቅዋሜ ግፊት አለመኖር ከጎረቤትም ሆነ ከሩቅ ሃገራት ጋር የሚደረጉ ግንኙነቶችን ከሃገር ግንባታ አኳያ እያስተዋሉ የመፈጸምን ልቦመሉነት ያስታጥቃል።
- የጥቂቶች ጠቅላይነት በሰፊነበት በአለማችን ኢኮኖሚ(oligopoly capitalism) ውስጥ የሚታዩ ባዘቶችን ማለትም፡- የአንበሳውን ድርሻ ከሚወስዱና ትክላቸውን (base) አሜሪካ፣ አውሮፓ/ጃፓን ካደረጉ ግዙፍ የአለም ኩባንያዎች ጋር ተሰካክቶ ውሱን ትርፍ በመካፈል አለመርካት የሚፈጥረውን ፍትረያ፣ በሃገራዊ/ በክፍለሀገራዊና በአህጉራዊ የኩባንያዎች ቅንብር ተቃናቃኝ ግዙፍ ኩባንያና የንግድ ምልክት ፈጥሮ ገበያ በመናጠቅ ትግል ውስጥ እየሆነ ያለውን (በቻይናና በምእራቡ፣ በአውሮፓና በአሜሪካ ለምሳሌ በበረራ ምህንድስና መስክ፣ በአሜሪካና በሩሲያ ለምሳሌ የኢራንን አደገኝነት በመከላከል ሽፋን ቼክና ፖላንድ ላይ ሚሳኤል ጠምዶ በአውሮፓ-ሩሲያ መያያዝ መሃል የመሰንቀር ትግል)፣ ከዚህ በተቃራኒ ሃገራዊና አህጉር ነክ ስብሰቦሽን እየተሻገረና እየሰበረ የተፈጠረውና እየተፈጠረ ያለው አለማቀፋዊ የኩባንያዎች መያያዝ በትላልቅና በትናንሽ ሃገሮች ኢኮኖሚ ላይ በተለይም በአፍሪካ ላይ የሚያሳድረውን ጫናና ለውጥ በሙሉ ንቃት እየተከታተሉና እየመረመሩ የሚያወጣ አካሄድን ለመቀየስ የተሻለ መረጋጋት ይገኛል።
- የውጪ ኢንቨስትመንት መሳብ የልመና ያህል የሆነበት ሁኔታ ለአድርቆ-በረሮች ያጋልጣል። የፖለቲካ መረጋጋትና በህዝቦች የታቀፈ መንግስት ባለበት ግን የሃገርን ጥቅም የተሻለ ማስጠበቅ ይቻላል። የውጭ ባለሀብቶችን በሚኖራቸው የቆይታ ርዝማኔ፣ ባላቸው ውጥን፣ በካፒታል አቅማቸው፣ በሚያስገቡት ቴክኖሎጂ ተፈላጊነት፣ ባላቸው ነባር ዝና ሁሉ የመምረጥ እድሉ (ስኬታማና አዋጪ የሆኑትን ከማገዝና ከመንከባከብ ጋር) ይዳብራል። ስሙን «ብልህነት»/«ምንተፋ» ወይም «ግፍ» በሉት የቅርቦቹን እሴያውያን ጨምሮ በ«ንፁህ» ንግድ የከበረ ሃገር በአለም የለም። የሚታለል ባለበት አታላይ ይኖራልና ዛሬም ነገም ንቁ መሆን የግድ ይለናል። ሰላምና ሃገራዊ መግባባት ለዚህ ይበጃል።
- የሃገር ውስጥ ኩባንያዎችንም ሙስናን ከመቆጣጠር ገበያን ከማግኘት፣ ከማዘለቅና ከማስፋት ጥረትና ሴኬታማነታቸው ጋር መንግስታዊ ድጎማና ድጋፍን በማያያዝ ጊዜው የሚጠይቀው እድገት ላይ እንዲደርሱ መታገል፤ እንዲሁም
- ጥራት የለሽና ብልሹ ምርቶች ወደውጪ ገበያ ሾልከው መጥፎ ስም የማያመጡበት፣ የውስጥ ሽማቹም የዚህ አይነት የውስጥና የውጪ ምርቶች ማጣሪያ የማይሆንበትን ተከባሪ ስርዓት መዘርጋት የማይቀር ይሆናል።

ብሎልን የፖለቲካው ሃይሎች የላሟን እምቧ እምቧ ሰምተውና እርቅ አውርደው ለአዲስ ህይወት ግንባታ እጅ ለእጅ ከተያያዙ፤ ከኤርትራ ጋር ያለን ጣጣ በዘዴ ካለቀና በአፍሪካ ቀንድ አካባቢ የሰላምና የመረጋጋት ንፋስ እየጨመረ ከሄደ የሺኛ በኋላችን የአፍሪካ በአልነት ትርጉም ይኖረዋል። እውነትም፤ ቅራኔን አቻችሎ ክንድ መግጠምን ከአድዋ መማራችንን እናረጋግጣለን። በ1999 አድዋ ላይ ያስቀመጥነው የመሰረት ድንጋይም መታሰቢያነቱ ላለፈው ድል ብቻ ሳይሆን ለዛሬም ይሆናል። በአዲስ ህይወት ግንባታ የምናገኘውም ስኬታማነት የመላው አፍሪካ ኩራት ይሆናል።

እስካሁን የተባለውን ብዙዎች እንደሚጋሩት ይገመታል። የተሻለ አማራጭ ያላቸው ይተንፍሱ። ሁሉም ዝም ዝምን ከወደደና ኢህአዴግ በብቻ ጉዞው ከቀጠለ ዘርፈብዙ የልማት ትግላችን ቅዝቃዜ ይበዛበታል። አስጊ ሁኔታዎችም አይወገዱም። ይህን እውነት ሁሉም የፖለቲካ ሃይሎች እንዲረዱ ቸር ልቦና ይስጣቸው። ቀላሉ እርቅ ምናልባት በግትርነት ምኞት ሆኖ ቢቀር እንኳ አንዲት ነገር። የሰው ልጅ በረዥም ታሪኩ ውስጥ ከኢኮኖሚ ከፖለቲካና ከሃይማኖት ጋር በተያያዙ ምክንያቶች ብዙ ነውሮች ፈፅሟል። ከሁሉ ግን ሮማውያን መሰላቸውን ፍጡር(ግላዲያተሮችን) እርስ በርስና ከእንስሳት ጋር እያጋጠሙ መዝናኛ ካደረጉበት ተግባር ቀጥሎ የሰው ልጅ በአውሮፓዊነቱና በጀርመንነቱ ብቻ ሳይሆን በሰው ልጅነቱ እጅግ የሚያፍርበት ወራዳነት የተፈፀመው በጅምላ ጥላቻ ይሁዶችን እንደአይጥ መመራመሪያ እያደረጉና እያጋዩ ለመጨረስ የተካሄደው የሁለተኛው አለም ጦርነት የናዚዎች እብደት ነው። አለም ግን ይህ አይነቱ እብደት ዳግም እንዳይከሰት ቁርጠኛ ዝግጁነት ያደረገ አይመስልም። በሰርቦችና በኮስቮዎች መሀል የጥላቻ ጭፍጨፋ ተፈፅሟል። በሩዋንዳ የሆነውን እናውቃለን። በኛም ሃገር በስልጣን ለመቆየትም ሆነ ከስልጣን ለመፈንቀል የጥላቻ ፕሮፓጋንዳን በመጠቀምና ለጥላቻ መብቀያ የሚሆኑ ሁኔታዎችን በመፍጠር የመጨፋጨፍ እድልን ማልማት ከተጀመረ ውሎ አድሮዋል። የጥፋት ብልጭታዎቹም ታይተዋል። እናም ሌላው ቢቀር በጅምላ ጥላቻ የመጨፋጨፍ እብደት እንዳይበላን ሲባል ፖለቲካዊ ጨዋነት እንዲጀመር ተማፅኟችን ነው። ሁላችንም በሃገር ውስጥና በውጪ በተለያዩ የመገናኛ መንገዶች እየተወያየንና ድምፃችንን እያሰማን (ሽማግሌዎችም ከውስጥና ከውጪ ተጨምረውበት) ሁለቱንም የፖለቲካ ወገኖች ሳንታክት ለመጎትጎት ብርታቱን ይስጠን።